

PRESENTATION OF REPORTS

Shri K. C. Abraham : I, Chairman, Estimates Committee, present the Fourth, Fifth and Sixth Reports of the committee on the action taken by Government on the recommendations contained in the Committee's Reports on Civil Works, Rural Water Supply Scheme and Small Scale Industries and Industrial Estates respectively.

LEGISLATIVE BUSINESS

The Kerala Land Reforms Bill-1963.

Consideration of the amendments to the Bill, as reported by the Select Committee (Contd.)

Mr. Speaker : Shri E. P. Gopalan may continue his speech.

ശ്രീ. ഇ. പി. ഗോപാലൻ : സർ, ഇന്നലെ 72-ാം വകുപ്പിൽ പാട്ടു ബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെ ഭേദഗതിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കു ഇട്ടു കൂടിയ പാട്ടുബാക്കി മുഴുവനും വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആദ്യത്തെ ഭേദഗതി. രണ്ടാമത്തേതു് 11-4-57 മുതൽ 15-2-61 വരെയുള്ള പാട്ടുബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പാട്ടുബാക്കിയുടെ 75 ശതമാനം മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തുതീർക്കാനാണ് ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥയുള്ളതു്. അതിനു് എനിക്കൊരു ഭേദഗതിയുണ്ടു്. എന്റെ ഭേദഗതി ഇതാണ്.

'In clause 72 (1), in Sl. No. (ii), in column (4), delete 'seventy five' and substitute 'Fifty'.

മേൽ പറഞ്ഞ കാലത്തു് ഉണ്ടാകുന്ന പാട്ടുബാക്കിയുടെ 75 ശതമാനം കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു 50 ശതമാനമായി ചുരുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. മൂന്നാമതായി എന്റെ ഭേദഗതി താഴെ പറയുന്നതിനാണ്:-

'Arrears of rent accrued due on or after 15-2-1961 and outstanding at the commencement of this Act.'

താഴെ പറയുന്നതാണ് ബില്ലിലെ വകുപ്പ്:-

'Seventy-five per cent of the contract rent or, where fair rent has been fixed under any law in force immediately before 15-2-61 at the rate of such fair rent.'

ഇതിന്റെ കാലാവധി:-

'Six months from the commencement of this Act' ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ടിനും എനിക്കു് ഭേദഗതിയുണ്ടു്.

സർ, എന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭേദഗതിയിൽ വിട്ടുപോയ ഒരു കാര്യമുണ്ടു്. 'Six months from the commencement of this Act' എന്നുള്ളതുമാറ്റി ഈ നിയമം നടപ്പായിട്ടു് ഒരുക്കൊല്ലത്തിനകം എന്നാക്കണം എന്നാണതു്. മൂന്നാമത്തെ ഭേദഗതി, 75 ശതമാനം എന്നതു് 50 ശതമാനമാക്കണമെന്നാണ്. 3 മാസമെന്നതു് ഒരു കൊല്ലവും ആക്കണം. രണ്ടിലും 50 ശതമാനം ആക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഭേദഗതിമുഖം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. 'Seventy-five per cent of the contract rent or, where fair rent has been fixed under any law in force immediately before 15-2-1961, at the rate of such fair rent.' രണ്ടിലും 50 ശതമാനമാക്കണം. ഇതിനുമുമ്പ് ഏതെങ്കിലും നിയമ പ്രകാരം മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന കേസുകളിൽ അങ്ങിനെ നിശ്ചയിപ്പാട്ടം മുഴുവനും കൊടുക്കണമെന്നാണ് ബില്ലിൽ പറയുന്നതു്. അതു്

[ശ്രീ. ഈ. പി. ഗോപാലൻ]

മാറ്റി അവരും, മറ്റു വിഭാഗക്കാരെപ്പോലെ 50 ശതമാനം കൊടുത്താൽ മതി എന്നാണെന്റെ ഭേദഗതി. ഇതിനുള്ള കാലയളവ് ഈ നിയമം നടപ്പായിട്ട് 6 മാസം എന്തുള്ളത് ഒരു കൊല്ലമാക്കണമെന്നും എനിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. സർ, ഈ ഭേദഗതികളിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാവൂ. എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ബാക്കി വന്നത് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്ന അഭിപ്രായമല്ല എനിക്കുള്ളത്. ന്യായമായ രീതിയിൽ, ബാക്കി അടച്ചു തീർക്കാൻ കൂടിയാണെ സഹായിക്കണമെന്നാണെന്റെ ആവശ്യം. പാട്ടു ബാക്കി ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന തത്വം അംഗീകരിച്ച സ്ഥിതിക്ക്, അതു പ്രായോഗികമായി കൂടിയാണെ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണം. എന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടാകണം. ജന്മിയും കൂടിയാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇല്ലായ്മചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ ഇതിനു വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മാറ്റം വരുത്തുന്നത് ജന്മിയും കൂടിയാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തുടൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനല്ല. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ആ ബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന നേരത്തെക്കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ്, ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തിനൊരുങ്ങുന്നത്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അതിനു സഹായകമായിട്ടുള്ള ഒരു നില കൈക്കൊള്ളണം. എന്റെ ഭേദഗതികൾ അക്കാര്യത്തിൽ ഒട്ടേറെ സഹായകമാണ്. 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന ബാക്കി പാട്ടും മുഴുവനും പൂർണ്ണമായി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന പറയുന്നതിൽ അൽപ്പസ്വൽപ്പം വേദനയുളവാക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടേക്കാം. അതു വിചാരിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. കറലം പിന്നെയും നീണ്ടു പോയി. 57 കഴിഞ്ഞിട്ട് 58-ലും, അല്ലെങ്കിൽ 59-ലോ ആണ് ഇതുപോലെ വ്യവസ്ഥ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെയും തരക്കേടില്ല. ഇത് 63 ആണ്. ഇനിയും ഇതു നടപ്പിലാകുവാൻ കുറെ കാലം പിടിക്കും. ആ നിലയ്ക്ക് വളരെ പിന്നിലുള്ള പാട്ടുബാക്കികളും അടച്ചുതീർക്കണമെന്ന പറയുന്നത് പ്രായോഗികമല്ല. ഈ നിയമം നടപ്പാക്കുന്ന ദിവസം മുതൽ മൂന്നു മാസത്തിനകം 57-നു മുമ്പുള്ള പാട്ടുബാക്കി അടച്ചുതീർക്കണം. 57 മുതൽ 61 വരെയുള്ള പാട്ടുബാക്കിയും അടച്ചുതീർക്കേണ്ടത് മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ തീർക്കണം. പിന്നീടുള്ള ബാക്കി കൊടുത്തുതീർക്കാൻ 6 മാസത്തെ കാലാവധി വച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, പാട്ടുബാക്കി തീർക്കാൻ പറുകയില്ല എന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇളവനുവദിച്ചു എന്ന് പറയാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ഗുണവും കൂടിയാൻ ഇതുകൊണ്ട് കിട്ടുകയില്ല. ഈ വ്യവസ്ഥമൂലം കൂടിയാൻ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. പാട്ടുബാക്കിയിൽ ഇളവനുവദിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാനല്ലാതെ, കൂടിയാൻ അത് ഫലത്തിൽ അനുവദിക്കാൻ സാധകാശം കിട്ടുന്നില്ല. ഈ നിയമം പാസ്സായിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം 9 മാസത്തിനുള്ളിൽ എല്ലാ പാട്ടുബാക്കിയും കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അത്രയ്ക്കു വലിയ ബാധ്യതയാണ് അയാളുടെ തലയിൽ വച്ചുകെട്ടുന്നത്. കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി വരുന്ന കൂടിയാൻ 9 മാസത്തിനുള്ളിൽ ഇത്രയും വലിയ ഭാരം ചുമക്കാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് പാട്ടുബാക്കിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇളവ് അനുവദിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, കൂടിയാൻ കൊടുത്തു തീർക്കാൻ പറയുന്ന തരത്തിൽ, ഈ വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്യണം എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇനി ഞാൻ പറയുന്നത്, ഭേദഗതി നമ്പർ 1579-നെപ്പറ്റിയാണ്. 'In clause 72, add the following as an Explanation and renumber:

'Explanation: Notwithstanding anything contained in any Act or in any other law or order or decree of a Court the transfer of right of a landlord to realise the arrears of rent from a tenant to another person shall not affect the rights of the tenant under this section.'

72-ാം വകുപ്പു പാട്ടുബാക്കിയുടെ കാര്യത്തിൽ കൂടിയാൻ ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നു. അതു ഫലപ്രദമാക്കുന്നതിനു ഞാൻ ചില ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിച്ചുവെല്ലാം. ബില്ലിൽ നിൽക്കുന്ന വകുപ്പനുസരിച്ച് ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ.

കൂലും വളരെ പരിമിതമാണ്. അതുപോലും കുടിയാന് ഇന്ന് കിട്ടാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ നില പരിഹരിക്കാനുള്ളതാണ് എന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭേദഗതി. ഇളവനുവദിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരെല്ലോ. അതു കുടിയാനു കിട്ടുകയുണ്ടാകുമോ?

1947 മുതൽക്കു പാട്ടുബാക്കിയുടെ കാര്യത്തിൽ പല സ്റ്റേ ഉത്തരവുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തിൽ തുടർന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച നിയമനിർമ്മാണ വരുമെന്നുള്ളതും എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടത്തിലാണ് കുടിയാന് കിട്ടുന്ന സൗജന്യങ്ങൾ കിട്ടാതാക്കാൻ ജന്മിമാർ ഒരു സൂത്രം കണ്ടെത്തിയത്. സമർത്ഥമായ, നിയമോപദേശം അവർ കിട്ടിക്കൊണ്ട്. പാട്ടുബാക്കി മറ്റൊരാളുടെ പേരിൽ തീർപ്പുതിവയ്ക്കുക എന്നതാണ് സൂത്രം. ഇതിന്റെ ഫലമായി, പാട്ടുബാക്കിയുടെ കാര്യത്തിൽ കുടിയാന് കിട്ടുന്ന ഇളവ് ഫലത്തിൽ അയാൾക്ക് കിട്ടാതാവുന്നു. തീർ വാങ്ങിയ ആൾക്ക് കടമെന്ന നിലയ്ക്ക് സംഖ്യ മുഴുവനും കൊടുക്കാൻ കുടിയാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിത്തീരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ചില കോടതിവിധികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാര്യം ഇതിനുമുമ്പും ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബഹു. മന്ത്രി അതു തള്ളിക്കളയുകയാണുണ്ടായത്. പാട്ടുബാക്കി തീർ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് കടമായി, കടം പിരിക്കുന്ന മട്ടിൽ അതു പിരിക്കും. പാട്ടുബാക്കിയുടെ ഇളവ് അതിനു ബാധകമാവില്ല. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ഇതിന് പരിഹാരം കാണേണ്ടത് ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെയാണ്. അതിനുള്ളതാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. പാട്ടുബാക്കിയിൽ ഇളവനുവദിച്ചത് കുടിയാന് ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിച്ചു മതിയാവൂ. മന്ത്രി ഇതു ഇനിയും കാര്യമായി എടുത്തിട്ടില്ല എന്നെന്നിരിക്കേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിവസം ഈ പ്രശ്നം ഇവിടെ ചർച്ചയ്ക്കുവന്നു. ഇക്കാര്യം 72-ാം വകുപ്പ് പർച്ചേസ് വരുമ്പോൾ എടുക്കാമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാണ്. പാട്ടുബാക്കി തീർ കൊടുത്താലും വൈഷമ്യമില്ല എന്ന നിലയാണ് മന്ത്രി എടുക്കുന്നത്. കുടിയാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും താൽപ്പര്യമില്ല എന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്. പാട്ടുബാക്കി ഇളവ് പേരിനെങ്കിലും അനുവദിക്കുക. അത് കുടിയാന് കിട്ടുന്നില്ല എന്ന് വ്യക്തമായിട്ടും ആവശ്യമായ ഭേദഗതി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടും മന്ത്രി അതംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? പാട്ടുബാക്കിയിൽ ഇളവ് അനുവദിച്ചു എന്നു വരുത്തുക, കുടിയാന് അതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവും കിട്ടരുത്, ജന്മിക്ക് അതുകൊണ്ട് യാതൊരു നഷ്ടവും വരുത്തരുത്, ഇതല്ലേ? ഈ നില മാറ്റണം. അതിന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണം.

ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻനായർ: ഈ പാട്ടുബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ കുടിയാന് കൊടുക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയാണ് ഈ 72-ാം വകുപ്പിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതു അപര്യവ്യാജമാണെന്നു അങ്ങേയറ്റത്തു ഇരിക്കുന്ന ബഹുമാന്യസ്പീക്കർമാർ പറയുന്നതു വളരെ അധികം ശരിയാണെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. പാട്ടു. 1957-നു മുമ്പു മുതൽ അനേകവർഷങ്ങളായി കൊടുക്കാതെ വീഴ്ചവരുത്തിയ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ പാട്ടുക്കാർക്ക് ചെയ്യാവുന്നതിൽ അങ്ങേയറ്റം ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ സഭതന്നെ പാസാക്കിയ ഇൻറീം ലെജിസ്ലേഷൻ പ്രകാരം 1957-നു മുമ്പ് കുടിശ്ശിക വരുത്തിയ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏതാനും ഇളവു ചെയ്യുകയും അതു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള കാലാവധി മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്തുത നാം ഈ സമയത്തു കാക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ് ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന അവസരത്തിൽ ഇൻറീം ലെജിസ്ലേഷൻ അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാലാവധിയ്ക്കും കുടിശ്ശിക കൊടുത്ത ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ ആനുകൂല്യം കൊടുക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്. അതു സെലക്ട് ചെയ്താൽ അതിൽ ആലോചനയ്ക്കുവന്നപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള പരിധിയോ ക്ലിപ്തയോ വരുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്ന് അതിലെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചു കൊടുത്തു തീർത്ത ആളുകൾക്കുപോലും

[ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻ നായർ]

പാട്ടുബാക്കിയുള്ള ആളുകളെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആനുകൂല്യംകൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ആ എക്സ്പ്രസേഷൻ മാറിയതും നമുക്കറിയാം. അങ്ങനെ പാട്ടുക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമാവധി ചെയ്യാവുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്യണം എന്നുവിചാരിച്ചാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

സർ, ഇന്ന് പാട്ടം കിട്ടി അതുകൊണ്ടുമാത്രം കാലയാപനം കഴിക്കുന്ന ആളുകൾ അതു ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഭാരിദ്ര്യത്തിൽ വളരെ അധികം ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടെന്നുള്ളതു നാം സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവർക്കു പാട്ടം ഒന്നും കൊടുക്കണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതുകൊണ്ടുമാത്രം ജീവസന്ധാരണം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ കുടുംബങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും ആനുകൂല്യം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഉള്ള ഒരു വകുപ്പല്ലേ വേണ്ടതു്. ഈ വകുപ്പ് പാട്ടുക്കൾക്കു അങ്ങേയറ്റം ആനുകൂല്യം ചെയ്യാവുന്ന ഒരു വകുപ്പാണ്. ഇതുകൊണ്ടു അവരുടെ വളരെ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ തീരുന്നുണ്ട്. കുടിയാനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമാവധി ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു സംബന്ധിച്ച അനേകം കേസുകൾ ഇന്ന് കോടതിയിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽകൂടി ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതോടുകൂടി എന്തുതന്നെ കുടിശ്ശിക കൊടുക്കാറുണ്ടെങ്കിൽ പോലും 1957 മുതൽ എന്തു കുടിശ്ശികയുണ്ടെങ്കിലും പരമാവധി മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽമതി എന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. അതും ഈ നിജമനിർമ്മാണം നടത്തിയ ഉടനെതന്നെ കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മൂന്നു മാസത്തിനകം കൊടുത്താൽമതി എന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. സർ, നാം പാട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച അതു ഇന്ന് തീയതിയ്ക്കെങ്കിലും കിട്ടും എന്നും മറ്റും അതിൽ ചില തീയതികൾ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു പിന്നീട് നീട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു അങ്ങേയറ്റം ഒരു ആനുകൂല്യമാണ് പാട്ടുക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇടയ്ക്കു നിൽക്കുന്ന, മദ്ധ്യവർത്തികൾ പാട്ടുക്കാരോടു അതായതു്, കൗട്ടിവേറ്റിംഗ് ടെനന്റിനോടു പാട്ടം അതതു കാലങ്ങളിൽ വാങ്ങിട്ടു അതു ജന്മിക്കു കൊടുക്കാതെ നാളികൾ കഴിക്കുന്നുണ്ട്. അതു സംബന്ധിച്ച അനേകം കേസുകൾ കോടതികളിലുണ്ട്. അങ്ങനെ മദ്ധ്യവർത്തികൾ കൗട്ടിവേറ്റിംഗ് ടെനന്റിനോടു പാട്ടം വാങ്ങിട്ടു അതു സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുകയും ജന്മിക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജന്മിക്കും ഈ ആനുകൂല്യം കരകൊണ്ടെ ലഭിക്കേണ്ടേ? പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന ആളിനു ആനുകൂല്യം ലഭിക്കണമെന്നു പറയുന്നതുപോലെതന്നെ അതു ലഭിക്കേണ്ട ആളിനുതന്നെ ആ കാശ്ശു ചെന്നു ചേരണം. എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രൊപ്പോസോ കൊണ്ടു ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഈ മദ്ധ്യവർത്തികൾ ഇതിൽകവിഞ്ഞ പാട്ടം പിരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പാട്ടം ജന്മിക്കു കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയാണ് ഞാനി പ്രൊപ്പോസോയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. 11-4-57-നു് മുമ്പുള്ള കുടിശ്ശിക ഈ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആനുകൂല്യമനുസരിച്ചല്ലാതെ കൂടുതൽ പിരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ മദ്ധ്യവർത്തി ആ വക സംഖ്യകൾ എല്ലാം ജന്മിക്കു കൊടുക്കണം എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. അതു ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്നും 11-4-57-നു് മുമ്പുതന്നെ മദ്ധ്യവർത്തി പിരിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ പാട്ടവും ജന്മിക്കു ചെല്ലണം എന്നുമുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. അതു സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. എൻ. ഇ. ബലറം: സർ, പാട്ടുബാക്കി വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു സാരമായി വെട്ടികുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഭേദഗതിയാണ് ഞാനവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച എടുക്കേണ്ട ചില സമീപനങ്ങളെക്കുറിച്ചു എനിക്കു മുമ്പു സംസാരിച്ച ശ്രീമാൻ ഭാസ്കരൻ നായർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതേക്കുറിച്ചു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു പാട്ടുബാക്കിക്കാരെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യരുതെന്നാണ്. പാട്ടം വഴി കിട്ടുന്ന നെല്ലുകൊണ്ടും

പണംകൊണ്ടും ജീവസന്ധാരണം നടത്തിവരുന്ന കുടുംബങ്ങൾ ഈ സംസ്ഥാനത്തു ധാരാളമുണ്ട്. ഈ പാട്ടം കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രം ജീവിതം കഴിച്ചുവരുന്ന കുടുംബങ്ങളുടെ കാര്യം എന്തായിരിക്കും എന്നുള്ളതു മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടുവേണം ഈ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കേണ്ടവരുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യാൻ എന്ന് ശ്രീമാൻ ഭാസ്കരൻനായർ പറഞ്ഞു. ഈ പാട്ടബാക്കിയുടെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ പാട്ടത്തിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ ഓർത്തു പോകുന്നത്. ഇന്ന് വിളവിന്റെ 50 ശതമാനവും അറുപതു ശതമാനവുമൊക്കെയാണ് കേരളത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കുടിയാന്മാർ പാട്ടമായി കൊടുക്കേണ്ടത്. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ 75 ശതമാനമാണ് പാട്ടം. എന്ന് പറഞ്ഞാൽ വിളവിന്റെ സിംഹഭാഗവും പാട്ടം നൽകണമെന്നർത്ഥം. അങ്ങനെ അൻപതും അറുപതും ശതമാനം പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന കുടിയാന്മാർ ചില കൊല്ലങ്ങളിൽ അവർക്കു പാട്ടം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരും. പാട്ടം അടച്ചാൽതന്നെ പാട്ടം അടച്ചതായി രസീതു ജന്മിമാർ കൊടുക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ പാട്ടം കൊടുത്തതായി സമ്മതിക്കാത്ത ജന്മിമാരുമുണ്ട്. അതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ രസീതുകൾ കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. ഏതായാലും പാട്ടം കൊടുത്താൽതന്നെ കൊടുത്തുവെന്നു തെളിയിക്കാൻ പറിയതായി രേഖയും ഇല്ല. അപ്പോൾ പാട്ടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി രേഖയില്ല. ഇതു ഈ സഭയുടെ എല്ലാഭാഗത്തുമിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഒരുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ഒരിക്കൽ കൊടുത്തുപോയ പാട്ടം പിന്നെയും കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു എല്ലാ ജന്മിമാരും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. സത്യസന്ധമായി പാട്ടം മാത്രം കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നു പറയുന്ന ജന്മിമാരുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ വാങ്ങിച്ച പാട്ടം പിന്നെയും വാങ്ങിക്കുന്ന ജന്മിമാരുമുണ്ട്. അപ്പോൾ ഈ പാട്ടം അൻപതു ശതമാനമോ എഴുപത്തി അഞ്ചു ശതമാനമോ ആണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അത്രയും കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരായ പാട്ടക്കാരാണ് ഈ കടുത്ത പാട്ടം കൊടുക്കാതെയിരിക്കുന്നത്. ഈ കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു പുതിയതായിട്ടുള്ളതല്ല. മറ്റു ചില കാലങ്ങളിൽ കാർഷികാശ്വാസത്തിന്റെ നിലയ്ക്കു ആണ് ഈ പാട്ടം ഇളവു ചെയ്യുന്നത്. മലബാർ മദ്രാസിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന കാലത്തു കാർഷികാശ്വാസ മെന്നനിലയ്ക്ക് ആണ് ഈ പാട്ടബാക്കി വെട്ടികുറയ്ക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളപ്പോൾ ഈ പാട്ടക്കുടിശ്ശികയുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ഇവിടെ എന്തു ചെയ്യണം. വിശേഷിച്ചും 1957-നു മുമ്പുള്ള പാട്ടബാക്കി. ഇതു ഒരിക്കൽ നാം ചർച്ച ചെയ്തുകഴിഞ്ഞതാണ്. ചില നിയമങ്ങളുടെ വൈകല്യങ്ങൾകൊണ്ടു അതങ്ങു നീണ്ടുപോയതാണ്. അങ്ങനെ പാട്ടബാക്കി പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്തിരുന്നതാണ്. അതു ഇപ്പോൾ റദ്ദ് ചെയ്തുകൊണ്ടു രണ്ടുകൊല്ലത്തെ ഈ കടുത്ത പാട്ടം അതായത്, 1962-ലേയും, 1963-ലേയും പാട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫെയർറെൻറിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളും റദ്ദ് ചെയ്തുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം ജന്മിക്കു കൊടുപ്പിച്ചതു നമ്മുടെ റവന്യൂമന്ത്രി ശ്രീമാൻ ചാക്കോമാത്രമാണ്. ഒന്നരണ്ടുതവണ അതേപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ ചോദ്യം ഉണ്ടായതാണ്. ഒരുക്കോടതിയും—ഫെയർറെൻറിന്റെ വകുപ്പു നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നു സുപ്രീംകോടതിയും ഫൈക്കോടതിയും—തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ, നമ്മുടെ റവന്യൂമന്ത്രി മിസ്റ്റർ ചാക്കോ പറയുകയാണ്, ഞാൻ അതു സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുന്നു, അതുകൊണ്ടു ഫെയർറെൻറി ഫിക്സ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നടപടികളെല്ലാം നീട്ടിവയ്ക്കണം എന്ന്. ആ സസ്പെൻഷന്റെ ഫലമെന്താണ്? മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടം കുടിയാന്മാർ ജന്മിമാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. ആ പാട്ടബാക്കിയാകട്ടെ കനത്ത പാട്ടമാണ് വിളവിന്റെ മുന്നിൽ ഒരുഭാഗം വരുന്നതുവരും. ഇങ്ങനെ പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നതു റവന്യൂമന്ത്രി കാർഷിക ബന്ധ നിയമത്തെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. 1962-ലെ പാട്ടം വിളവിന്റെ അറുപതു ശതമാനമോ, എഴുപതു ശതമാനമോ, എൺപതു ശതമാനമോ, എത്രയാണെങ്കിൽതന്നെയും അതു കൊടുക്കണം. അതുപോലെ 1963-ലെ പാട്ടവും കൊടുക്കണം. ഇതു 1964-ലും അതുപോലെ കൊടുക്കണം എന്ന്

[ശ്രീ. എൻ. ഇ. ബലറം]

പുറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരുകാര്യം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ജന്മിമാർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു, അതായത്, മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടം, അതു വിളവിന്റെ അൻപതു ശതമാനമായാലും അറുപതു ശതമാനമായാലും കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളത്. പാട്ടം കൊടുക്കാനുള്ള നിയമനിർമ്മാണം ഇപ്പോൾ സ്പെൻഡർ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് എന്നുപറഞ്ഞു അൻപതും, അറുപത്തഞ്ചും, എഴുപതും ശതമാനം ഇപ്പോൾ പാട്ടം കൊടുക്കണം. അതിനു പുറമെയാണ് ഈ പാട്ടബാക്കി കൂടി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടു പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതു കാര്യമായി വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. സർ, ഇതിൽ ഒരു വിഷയം എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ, കുടിയാന്മാർക്കു അനുകൂലമായ നിലയിൽ പാട്ടം മുതലായ പലകാര്യങ്ങളിലും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കുടിയാന്മാർക്കു ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അതിനു അനുകൂലമായി സാധാരണ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ തക്കവണ്ണം ഞാനെന്റെ ഭേദഗതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1957-നു മുമ്പ് ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതി. അതിനുശേഷമുള്ളതിന്റെ 50 ശതമാനം കൊടുത്താൽ മതി. 1961-നു ശേഷമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ 60 ശതമാനം കൊടുത്താൽ മതി എന്നാണ്. മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലും നാം ജന്മിമാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു അനുകൂലമായ സമീപനമാണ് എടുത്തിട്ടുള്ളത്. അവർ ചെറുകിടക്കാരാണ്, സ്കാൾഹോൾഡേഴ്സാണ്, അവരുടെ കണ്ണുനീരു കുറയ്ക്കണം, അവർക്കു അതിലേക്കു എന്തെല്ലാം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനുണ്ടോ അതെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കണം അതിന്റെ പേരിൽ ജനങ്ങൾക്കു ബോധവും സമ്പന്നസമൃദ്ധമല്ലാമുണ്ടാക്കി അവരെ രക്ഷിക്കണം എന്നുപറയുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം ഈ പാവപ്പെട്ട കുടിയാന്മാർ അവരുടെ കൈവശം വച്ച കൃഷി ചെയ്യുവരുന്ന ഒരേക്കർഭൂമി, അരയേക്കർ ഭൂമി ഇങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരമായ സ്ഥലങ്ങൾ മാത്രം അതായത്, അഞ്ചുസെന്റർ, പത്തുസെന്റർ, 25 സെന്റർമാത്രം കൃഷി ചെയ്യുന്നവരെക്കൊണ്ടു അവർക്കു കിട്ടുന്ന വിളവിന്റെ 75 ശതമാനവും 80 ശതമാനവും പാട്ടമായി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. നീതിക്കു ന്യായത്തിനും ചേർന്നല്ല. ഈ പാവപ്പെട്ട ജന്മിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾ രണ്ടു കണ്ണുകൊണ്ടുകാണും. അതേസമയം ഭൂമിയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കുടിയാനെ നിങ്ങൾ ഒരു കണ്ണുകൊണ്ടു മാത്രമാണു കാണുന്നത്. ഈ ജന്മിമാർക്കു അവരുടെ കുടിയാന്മാരെ പാട്ടബാക്കിയുടെ പേരിൽ ഒഴിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. മാത്രമല്ല, അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ച പാട്ടം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നു. കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സ്വീകരിക്കുമെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു സമീപനം.....

മി. സ്പീക്കർ: ഈ അമെൻറുമെൻറിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചാൽ മതി പൊതുപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. സഭാനടപടികൾ കാര്യക്ഷമമായി കൊണ്ടുപോകാനും സുഗമമായിട്ടു നടത്താനും വേണ്ടിട്ടാണ് അമെൻറുമെൻറിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചാൽ മതി എന്നു ഞാൻ പറയുന്നത്. അതിനിടയിൽ അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയവശങ്ങളും മറ്റും പറഞ്ഞാൽ മറുപടിക്കു വിഷമമുണ്ടാകും. സഭാനടപടികൾ കററബിസിനസ് ലൈക്കായിട്ടിരിക്കണം എന്നു കരുതി ഇതു പറയുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ അമെൻറുമെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറയുക എന്നുള്ളതല്ലാതെ പൊതുവേയുള്ള തത്വങ്ങളും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുകാര്യമില്ല. അതു ഈ സഭയുടെ എല്ലാഭാഗത്തുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നുവെച്ചു ഈ ബിൽ നാം പാസാക്കാതെ ഇരിക്കാൻ വേണ്ടിട്ടല്ല. ബില്ലിന്റെ ചർച്ച കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണ് ഇതു പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഈ അമെൻറുമെൻറിന്റെ പ്രത്യേകതകളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ മറുപടി കിട്ടത്തക്കതരത്തിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുക.

ശ്രീ. എൻ. ഇ. ബലറം: കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന സമീപനവും ഈ ബില്ലിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സമീപനവും

ബില്ലിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സമീപനവും കണ്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞുപോയതാണ്. 15 ഏക്കറിനുള്ളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന വമ്പിച്ച കടിയാന്മാർക്ക് രണ്ടോമൂന്നോ കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാൽ അവരുടെ വസ്തുവിൽക്കേണ്ടിവരികയില്ല. അവർക്ക് കുറെ ജീവിതസൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കും. ആ സമീപനമാണ് കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ അങ്ങനെ യാതൊരു സൗകര്യവുമില്ലാത്ത ചെറിയ കടിയാന്മാരുണ്ട്. അവർ പാട്ടബാക്കി വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് മനഃപൂർവ്വം കൊടുക്കാതിരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിലല്ല, അവർക്ക് തികയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ ഹോൾഡിംഗുള്ളവർ കുറവാണ്. ഭൂരിഭാഗം കടിയാന്മാരും ചെറിയ ഹോൾഡിംഗുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽ കടിയാന്മാരെ എല്ലാപേരെയും ഒരുപോലെയാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ചെറിയ കടിയാന്മാർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ല, ജീവിതസൗകര്യമുണ്ടെന്നുള്ള നിലയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ പറയുന്നത് 1957-ലുള്ള പാട്ടബാക്കി ഒരു കൊല്ലത്തെ കൊടുത്താൽ തീർന്നു എന്നു കണക്കാക്കണം. അതിനുശേഷവും കടിയാന്മാരാണ് പാട്ടബാക്കിവരുത്തിയതെന്നു സങ്കല്പിക്കരുത്. ആ കാലത്തുള്ള പാട്ടബാക്കിക്ക് കടിയാന്മാരുല്ലാത്തതാവാം. അവർ പാട്ടക്കോടതികളിൽ പെറ്ററിഷൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരാണ്. ആ നിയമം നാം സ്പെൻറു ചെയ്തു. ആ മാതിരി സൗജന്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞ കടിയാന്മാർക്ക് ഇപ്പോൾ അത് നിഷേധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തരുത്. അതുകൊണ്ട് കാര്യമായി പാട്ടബാക്കി വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നതിലേക്കുള്ള ശ്രമത്തിലേക്ക് നീങ്ങണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ: എന്റെ ഭേദഗതി 1960 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള പാട്ടക്കടിശ്ശിക ഒരു കൊല്ലത്തെ അടച്ചാൽ ബാക്കിയെല്ലാം റദ്ദായതായി കണക്കാക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ തത്വം ഇതിനുമുമ്പും ഒരു പ്രമേയരൂപത്തിൽ കഴിഞ്ഞതവണ അസംബ്ലിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കാം. 1957 ലാണ് കാർഷികബന്ധനയിൽ നിയമസഭയിലവതരിപ്പിച്ചത്. അഞ്ചേക്കറിൽ താഴെയുള്ള കടിയാന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടക്കടിശ്ശിക അടച്ചാൽ അത്രയും കടിശ്ശികതീർന്നതായി കണക്കാക്കണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ കൊള്ളിച്ചിരുന്നത്. ആ തത്വം മിക്കവാറും എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. വളരെ വർദ്ധിച്ചപാട്ടവും, പാട്ടം കൊടുത്താൽ രസീതുകിട്ടാത്ത അവസ്ഥയുമെല്ലാം കണക്കാക്കിയാൽ വളരെയധികം പാട്ടക്കടിശ്ശിക വരാൻ ഇടയുണ്ട്. അങ്ങനെ പാട്ടക്കടിശ്ശിക വന്നു ചേർന്നതു കൃഷിക്കാർ കള്ളന്മാരായതുകൊണ്ടോ മനഃപൂർവ്വം കൊടുക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടോ അല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് അനിവാര്യമായ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയാണ് അങ്ങനെയൊരു വ്യവസ്ഥ കൊണ്ടുവന്നത്. ആ നിർദ്ദേശം നടപ്പിലാക്കുന്നത് 1959 ലാണ്. അതിനുശേഷം പല കാരണങ്ങളാലും അതിൽ പറയുന്നതുപോലെ അമിതമായ പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്ക് കർവാപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ച് അതിൽനിന്നും മുക്തിനേടുന്നതിന് തടസങ്ങളുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള ആ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളെ ഈ ബില്ലിൽ കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ബാധ്യതയില്ലേയെന്നാണ് എനിക്ക് ചോദിക്കുവാനുള്ളത്. മുൻനിയമത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളെല്ലാം മുൻനിറുത്തിയാൽ ഇന്നത്തെബിൽ വളരെ പിന്നോട്ട് പോയിരിക്കുകയാണ്. ഈ ഭേദഗതി കൊടുക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു പ്രധാനകാരണവുമുണ്ട്. 1960-ലും 1961-ലുമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഏറ്റവും വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കവും അതിന്റെ ഫലമായി കൃഷിനാശവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 1960-ലെ നിയമസഭാ പ്രൊസിഡിംഗ്സ് ആകെ നോക്കിയാൽ വളരെയധികം കൃഷിനാശങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ കഴിയും. ലക്ഷക്കണക്കിനേക്കർ കൃഷി നശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെൻറു ഭാഗത്തുനിന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃഷിനാശം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലൊക്കെത്തന്നെ അതുകൊണ്ടുള്ള ഭൂരിതം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളത് കൃഷിക്കാരാണ്. കൃഷിനാശത്തിന്റെ ഫലമായി പാട്ടം കൊടുത്ത്

[ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ]

ക്കാനെ ഭൂമി നന്നാക്കാനോ വീണ്ടും വിളവിക്കാനോ അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുത്തിട്ടുള്ള ധനസഹായം ഒരു താൽക്കാലികാശ്വാസം എന്ന നിലയിലല്ലാതെ മറ്റുതരത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കാർഷിക ബന്ധനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച് അനിവാര്യമായ പ്രകൃതിക്ഷോഭം കൃഷിനശിച്ചാൽ പാട്ടം ഇളവുചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷിക്കാർ കൊടുത്ത അപേക്ഷകൾ കാര്യമായി പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള അപേക്ഷകൾ രണ്ടുമൂന്നുവർഷമായി ഏതുനിലയിലിരിക്കുന്നു എന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ട സ്ഥിതിയാണുള്ളത്. അങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റുമാഗത്തുനിന്നും വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് പാട്ടം ഇളവുചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യം കൃഷിക്കാർക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ രണ്ടുമൂന്നുവർഷമായി പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കൃഷിക്കാർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കൃഷിക്കാർ എത്രവിചാരിച്ചാലും പാട്ടംകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത സാഹചര്യം ആണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഈ ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ 1957-നു മുമ്പുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടംകൊടുത്താൽ മതിയെന്നുള്ള സൗജന്യം ഒരു സൗജന്യമായി കേരളത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കു കണക്കാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. 1959-ൽ കാർഷിക ബന്ധബിൽ ഇവിടെ ചർച്ചചെയ്ത അവസരത്തിൽ പാട്ടക്കാരായ കൃഷിക്കാർ കള്ളന്മാരാണെന്നും മനഃപൂർവ്വം പാട്ടം കൊടുക്കാത്തതാണെന്നും മറ്റുമാഗത്തുള്ള ചില കൺഗ്രസ്സുകാർ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതായി അന്നത്തെ പ്രൊസീഡിംഗ്സു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും. ചില മെമ്പർമാർ അതിനെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല. മലബാറിലും കൊച്ചിയിലുമുണ്ട് അധികമായി പാട്ടം കൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത സാഹചര്യം വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. മറ്റൊരു ചോദ്യത്തിനു ഗവണ്മെന്റു നൽകിയിട്ടുള്ള മറുപടിയിലേക്ക് സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ഈ അവസരത്തിൽ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. നികുതി കുടിശ്ശിക വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് ഏതെല്ലാം ജില്ലകളിലാണെന്നും എത്രത്തോളം കുടിശ്ശിക ഉണ്ടെന്നും ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിനു നൽകിയ മറുപടിയിൽനിന്നും ഏറ്റവും നികുതി കുടിശ്ശിക കുറവായിട്ടുള്ളത് പാലക്കാട് ജില്ലയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നികുതി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ താൽപര്യം കാണിച്ച കൃഷിക്കാർക്കുതന്നെയാണ് പാട്ടം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ളത്. പാട്ടംകൊടുക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും പാട്ടുകുടിശ്ശിക വരുത്തുമായിരുന്നില്ലെന്ന് നികുതി കുടിശ്ശിക വരുത്താത്തതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ പാട്ടം കൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിന്റെയും, അധികരിച്ച പാട്ടത്തിന്റെയും പേരിലാണ് പാട്ടുകുടിശ്ശിക വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പാട്ടസംഖ്യക്ക് രസീതു കൊടുക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ കൊടുത്ത പാട്ടംതന്നെ കുടിശ്ശികയായി കൂടുകയും ചെയ്യും. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച പാട്ടംകൊടുക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നിട്ടുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ആത്മാർത്ഥമായി ഉണ്ടെങ്കിൽ 1957-ലെ വ്യവസ്ഥയെമാത്രം പിടിച്ച് നിൽക്കാതെ 60-നു മുൻപുള്ളത് ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽ കുടിശ്ശിക തീർന്നതായി കണക്കാക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഒരു ഭേദഗതി കൈക്കൊള്ളണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. എന്റെ ഭേദഗതി അംഗീകരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ: ഞാൻ 1948-ാം നമ്പരായി ഒരു ഭേദഗതി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻനായർ: പാട്ടബാക്കി അടച്ചുതീർക്കാനുള്ള അവധി കറച്ചു ദീർഘിപ്പിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രധാന ഭേദഗതി. 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം-ാം-ക്ക് മുമ്പ് കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന

പാട്ടബാക്കി ഈ നിയമം നടപ്പാക്കി മൂന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നും 1961 ഫെബ്രുവരി 15-ാം-നു-വരെയുള്ള പാട്ടബാക്കി അതെ മൂന്നു മാസത്തിൽതന്നെ കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നും അതിനുശേഷമുള്ളത് 6 മാസത്തിനിടയിൽ കൊടുക്കണമെന്നും ഇതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ ഈ രാജ്യത്തെ പാട്ടബാക്കിയുള്ള കടിയായാതെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാലിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നുള്ളത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. 1957-നു മുൻപുള്ള പാട്ടബാക്കി കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാഷ്ഠികബന്ധനിയമത്തിലും കടിയൻകടികിടപ്പു സംരക്ഷണനിയമത്തിലും നൽകിയിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു വളരെയധികം പിന്നാക്കം പോയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥയാണ് ഇതിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുമായിരിക്കാം. മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കാൻ കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ എന്ന്. അത് ശ്രീ. ബലരാം വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. 15 ഏക്കറിനു മുകളിലുള്ളവർ മാത്രമേ അങ്ങനെ കൊടുക്കേണ്ടതുള്ളൂ. 5 ഏക്കർ വരെയുള്ള കടിയൻ ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി മാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന കടിയന്മാർ ഈ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം 6 കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കാൻ ഞെങ്കിൽ മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കണമെന്നാണ് വരുന്നത്. അപ്പോൾ ഇതു കാണിക്കുന്നത് കാർഷികബന്ധനിയമപ്രകാരം കിട്ടിയിരുന്ന ആനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നാണ്. ഇനി കടിയൻ കടികിടപ്പു സംരക്ഷണനിയമം എടുത്തുനോക്കുക. അതിലും 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം-നു-ക്കുമുൻപുള്ള പാട്ടമാണെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ആ വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും പിന്നോക്കം പോയിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഈ രണ്ടു നിയമപ്രകാരവും കിട്ടിയിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. അന്ന് ചുരുങ്ങിയ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതിയെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതിയാണിന്ന് വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനി ഇത് കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള അവധിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ കടിയൻകടികിടപ്പു സംരക്ഷണനിയമത്തിൽ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള കാലാവധി എത്രയോ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

1963 ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി ഒരു കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. 1963 മാർച്ച് 31-ാം തീയതി മറ്റൊരു കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. 1963 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി മൂന്നാമത്തെ കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. 1963 സെപ്റ്റംബർ 30-നു നാലാമത്തെ കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. 1963

മാർച്ച് 31-ാം തീയതി കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ട പാട്ടബാക്കി 9.A.M. കൊടുക്കാൻ ആ അവധിക്കുശേഷം ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ എന്ന മറ്റൊരു കാലാവധിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ 5 കാലാവധികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇതിനെപ്പറ്റി വല്ല അന്വേഷണവും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അറിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ ഗഡുക്കളിലൊന്നും കടിയൻ പാട്ടബാക്കി കൊടുത്തു തീർക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം എന്താണ്? ഇതു ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ കടിയൻ എങ്ങനെയാണു പാട്ടബാക്കി കൊടുത്തു തീർക്കാൻ സാധിക്കുക? നിയമം എഴുതിവെച്ചാൽ പോരല്ലോ. നിയമത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവർ അനുഭവിക്കാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയും ഉണ്ടാകണം. ഞാൻ വ്യക്തമായി പറയുകയാണ്, പാട്ടബാക്കികൊടുത്തു തീർക്കാൻ ഇനിയും കാലാവധി നീട്ടി കൊടുത്തേ മതിയാകൂ. മൂന്നു മാസത്തിനകം കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, വിവരം കടിയൻ അറിഞ്ഞുവരുമ്പോഴേക്കും കാലാവധി അവസാനിക്കുകയാണു പതിവ്. കഴിഞ്ഞ കടിയൻകടികിടപ്പുസംരക്ഷണ നിയമത്തിൽ തീയതി നിശ്ചയിച്ചു ഗസറ്റിൽ പരസ്യംചെയ്തു. ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതിക്കകം അടച്ചുതീർക്കണമെന്നുള്ള ഗസറ്റ് നോട്ടീഫിക്കേഷൻ, 19-ാം തീയതി ഗസറ്റിൽ വന്നു. ആ ഗസറ്റ് കോഴിക്കോട്ടു എത്തിയപ്പോൾ തീയതി 23 ആയി, അടുത്ത രണ്ടു മൂന്നു

[ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻനായർ]

ഭിവസം. ഹോളിഡേസായിരുന്നു. പാട്ടബാക്കി കെട്ടിവയ്ക്കണമെന്നുള്ള വിവരം കൂടിയാൻ അറിയുന്നത് കാലാവധിയുടെ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം മുൻപാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമം പാസ്സാക്കിയാൽ, അതു കോടതി സ്വീകരിക്കണമെങ്കിൽ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. ഗസറ്റ് വരാത്തതുകൊണ്ടാണ് കാലതാമസം വന്നതെന്നു കോടതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. ഗസറ്റിൽ വരാൻ താമസം വന്നതുകൊണ്ടു വളരെയധികം കൂടിയാന്മാർക്കും നിശ്ചിത സമയത്തിനു പാട്ടബാക്കി കെട്ടിവയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. 1957 വരെ ബാക്കിയായ മുഴുവൻ പാട്ടബാക്കിയും, മൂന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ അടച്ചുതീർക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിഷമമാണ്. ഇതുകൊണ്ടു കൂടിയാനായതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. 1957-ൽ കൂടിയ പാട്ടബാക്കി അടയ്ക്കേണ്ട കാലാവധി മൂന്നുമാസം എന്നുള്ളത് ആറുമാസമെന്നും, 1961-ൽ കൂടിയതിന്നു് ഒരു കൊല്ലമെന്നും ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനുവേണ്ടി എന്റെ ഭേദഗതി (1288) അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സർ, മറ്റൊരു കാര്യം ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താനുള്ളത് പാട്ടബാക്കി തീറ്റിനെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ്. പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടിയാനകിട്ടേണ്ടുന്ന ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ശ്രീ. ഇ. പി. ഗോപാലൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

72-ാമത്തെ ക്ലാസിന് 8-ാമതായി ഒരു സബ്ക്ലാസ് എഴുതിചേർക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (1297) പാട്ടബാക്കി തീറ്റകൊടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇന്നുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കോടതികളിൽ വിധികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുൻസിഫുകോടതികളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഇതു സംബന്ധിച്ച വിധികളിൽ, പാട്ടബാക്കി തീറ്റകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഒരു ബിസിനസായി കണക്കാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, പാട്ടബാക്കി തീറ്റകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ കൂടിയാൻ യാതൊരു ആനുകൂല്യവും അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നില്ല. കോഴിക്കോട്ടെ രണ്ടു മുൻസിഫുകോടതികളിലായി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏതാണ്ടു 120 കേസുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൂടിയാനു ദ്രോഹമായിട്ടാണു അതിലെല്ലാം വിധിയുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മുൻപ് ഈ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിലും കേസുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിലും കൂടിയാൻ രക്ഷകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഋണാശ്വാസ നിയമപ്രകാരം, പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ച ഗുണം കൂടിയാനു ഇന്നോളം കോടതി അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യക്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകണം. ജന്മിക്കു അവകാശമുള്ളതാണ് പാട്ടം. അതു കൂടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. വസ്തുവിൽ ജന്മിക്കു് അവകാശമുള്ള സ്ഥിതിക്കു കൂടിയാന്മാരിൽനിന്നു ജന്മിക്കു് പാട്ടം കിട്ടണം. ജന്മിക്കു് വസ്തുവിന്മേലുള്ള അവകാശം കാണും വാങ്ങിയിട്ട്, മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ പാട്ടബാക്കി തീറ്റകൊടുക്കാനും ജന്മിക്കു അവകാശമുണ്ട്. അതിനെ ആരും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ജന്മി അങ്ങനെ പാട്ടബാക്കി, മറ്റൊരാൾക്കു തീറ്റ കൊടുത്താൽ, നിയമപ്രകാരം, ജന്മിക്കു കൊടുക്കാൻ അർഹതയുള്ള പാട്ടബാക്കിക്കുമാത്രമേ തീറ്റ വാങ്ങിയ ആൾക്കും കിട്ടാൻ അവകാശമുള്ളൂ. ജന്മിക്കുണ്ടായിരുന്ന അവകാശത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി, മറ്റൊരാൾക്കു തീറ്റ വാങ്ങിയ ആൾക്കുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ സഭയ്ക്കു മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ നിയമപ്രകാരം, 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കു മുൻപു ജന്മിയ്ക്ക് 1000 രൂപ പാട്ടബാക്കി കിട്ടാൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ 500 രൂപ മാത്രമേ കിട്ടുമായിരുന്നുള്ളൂ. കൂടാതെ 1961 ഫെബ്രുവരി കൂടിയ പാട്ടബാക്കിയിൽ 750 രൂപ മാത്രമേ കിട്ടുമായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ, ജന്മി പാട്ടബാക്കിയുടെ അവകാശം മറ്റൊരാൾക്കു തീറ്റകൊടുത്താൽ, അയാൾക്കു 1000 രൂപയും പാട്ടബാക്കിയായി കൂടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ആ നിലയ്ക്കു നോക്കിയാൽ, കാർഷികബന്ധ നിയമപ്രകാരവും, കൂടിയാൻ കൂടികിട്ടപ്പ സംരക്ഷണ നിയമപ്രകാരവും ഈ നിയമപ്രകാരവും കൂടിയാൻ പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടു

ത്തോളം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സൗജന്യം പാട്ടബാക്കി തീരുകൊടുത്താൽ ഇല്ലത്തെ വരുന്നതാണ്. കോടതി വിധികൾ ഇതു സംബന്ധിച്ച് പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കടിയാൻ അനുകൂലമല്ലാത്ത നിലയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. പാട്ടബാക്കി തീരുകൊടുത്താലും, കടിയാൻ യഥാർത്ഥ ജനിക്കുകൊടുക്കാനുള്ളതിൽ ഒരു പൈസപോലും കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ ഇടയാകുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അതിനുവേണ്ടി എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നപ്രകാരം ഒരു സബ്ക്ലോസ് ഇതിൽ എഴുതിചേർക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്.

“(8) Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law for the time being in force or in any decree or order of the court, the transfer of the right of the land lord to realise rent from a tenant to another person shall not affect the rights of the tenant under this clause.”

ഇങ്ങനെയൊരു സബ്ക്ലോസ് ഇതിൽ എഴുതിചേർത്താൽ മാത്രമേ കടിയാൻ സംരക്ഷണം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ഇതിനുമുമ്പ് 39-ാമത്തെ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പർച്ച നടന്നപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം അല്പം ചൂടുപിടിച്ചതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അല്പം ക്ഷമിതനായി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ക്ലാസിനെപ്പറ്റി പർച്ച നടന്നപ്പോൾ അഡ്വക്കേറ്റു ജനറലിനെ വിളിക്കണമെന്നും, അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നും അഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. 39 A. എന്ന പുതിയ ഒരു ക്ലോസ് ചേർക്കേണ്ടുന്ന യാതൊരു ആവശ്യവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അന്നു പറഞ്ഞത് 72-ാമത്തെ ക്ലോസ് വരുമ്പോൾ ഈ കാര്യം പരിഗണിക്കാമെന്നായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, മന്ത്രി വാശിപിടിക്കാതെ, കടിയാൻ അനുകൂലമായ ഒരു നിലപാടു സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതിനുവേണ്ടി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സബ്ക്ലോസ് ഈ നിയമത്തിൽ എഴുതിചേർക്കണമെന്നും ഞാൻ വളരെ വിനീതമായി മന്ത്രിയോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ് ഈ സബ്ക്ലോസ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ ഭേദഗതികൾ ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : സർ, പാട്ടബാക്കി കൊടുത്തുതീർക്കുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച പാട്ടബാക്കി ഇളവുചെയ്യുകയും, കെട്ടിവയ്ക്കാൻ കാലാവധി കുറേക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് എന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ കാരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇനിയും വളരെകൂടുതൽ സംസാരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ആ കാര്യം സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഒരു സംഗതിമാത്രം ഞാൻ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻ നായർ സംസാരിച്ച അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞു; നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ച്, ഉഭയമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ വേണ്ട കരുതൽ നടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, നിയമസഭയ്ക്കു അങ്ങനെ ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതുമാത്രം നോക്കിയാൽപോരാം. ആ ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെയും പ്രാഥമികമായി അതു മുഴുവൻ അനുവേദിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല, കടിയാൻ പാട്ടബാക്കി വിട്ടുകൊടുക്കണം വിട്ടുകൊടുക്കണം എന്നു പറയുന്നതിന്റെ കാരണം രണ്ടാണ്. മുൻപുതന്നെ കടിയാന്മാരുടെ പാട്ടം വളരെ ഭാരിച്ചതായിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിളവിന്റെ സിംഹഭാഗവും പാട്ടംകൊടുത്തും, പട്ടിണികിടന്നും കടിയാന്മാർ കഴിഞ്ഞുവന്നുവെന്ന കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടാമത് അറിയേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം, കൊടുത്ത പാട്ടംതന്നെ വകവെച്ചു കിട്ടാൻ നേരിടുന്ന വിഷമമാണ്. മലബാറിലെ പല വലിയ തറവാടുകളിലും, എസ്റ്റേറ്റുകളിലും പാട്ടബാക്കിയുള്ളതായി പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുകാലത്തും കടിയാന്റെ പാട്ടബാക്കി അവസാനിക്കാത്തമട്ടിലാണ് റിക്കാർഡുകൾ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. കൊടുത്ത പാട്ടത്തിനു ശരിയായ രേഖ കാണുകയുമില്ല. പാട്ടബാക്കി സംബന്ധിച്ച കേസുകൾ വാദിക്കുന്ന ഒരു

[ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ]

വക്കീൽതന്നെ എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, 15-ാം 16-ാം കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി യുള്ളതായി ക്കിയാന്മാരുടെ പേരിൽ കേസുകൾ ഉണ്ടെന്ന്, ഒരു കാലത്തും ഈ പാട്ടബാക്കി അവസാനിക്കുകയില്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കളവായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, കോടതിയിൽ ക്കിയാന്മാർക്കു അതിനു ഫലപ്രദമായി തെളിവു കൊടുക്കാൻ കാണുകയില്ല. ഈ ഒരു വിഷമാവസ്ഥ നാം കണക്കി ലെടുത്തുകൊണ്ടുവേണം ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ. അതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഉദാരമായ ഒരു സമീപനം ആവശ്യമാണ്, അത് വേണ്ടിടത്തോളം ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സാമാന്യമായ പൊതു തത്വങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ കടക്കുന്നില്ല. പ്രത്യേകമായി, ഭേദഗതികളെ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ സംസാരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ 72 (1)-ൽ, ചേർത്തിരിക്കുന്നത് 1957 ഏപ്രിൽ 11 നു മുൻപുള്ള പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ നിയമത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്, മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി ജന്മിക്കു ഈടാക്കാവുന്ന തരത്തിലാണ്. അത് മാറിയതേ തീരൂ. അതിനു പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ട്. പലരും അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. എന്നിട്ടു പ്രധാനമായി പറയാനുള്ളത്, കാർഷിക ബന്ധനിയമം പാസ്സാക്കിയ അവസരത്തിൽ, പരമാവധി ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം, അല്ലെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ പാട്ടബാക്കിയായിട്ടുള്ള മുഴുവൻ തുക കൊടുത്താൽ മുഴുവൻ പാട്ടവും കൊടുത്തു തീർത്തതായി കണക്കാക്കണം എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, 15 ഏക്കറോ, അതിൽ കൂടുതലോ ഭൂമി കൈവശം വച്ച കൃഷി ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യസ്ത പരിഗണനയുടെ പ്രശ്നം ഇപ്പോഴില്ല. ആ നിലയ്ക്കു ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതലായിട്ടുള്ള പാട്ടം ക്കിയാന്മാരിൽനിന്നു ഈടാക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്.

ശ്രീ എം. നാരായണക്കുറുപ്പ് : കാർഷികബന്ധ നിയമപ്രകാരം ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടത്തുക കെട്ടിവെച്ചാൽ, അനന്തര നടപടി സ്വീകരിക്കാമെന്നു ഏഴാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ ?

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : കെട്ടിവെച്ചാൽ സാധിക്കാത്ത ആളുകൾ അധികവും. സെലക്ടറു കമ്മിറ്റിയിൽ പോകുന്നതിനു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥകൂടി ഓർക്കണം. കാർഷികബന്ധ നിയമത്തിലും, ക്കിയാൻ ക്കിയിട്ടില്ലാത്ത സംരക്ഷണനിയമത്തിലും പാട്ടബാക്കി ഇത്ര കാലത്തിനകം കെട്ടിവെച്ചുണ്ടെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലാവധിക്കും കെട്ടിവെച്ചാത്ത ആളുകൾക്കു മൂന്നുമാസമാണ് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ കെട്ടിവെച്ചാത്ത ക്കിയാന്മാർ ധാരാളമുണ്ട്. ആ ആളുകൾക്കു കെട്ടിവെച്ചാത്ത ക്കിയാൻ കാലാവധി നൽകണമെന്നാണ് എന്നിട്ടു പറയാനുള്ളത്. ആ ക്കിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നത് പാട്ടക്കുടി ശ്ലീകയുടെ 50 ശതമാനം ഈടാക്കണമെന്നാണ്, അതുകൊണ്ട്, ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടത്തുകയിൽ കവിയാനും പാടില്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ ഭേദഗതി. അതു സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്.

സർ, ഇനി എന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭേദഗതിയെ സംബന്ധിച്ചാണ് എന്നിട്ടു പറയാനുള്ളത്. ഈ ഭേദഗതിയെപ്പോലെ മറ്റു പല ഭേദഗതികളും ഇവിടെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്, അത് ഗവണ്മെന്റു ഭാഗത്തുനിന്നും സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് എന്നിട്ടു പറയാനുള്ളത്. 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതി മുതൽ 1961 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതിവരെയുള്ള പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചാണ് അത്. അതിനിടയിൽ വരുന്ന പാട്ടബാക്കിയുടെ 75 ശതമാനം കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്, ആ ഏഴുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനം 50 ശതമാനമായി കുറവുചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കണമെന്നാണ് എന്നിട്ടു പറയാനുള്ളത്. എന്നാൽ അങ്ങനെ കുറവുചെയ്യാതെ 75 ശതമാനമായി തുടരാൻ ഗവണ്മെന്റു തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും ഇവിടെ ഏഴുതി

വെച്ചിരിക്കുന്ന വകുപ്പിൽ ഒരു തകരാറുണ്ട്. അതായത് ഇതിൽ 75 ശതമാനം കുടിശ്ശിക എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത് നാലു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം, 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതി മുതൽ 1961 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതിവരെയുള്ള നാലു കൊല്ലത്തെ കുടിശ്ശിക വന്നിട്ടുള്ളതിൽ 75 ശതമാനം കെട്ടിവെക്കണമെന്നാണ്. ഈ നാലുകൊല്ലത്തിൽ രണ്ട് കൊല്ലത്തെയും മൂന്നു കൊല്ലത്തെയും പാട്ടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരും കാണും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഈ നാലുകൊല്ലം കുടിശ്ശികവരുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ഇതുകൊണ്ടുള്ള കിഴിവ് കിട്ടുകയുള്ളൂ. അല്ലാതെ കുറെ പാട്ടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവർക്ക് ഇതുകൊണ്ടുള്ള കിഴിവ് കിട്ടുന്നില്ല, ഈ നാലുകൊല്ലത്തിൽ മൂന്ന് കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കുകയും ഒരു കൊല്ലത്തെ മാത്രം കുടിശ്ശിക വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് തൃപ്തമായ ഒരു കിഴിവ് മാത്രമേ കിട്ടുന്നുള്ളൂ. നേരെമറിച്ചു എല്ലാ കൊല്ലവും പാട്ടം ബാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് വലിയ കിഴിവ് കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു പറയാനുള്ളത് പാട്ടബാക്കി വരുത്തിയവർക്ക് ആകെ പാട്ടം കണക്കാക്കി അതിന്റെ 75 ശതമാനം അനുസരിച്ച് കെട്ടിവെക്കാനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യണമെന്നാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. കുടിയാൻ കുടികിടപ്പുകാർ സംരക്ഷണനിയമത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്ന വ്യവസ്ഥ ഇതിലും ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഇത്രനാളും കൃത്യമായിട്ട് പാട്ടംകൊടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് ഗുണം കിട്ടുകയില്ല. കൊടുക്കാത്ത ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ ഇതുകൊണ്ട് ഗുണം കിട്ടുന്നുള്ളൂ.

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : എന്റെ ഭേദഗതിയിൽകൂടി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, ആകെ നാലുകൊല്ലത്തെ പാട്ടത്തിന്റെ 75 ശതമാനം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ളവർ മേൽ പറഞ്ഞ സംഖ്യയിൽ, കൊടുത്തതുകഴിച്ച് ബാക്കികൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണ്.

ശ്രീ. ഹമീദാലി ഷംനാദ് : പാട്ടം മുഴുവനും കൊടുത്തിട്ടുള്ള കുടിയാൻ വല്ല ഗുണവും കിട്ടുമോ?

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : എന്റെ ഭേദഗതി ആരും വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നത് '75% of the rent for that period calculated at the rate fixed in the contract of tenancy or if fair rent had been fixed under any law in force immediately before the 15th of February 1961 at 75% of such fair rent less whatever has been paid or deposited towards rent for that period' എന്നാണ്. അതായത് ഒരു കൊല്ലം മാത്രം പാട്ടക്കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ നാലുകൊല്ലം കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടത്തിന്റെ 75 ശതമാനം എത്രയാണെന്നു കണക്കാക്കി അതിൽനിന്നു അതുവരെ കൊടുത്തതുകഴിച്ച് ബാക്കിയെത്ര ഉണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ അത് കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. പിന്നെ കാലാവധിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പരന്മാരും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ കാലാവധി കുറച്ചുകൂടി ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. മൂന്നുമാസമെന്നുള്ളത് ആറു മാസമാക്കണമെന്നും, ആറുമാസമെന്നുള്ളത് ഒരു കൊല്ലം എന്നാക്കണമെന്നുമാണ്. ഏതായാലും കാലാവധി ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതുതന്നെയാണ് എന്റെ ഭേദഗതി കൾകൊണ്ട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇത്രയുമാണ് എന്റെ ഭേദഗതികളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

Shri P. K. Kunjachan : Sir, my amendment is :

1648. In clause 72(1), recast the schedule as follows :

(1)	(2)	(3)	(4)
(i)	All arrears outstanding on 11-4-1957.	One year's contract rent.	6 months from the commencement of this Act.
ii)	Arrears of rent accrued due on or after 11-4-1957 and outstanding on 15-2-1961.	50% of such arrears.	One year from the commencement of this Act.
(iii)	Arrears of rent accrued due on or after 15-2-1961 and outstanding at the commencement of this Act.	75% of the contract rent or where fair rent has been fixed under any law in force immediately before 15-2-1961 at the rate of such fair rent.	6 months from the commencement of this Act.

സർ, പാട്ടുവാക്കി ഇളവ് ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിനു വ്യക്തമായ ഒരു ഉദ്ദേശമുണ്ട്. ആ ഉദ്ദേശവുമായിട്ട് ഈ വകുപ്പ് എത്രമാത്രം പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ 1954-ൽ പി. എസ്. പി. മന്ത്രിസഭയുടെ കാലത്തു് ഒരു ലാൻഡ് ലെജിസ്ലേഷൻ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ കാലഘട്ടം മുതൽ സ്വാഭാവികമായിട്ട് മാറി മാറി വന്ന ഓരോ അവസരത്തിലും പാട്ടത്തിൽ ഇളവു കിട്ടുമെന്നു് പാട്ടക്കാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാട്ടം എന്താണു് എന്നു് വ്യക്തമായി തീരുമാനം ഉണ്ടായതിനുശേഷം പാട്ടം കൊടുക്കാമെന്നു് സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളും നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. ഏതായാലും കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലക്കാലമായിട്ട് പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു അവിശ്വസ്യ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1957-ൽ അവതരിപ്പിച്ച കാർഷികബന്ധത്തിൽ പാട്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഫെയർ റെന്റ് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു് കുറേക്കാലം എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി പാട്ടം കടിശ്ശികയുള്ളതു് കെട്ടിവയ്ക്കാനുള്ള ചുരുങ്ങിയ സമയം മാത്രമാണു് കൃഷിക്കാർക്കു് ലഭിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ബഹുഭൂരിപക്ഷം കൃഷിക്കാർക്കും പാട്ടക്കടിശ്ശികയുണ്ടായി. അങ്ങനെ പത്തു കൊല്ലമായി കടിശ്ശിക വന്നിട്ടുള്ള ഒരാളിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി എന്താണു്? പാട്ടം കടിശ്ശികയായിട്ടുള്ളവർ തന്നെ പലതരത്തിലുള്ളവരാണു്. അതായതു് കൂടുതൽ ഏക്കർ ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടു് കൃഷിചെയ്യുന്നവരും, കുറച്ചു ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടു് കൃഷി ചെയ്യുന്നവരും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് എല്ലാം ഒരേതരത്തിലുള്ള പാട്ടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചാണു്. അതു പോരായെന്നും അതിനു് പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള ഒരു സമീപനം വേണമെന്നുമാണു് എനിക്കു് പറയാനുള്ളതു്. ഈ ബില്ലിലുള്ള വകുപ്പനുസരിച്ചു് പത്തു കൊല്ലം പാട്ടക്കടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കടിയാൻ ആദ്യത്തെ അതായതു് 1957-നു മുമ്പുള്ള നാലുകൊല്ലത്തെ പാട്ടത്തിൽ 50 ശതമാനം കൊടുക്കണമെന്നാണു്. അതായതു് നാലു കൊല്ലത്തിനു് രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കണം. 1957 ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതി മുതൽ 1961 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി വരെയുള്ള പാട്ടത്തിന്റെ 75 ശതമാനം കൊടുക്കണമെന്നാണു്. അതായതു് മൂന്നു കൊല്ലത്തെ

മുഴുവൻ പാട്ടുസംഖ്യ വരും. ബാക്കിയുള്ള രണ്ടു വർഷത്തെ പാട്ടത്തിന്റെ 75 ശതമാനം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒന്നര കൊല്ലത്തെ മുഴുവൻ പാട്ടുസംഖ്യ. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മൊത്തം ആറര വർഷത്തെ പാട്ടം ഒന്നിച്ചു പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ള കൃഷിക്കാരൻ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന സ്ഥിതിയാണ് ഈ നിയമം നടപ്പിലായാൽ വരുന്നത്. എന്നാൽ അത്രയും തുക അടച്ചു തീർക്കുന്നതിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കാലം ഇതിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു ആറു മാസമാണ്. ഈ ആറു മാസക്കാലത്തിനുള്ളിൽ കൃഷിക്കാരന് തന്നാണ്ടത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കണം. ഈ ആറര കൊല്ലത്തെ കുടിശ്ശികയുള്ളതു കെട്ടിവയ്ക്കണം. പിന്നെ കൃഷിയിറക്കുകയും വേണം. അതുകൊണ്ട് പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക ഈടാക്കുന്നതിനുള്ള ഈ വകുപ്പ് പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ സംധിക്കുമോയെന്നുള്ളതാണ് സംശയം. കൂടാതെ ഈ സഭയിൽ പലപ്പോഴും ചർച്ചാവിഷയമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ഇറിഗേഷൻ സെസ്സ്. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷത്തോളം കാലത്തെ ഇറിഗേഷൻ സെസ്സ് കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഇറിഗേഷൻ സെസ്സ് കൊടുക്കുന്നതിന് കുറച്ചു സാവകാശം കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ സഭയിലെ എല്ലാ മെമ്പർമാരും വളരെ ശക്തിയായി വാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ പത്തു വർഷത്തെ ഇറിഗേഷൻ സെസ്സ് ഈ പാട്ടുക്കുടിശ്ശികയും കൃഷിയിറക്കുന്ന കാര്യവുമെല്ലാംകൂടി കണക്കാക്കുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരന് താങ്ങാനാകാത്ത ഒരു ഭാരമാണ് വരുന്നത്.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഇതു മാത്രമല്ല അയാൾ വേറെ വല്ല കടവും വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : ഇങ്ങനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുടി കണക്കിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സമയം കുറച്ചുകൂടി നീട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വകുപ്പുകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നിയമത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രം എഴുതിവയ്ക്കണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ എന്റെ ഭേദഗതിയിൽക്കൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്നത് കുടിശ്ശിക അടച്ചു തീർക്കുന്നതിനുള്ള അവധി ആറു മാസമെന്നുള്ളതു ഒരു വർഷമാക്കി നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന്. മാത്രമല്ല 1957-നു മുമ്പുള്ള പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക എത്രയുണ്ടായിരുന്നാലും അത് ഒരു വർഷത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മുഴുവൻ കുടിശ്ശികയും തീർന്നതായി പരിഗണിക്കണം. അതിനുശേഷമുള്ള നാലു കൊല്ലത്തെ പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക 75 ശതമാനം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നുള്ളതു 50 ശതമാനമാക്കണമെന്നും അങ്ങനെയായാൽ നാലു വർഷത്തെയെന്നുള്ളതു രണ്ടു വർഷത്തെ മുഴുവൻ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതിയാകും എന്നുമാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. പിന്നീടുള്ള രണ്ടു വർഷത്തെ പാട്ടത്തിന്റെ 75 ശതമാനം അല്ലെങ്കിൽ ഫെയർ റെന്റ്, കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാക്കണം. അങ്ങനെ മൊത്തം മൂന്നര വർഷത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽ ഇന്നുവരെയുള്ള മുഴുവൻ കുടിശ്ശികയും തീർന്നതായി പരിഗണിക്കണം. അങ്ങനെ മൂന്നര വർഷത്തെ പാട്ടം കൊടുത്തു, മുഴുവൻ കുടിശ്ശികയും തീർക്കാനുള്ള സൗകര്യം കൃഷിക്കാർക്കു നൽകണം. അങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ സൈപരമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതുള്ള അവസരം കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതികൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ ഭേദഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാൻ ഉള്ളതു്.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : സർ, എന്റെ ഭേദഗതിയിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എനിക്ക് ഈ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു വസ്തുത സഭയെ അറിയിക്കാൻണ്ട്. ഈ വകുപ്പ് പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക ഈടാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ വകുപ്പിൽ പാട്ടുക്കുടിശ്ശിക എത്ര കാലത്തേക്കു നിയമപരമായി ഈടാക്കാമെന്നു Law-മെന്റുമായി ആലോചിച്ചു, ഈടാക്കാവുന്ന പാട്ടം മാത്രം ഈടാക്കാനും അതിന് ആനുകൂല്യം കൊടുക്കാനുമാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. ഇന്നുനിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം പാട്ടം വസ്തുക്കളിൽ ചാർജ്ജ്ഡ് എങ്കിൽ, ഈടാക്കുന്നത് Money claim ആയിട്ടാണ്. Money claiming-ന് നിയമപരമായി

[ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി]

മുൻ കൊല്ലത്തേക്ക് മാത്രമെ claim കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനു മുൻപ് ഉള്ളത് കാലഹരണപ്പെട്ടുപോകും. അങ്ങനെ കാലഹരണം വന്നുപോയ കടിയ്ക്കുകയും ഈടാക്കിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള വിധത്തിലാണ് ഈ വകുപ്പ് draft ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അന്യനിയമപ്രകാരം കടിയായ് കിട്ടുന്ന ആനുകൂല്യം ഈ വകുപ്പു പ്രകാരം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. charge അല്ലാത്ത claim ഇന്ന് ഈടാക്കാവുന്നതു് 1960 മുതൽക്കുള്ള മാത്രമാണ്. എന്നാൽ 73-ാം വകുപ്പിൽ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത് 1957-നു മുൻപ് പാട്ടുകടിയ്ക്കുക വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ 50 ശതമാനവും, അതു് ഒരു കൊല്ലത്തെ റെൻറിൽ കുറയാനോ മുൻ കൊല്ലത്തിൽ കൂടാനോ പാടില്ലെന്നാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ 1954 മുതലുള്ള പാട്ടം ഈടാക്കാൻ ജന്മിക്ക് അധികാരം കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതു ശരിയല്ല. ഈ വകുപ്പ് charged rent-നു് മാത്രമായി എഴുതേണ്ടതാണ്. Charged അല്ലാത്തതിനു് നിയമ പ്രകാരം ഈടാക്കാവുന്നതിന്റെ പകുതിയെന്നു് പുതിയ ഭേദഗതി മാത്രം സമ്മതിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻ നായർ : സ്പെഷ്യൽ ലായറേണോ, ജനറൽ ലായറേണോ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ?

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ഞാൻ ലിമിറ്റേഷൻ ആക്റ്റിനെപ്പറ്റി പറയുകയായിരുന്നു.

ശ്രീ. എം. നാരായണക്കുറുപ്പ് : 126-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“Limitation—In computing the period of limitation for the institution of suits or proceedings under this Act, the time during which such suits or proceedings were prohibited or stayed under any of the enactments repealed by this Act, shall be excluded.”

അപ്പോൾ 1957 മുതൽ ഇതൊക്കെ സ്റ്റേ ആണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് കാലഹരണം സംഭവിക്കുന്നത്.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : വരാൻപോകുന്ന വകുപ്പിനെപ്പറ്റി പിന്നീടു് പറയാം. ഞാൻ പറയുന്നത് സാധാരണ നിയമമാണ്. Stay ചെയ്തിരുന്നത് 1960-ൽ നടപ്പിൽവന്നു. അന്നു ഈടാക്കാത്തതും, അന്യായം കൊടുക്കാത്തതും കിട്ടുകയില്ല എന്നാണ്.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : കാമൺ ലാ ആണെങ്കിലും എടുപത്തു കൊല്ലമായി കടിയ്ക്കുകയുള്ളതു് വിധിനടത്തി എടുക്കാൻ കേസുകളുണ്ട്. അതു് മുൻകൊല്ലം എന്നുള്ളതു് വർദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നറിയാമോ?

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞതു് മന്ത്രിക്ക് മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. Limitation ബാധിക്കാത്ത rent-നു മാത്രം ഈ വകുപ്പ് ബാധിക്കത്തക്ക നിലയിൽ redraft ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. Unless it is a charge on the property it cannot be claimed, unless there is a decree in non-charged debt no claim can be instituted for more than three years. ഈ വകുപ്പുപ്രകാരം കാലഹരണപ്പെട്ട കടം 10 കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് ഈടാക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ വകുപ്പ് കടിയായ് ഗുണം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് കൊണ്ടുവന്നതെങ്കിലും വലിയ ഭോഷ് ചെയ്യുമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. പിന്നെ ഈ കടിയ്ക്കുകതന്നെ ഈടാക്കാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സമയം അപര്യാപ്തമാണ്. ഈ ആനുകൂല്യം കിട്ടണമെങ്കിൽ ആദ്യ മാസത്തിനകം പത്തു കൊല്ലത്തെ കടിയ്ക്കുക എല്ലാം കൊടുക്കണം.

1957-നു മുൻപ് 3 കൊല്ലം, 57-നു ശേഷം 61 വരെ 4 കൊല്ലത്തേക്ക് 3 കൊല്ലം, അതിനുശേഷം 75 ശതമാനം. എല്ലാംകൂടി കെട്ടിവയ്ക്കാൻ 6 മാസം കാലാവധിയും. ഇതു നടക്കുമെന്ന് എനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല. ഇല്ലാത്തതിട്ട് കൊടുക്കാത്തത്—കൊടുത്തത് കണക്കിൽ വയ്ക്കാത്തത്—കൊടുത്തതും കണക്കിൽ വയ്ക്കുന്നത് കാലഹരണപ്പെട്ടപോയതിൽ അങ്ങനെയാണ് പാട്ടു ക്കടിശ്ശിക അധികമാകുന്നത്. അപ്പോൾ എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഈ വകുപ്പ് ലാഡിപ്പാട്ടുമെന്റുമായി ആലോചിച്ചു രണ്ടാമത് redraft ചെയ്യണം എന്നാണ്. ഡിക്രി പ്രകാരമോ നിയമ പ്രകാരമോ ഇടാക്കാവുന്ന കടങ്ങൾക്ക് മാത്രം ബാധകമാകത്തക്കവിധത്തിലും ആനുകൂല്യം കൊടുക്കത്തക്ക വിധത്തിലും ഇതു മാറ്റി എഴുതണം. ഇന്നുതന്നെ ഉള്ള ആനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടരുത്. ഈ വകുപ്പ് ഇങ്ങനെതന്നെയായാൽ ഉള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടയാകരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഏതായാലും നിയമപ്രകാരം ഇടാക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് ഇന്നു ഇടാക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു ആക്ഷേപമുണ്ട്. പ്രത്യേകമായ എന്റെ ആക്ഷേപം അതാണ്. മന്ത്രിയും ആ ഭാഗത്തുള്ള എം. എൽ. ഏ. മാതും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹിച്ച പാട്ടു ക്കടിശ്ശിക ക്കിട്ടുവിൻ എതിരാണ് ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥ. നിയമപ്രകാരം ഇടാക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് ഇരട്ടി ഇടാക്കണമെന്നും അതുകൊണ്ട് കുറച്ചുകൂടി ജന്മിക്ക് വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നുമുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയല്ല ഇതു ചെയ്തത്. ആണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയില്ല ഈ വകുപ്പ് എഴുതിയത്. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചതിന് എതിരായിരിക്കും ഈ വകുപ്പിന്റെ അനുഭവം. അതുകൊണ്ട് ഇത് ഭേദഗതി ചെയ്യണം. പാട്ടം ഇടാക്കുന്നതിനുവേണ്ട നടപടികൾ നടത്തുമ്പോൾ എല്ലാ ഭാഗത്തുമുള്ള ആളുകളുടെ കഷ്ടസ്ഥിതിയും ബാക്കിയുമൊക്കെ കണക്കാക്കണം. പാട്ടം വളരെ sacred ആയിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതിനു concession ചോദിക്കുന്നതു മഹാപാപമാണെന്നും വിചാരിക്കുന്ന ചിലർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുണ്ട്. Rent മുഴുവൻ ഇടാക്കണം. Rent കടിശ്ശികയ്ക്ക് ഒഴിപ്പിക്കുകയോ വേണമെന്നായിരുന്നല്ലോ select committee-യുടെ നിർദ്ദേശം. ഈ അഭിപ്രായം എല്ലാ കൊടുക്കൽവാങ്ങലിലും ഇല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ Debt Relief Act-ന്റെ ചർച്ച വന്നപ്പോൾ ശ്രീ. തോമസ് ജാണിന്റെ നിലപാട് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ആരോട് കടം വാങ്ങിച്ചാലും കൊടുക്കേണ്ടയാൾ കഴിവുള്ളവനായാൽപോലും ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നായിരുന്നു അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴവിടെയില്ല. അപ്പോൾ ജന്മിക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള കടമാണെങ്കിൽ കൊടുക്കണമെന്നും ബാക്കി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള കടമാണെങ്കിൽ അതു കൊടുക്കേണ്ട എന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തമുണ്ടോ? ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. Sacred അല്ലെങ്കിൽ non-sacred ആകുന്നത് ആളും തരവും നോക്കിയാണ്. നിയമപ്രകാരമല്ല. ന്യായപ്രകാരമോ നീതിയുടെ പേരിലോ അല്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പഴയ ബില്ലിൽ ചേർത്തിരുന്നു. കടിയാന്റെ ധനസ്ഥിതി, കൈവശഭൂമിയിൽകൂടി കണക്കാക്കി പാട്ടം ഇടാക്കാനും ഇളവുചെയ്യാനും വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നു. അതായിരുന്നു ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം എന്നാണ് എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെയും അഭിപ്രായം. കടിയാന്റെ കൈവശമിരിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ പരിഗണനയാണ് കാർഷികബന്ധനീയമത്തിൽ കണക്കാക്കുന്നത്. അതിനനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതി വരുത്തണം. രണ്ടാമത് നിയമപ്രകാരമുള്ള വിധത്തിൽ ഇടാക്കാനുള്ള നിലയിൽ വ്യവസ്ഥ വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സർ ഇനി എന്റെ പുതിയ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി പറയാം. ഭേദഗതി ഇതാണ്.

1636. After clause 72, add a new clause as 73 as follows:

“73. Where any immovable property has been sold in execution of any decree for arrears of rent before the 1st November 1956, but the possession of the said property has not actually passed to the purchaser before the 11th April 1957, from the judgement-debtor.

[ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി]

Then notwithstanding anything in Indian Limitation Act, 1908, or in the Code of Civil Procedure, 1908, and notwithstanding that the sale has been confirmed such judgement-debtor, may deposit one-half of the purchase-money together with the cost of execution, where such cost is not included in the purchase-money, and apply to the Court within six months from the commencement of this Act to set aside the sale of the property and the Court shall order the sale to be set aside and the Court shall further order that the balance of the purchase money shall be paid in two quarterly instalments together with interest accrued due on such balance outstanding till the date of payment of each instalment at 5 per cent annum the 1st instalment being payable within a period of three months from the date of the order of the Court.

1960-ൽ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ Debt Relief ആക്ട് രണ്ടാമതു ഭേദഗതി നിയമമാക്കി പാസ്സാക്കിയപ്പോൾ ഒരു ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. അത് സെക്ഷൻ 22-ലാണ്. അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡാറ്റാ റിലീഫ് ആക്ട് 1958-ൽ പാസ്സാക്കിയ നിയമം രണ്ടാമത്ത് 1960-ൽ ഭേദഗതി വരുത്തി പാസ്സാക്കി. ആ ഭേദഗതിനിയമത്തിൽ ഈ വകുപ്പ് ചേർത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ നിയമത്തിൽ ആ വകുപ്പ് നടപ്പിൽ വരുന്നത് 6 മാസത്തിനകമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. കോടതി വ്യാഖ്യാനിച്ചത് Commencement of this Act എന്നുപറഞ്ഞാൽ ആദ്യത്തെ ആക്ടാണെന്നാണ്. 1960 കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഈ നിയമം പാസ്സായി നടപ്പിൽ വന്നതിനുശേഷം എന്നെഴുതിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചില കോടതികൾ 'within six months' എന്നാൽ നിയമം നിയമ സഭ പാസ്സാക്കി ആറു മാസമെന്നു വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തു. അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡാറ്റാ റിലീഫ് ആക്റ്റിലെ 22-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഉള്ള ആനുകൂല്യം ആർക്കും കിട്ടിയിട്ടില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു അഗ്രിക്കൾച്ചറലിസ്റ്റിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയ വകുപ്പാണ്. ആ വകുപ്പ് ഇതിനകത്തു അമർന്നുപെട്ടു കൂട്ടിച്ചേക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതികൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മിസ്റ്റർ ഫസൻഗനിയും ആ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി വിശദമായി പറഞ്ഞു. അവരുടെ പാട്ടുകുടിശ്ശികയ്ക്ക് വിറ്റുപോയ വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച (22) വകുപ്പനുസരിച്ച് തിരിയെ വാങ്ങാനുള്ള വ്യവസ്ഥ അനുവദിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. എന്തായാലും അതു പരിശോധിക്കണം. ഈ നിയമസഭതന്നെ അത് ഒരിക്കൽ പാസ്സാക്കിയതാണ്. അതു നടപ്പിലാക്കുന്നതിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭേദഗതി അംഗീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Shri Hamid Ali Shemnad : Mr. Speaker, Sir, I support the amendment moved by Shri O. Koran in this clause. Shri Koran's amendment is: "In clause 72 (1), against all S1. Nos. under column (4) insert the following :

"one year from the commencement of this Act." Sir, this provision is only meant for the defaulters and not for all the tenants who had actually paid in toto. They do not get the benefit because they do not come under the defaulters and there is nothing as arrears to be collected from them. It is only intended for those tenants who have not yet paid the rents to their landlords. It is only for those defaulters that this clause has been inserted and some concession should be given to this class. They have become defaulters not because they want to be so, but because of their extreme poverty. Because of their

difficulties they could not pay the rent in due time. When we bring a legislation, when we give them some concession, I request the Government to do justice to them so that they are given the fullest justice. Here, in respect of all arrears outstanding on 11-4-1957, three month's time is given for payment. Again for payment of arrears of rent which have accrued due on or after 11-4-1957 and outstanding on 15-2-1961, three months time is given. Thirdly, for arrears of rent which have accrued due on or after 15-2-1961 and outstanding at the commencement of this Act, six months time is given for settlement. Now the tenant has to pay the rent simultaneously. Three months time is given for payment of arrears of rent outstanding on 11-4-1957 and 15-2-1961. Take the case of a tenant whose arrears of rent, as on 11-4-1957 is about 500 Rs. and, again, as on 15-2-1961, is about 1000 Rs. He has to pay within six months an amount of Rs. 1,500. As far as Kasargode taluk is concerned, the tenant did not get the benefit of the Malabar Tenancy Act. The Malabar Tenancy Act was not extended to the Kasargode area. So, in Kasargode fair rent has not been fixed and practically the contract rent is prevailing there. In many cases, not in all cases, contract rents are very high. For arecanut garden 50 per cent of gross income is the contract rent prevailing today. If it is paddy lands, it is more than 50 per cent. Now he has to pay 75 per cent of the contract rent, which will be much more than the fair rent. So within six months he has to pay all these rents. To mete out equity and justice, he must be given some time so that he may make money, find out some source and deposit the money. Otherwise he will be affected adversely. With these words, I support the amendment of Shri O. Koran.

ശ്രീ. പൊന്നൻ ജി. ശ്രീധർ : ഇവിടെ നടന്ന ചർച്ചകളിൽനിന്നും ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. റെൻഡ് ഡ്യൂ ആയിട്ടുള്ളത് money debt ആയിട്ടെ ഇവിടെ വരുകയുള്ള എന്ന് പറഞ്ഞു. ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട് പ്രകാരം അത് സെൻടൽ ആക്ടിലുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഇതു നമുക്ക് അമെൻഡ് ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടോ എന്ന് എനിക്ക് സംശയമാണ്. മണി ഡ്യൂ അല്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലം മതിയാകും. മണിഡ്യൂ ആയിട്ടെ ഇതിനെ കണക്കാക്കുകയുള്ളവെങ്കിൽ കോടതിയിൽപോയാൽ അത് പോലും ചെയ്യും. സെൻടൽ ആക്ട് പ്രകാരം ലിമിറ്റേഷൻ പീരിയഡ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാനുള്ള അധികാരം നമുക്കില്ല. ഇപ്പോൾ മണിഡ്യൂ ആണെങ്കിൽ ഡിക്രിസമ്പർട്ടിച്ച വരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുൻകൊല്ലത്തിനകം പീരിയഡ് ലെ ക്വിൽ കാലഹരണപ്പെട്ടു പോകും. പിന്നെ നടപടി നടത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്തതും. അതുകൊണ്ട് ഇതു നമുക്ക് അമെൻഡ് ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടോ എന്ന് ഇക്കാര്യം സംശയമാണ്.

Shri P. T. Chacko : I am prepared to accept the amendment moved by Shri N. Bhaskaran Nair. This is the amendment:

"provided that where an intermediary has collected rent in excess of the amount payable under this sub section for any prior to 11-4-1957 and has not paid the same to his landlord he shall be liable to pay such excess also to his landlord".

I do not know why he has specified a date for this. Even if an intermediary has collected the rent after 1957 and has not paid that to his landlord he should pay that also. So the words 'prior to 11-4-1957' may be deleted from this. With this small amendment, I am prepared to accept the amendment of Shri N. Bhaskaran Nair.

2/749/V

[Shri P. T. Chocko] :

Then, Sir, regarding the question of law that was raised, I would like to say a word. Even when Clause 39 (A) was discussed it was pointed out here that if a Landlord assigns his right to collect the arrears of rent to any other person the benefits that might be conferred by this Act may not be available to the tenant.

Smt. Gouri said that it will be only a money debt. It is true, Sir, that in the Madras High Court there was a decision to this effect. I have not been able to trace any decisions of the Kerala High Court on this point. But the Madras High Court once held this view which was expressed by Smt K. R. Gouri and some other hon. Members. That is, an assignment of the right to collect the arrears by the Landlord to any other person would change the character of the right and consequently the assignee will be entitled to receive the arrears of rent as a debt. When this question was raised at the time we discussed Clause 39 (A), Sir, I said that the provision of Law, as far as I could see at that time, was not in favour of this view. I said that even if a Landlord transfers his right to collect the arrears of rent to any other person the advantages that are given under this Act to the tenant cannot be adversely affected by such a transfer. Even now I hold that the position which I took was the correct position, but still, Sir, since I could find atleast one decision of the Madras High Court contrary to the view I took at that time, I am prepared to accept in principle the amendment moved from the Opposition to cure this defect. I have made a draft. I think the Opposition, especially Smt K. R. Gouri and Shri Raghavan Nair, may not have objection to accept my draft, if that would clear the doubt that has arisen on this point. This is the draft:

'In clause 72 after sub-clause (7) the following sub-clause shall be inserted as sub-clause (8):

The assignment by a landlord of his right to receive arrears of rent to any other person made after 11th April 1957 shall not affect the rights of the tenant under this section for the discharge of arrears of rent.'

I have given the date 11th April 1957, because nobody could assign the right to collect the arrears of rent with the intention of defeating the provisions of the Law that we are about to enact before the 11th April 1957. It is only on 11th April 1957 that people came to know that in the proposed legislation there would be a provision by which certain advantages would be given, certain rights would be given to the tenants to discharge the arrears of rent by paying at a reduced rate. Therefore, this date is included here.

Shri Joseph Chazhikattu : ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ് ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തുഭോഷമാണ് വരാൻ പോകുന്നത്? കൊടുത്ത അവകാശം കിട്ടുകയില്ലേ?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഡ്രാഫ്റ്റ് ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് മനഃപൂർവ്വമായി അവകാശം കൈമാറിയവർക്കുമാത്രമല്ല, അതിനുമുമ്പ് സാധാരണഗതിയിൽ കൈമാറും ചെയ്തവർക്കുപോലും അവകാശം നഷ്ടപ്പെടും.

Shri M. Narayana Kurup : I also submit that the date need not be insisted upon because the Minister is introducing a clause for clarification. The result of introducing this clause is, if otherwise under the Law the previous assignment also were to be affected by this, it is being shut out. We are not legislating to prevent wilful assignment of the right in order to defeat the provisions of this Act. We want to give relief to persons who are indebted on account of arrears of rent and insertion of a date will not only defeat the very object but also deny the tenant, a remedy, which the Minister thinks he would have had but for the insertion of this Clause.

Shri P. T. Chacko : This clause is intended to clear a doubt that was expressed on the floor of this House. The position taken up was that landlords with the deliberate intention of defeating the rights of the tenants have assigned their rights to collect the arrears of rent to other people so that they can collect the entire arrears as a debt. So, the purpose is just to clarify that where a landlord has assigned his right to collect arrears of rent to defeat the purpose of this section, i. e. to defeat the tenants right of discharging the arrears of rent in the way in which it is laid down in the enactment the tenant will not be adversely affected. They need alone be brought under the scope of this provision.

Shri M. Narayana Kurup : The question of defeat is side-tracking the issue. Nobody here said in respect of assignment that it was intended to defeat the provisions of this Act. The question is the tenant should get the benefit irrespective of the intention of the landlord.

ശ്രീ. ഇ. പി. ഗോപാലൻ : ഇവിടെ ഉന്നയിച്ച നിയമപരമായിട്ടുള്ള പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ വേണ്ടിയിട്ട് ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയുടെ സ്വീകാരത്തിന് ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചതു നന്നായി. അത് ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഇതു മാറ്റണമെന്നാണ്. 1957 ഏപ്രിലിന് ശേഷം നിയമം വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായിട്ട് മാത്രമല്ല 1957-ന് മുമ്പും പാട്ടു ബാക്കിയുടെ കാര്യത്തിൽ സ്റ്റേ ക്ലൈം വന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വന്നിട്ടുള്ള കേസ് കളിലായാൽ പോലും 1957 എന്നുള്ള തീയതി വയ്ക്കുന്നത് ശരിയല്ല. 57-ന് മുമ്പും പാട്ടു ബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ച് സ്റ്റേ ക്ലൈം വന്നിട്ടുണ്ട്. 72-ാം വകുപ്പിൽ അതിനിടയ്ക്കു പിടിച്ചു അപകടമുണ്ടാകുന്നത് ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ഡോററ് ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. പിന്നെയും നിർബന്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അർദ്ധമനസ്സോടുകൂടി സ്വീകരിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ഇവിടെ മണിക്കൂറായിരുന്നില്ല. After assignment it becomes a money claim only.

അസൈൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ചാർജ്ജ് പോലും വരുകയില്ല. ഡിക്രിയും ഓർഡറുമൊക്കെ വന്നുപോയതിനാൽ മാത്രമേ ലിമിറ്റേഷൻ ബാധകമാകുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ ഡോറില്ലെങ്കിലുമൊന്നുമില്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

Shri P. T. Chacko : Sir, I thought Smt. Gouri is arguing that this provision is not necessary because she has come across a provision of the Limitation Act. That was her argument. Sir, she said that it becomes a money claim, and then it will be barred by limitation. Then why should there be a provision?

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ഞാൻ 'അസൈൻമെന്റ്' ഓഫ് മണിയുടെ കാര്യമല്ല പറഞ്ഞത്. ക്ലെയിം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞത്. മൂന്ന് കൊല്ലത്തിനകം 'അരിയേഴ്സ്' ഓഫ് റെന്റ് കിട്ടണമെങ്കിൽ ഡോറുണ്ടെങ്കിലും ശല്യം ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. എന്നാൽ ഡോറില്ല എന്നുവെച്ചിട്ട് എന്താണ് കഴുപ്പ് വരാനുള്ളത്. ഡിക്രിയോ ഓർഡറോ ഉണ്ടെങ്കിലേ ലിമിറ്റേഷനെ ബാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : വന്നു വന്നു പ്രസംഗം വേറെ പലതിനെക്കുറിച്ചും ആയി.

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : ഇതു നിയമപ്രശ്നമാണ്. പദപ്രയോഗങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഒരു വാക്കിനെപ്പറ്റി പലരും അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു കരകൂടി നല്ലതാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഏതായാലും ശ്രീ. ഇ. പി. ഗോപാലൻ നിർബന്ധമായിട്ട് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ ഡോറു വച്ചേക്കരുതെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഏതായാലും ഡോറു വേണ്ടെന്നു വരുന്നു.

Shri P. T. Chacko : അപ്പോൾ ഇങ്ങനെയാണ് വരുന്നത്.

"The assignment by a landlord of his right to receive arrears of rent to any other person shall not affect the rights of the tenant under this section for the discharge of arrears of rent." I hope it is acceptable.

Sir, besides this, there was amendment No. 791 which I moved. Regarding other amendments I regret to say that I am not in a position to accept any of them. Some of the amendments seek to delete the provision under the Clause regarding the interest at the rate of 6%. Some have stated that the rate of interest should be 4 or 4½%. This provision to charge the interest has been brought in by the Select Committee. The Select Committee went into the question and considered all aspects. Therefore, I am not in a position to accept any of the amendments regarding the reduction of the interest or deletion of that provision. Some other amendments, Sir, seek to substitute one year from the commencement of the Act instead of the periods specified against all serial numbers in column 4 in the statement under the clause. That means "in Item No. 1 instead of three months, one year; Item No. 2 instead of three months one year, Item No. 3 instead of 6 months one year".

Sir, here, I want to emphasise one thing. It has practically become the trend in the tenant-landlord relation that the tenant would not pay the rent. Unfortunately, from 1957 onwards, unknowingly and in an endeavour to help the tenants we were encouraging the tenants not to pay any rent. When the Agrarian Relations Act was published many of the tenants hoped to get more concessions. They did not pay the rent in time. The Act was finally passed. Then again some more concessions in the matter of giving time was allowed; the Act was struck down by the High Court; an interim legislation was brought. Then again, some more time was granted. Well, all these

have brought about an impression in the minds of at least a class of tenants that those who do not pay the rent would ultimately gain. The hon. Deputy Leader of the Opposition was saying, as I understood, though not in these words, Sir, that we should not encourage those who are defaulters. When we give a concession, the concession should be to those who have not defaulted and he said according to the provision here all the concessions go to the defaulters. He gave an example. If a tenant paid three years rent he gets only limited concession, that is, a reduction of 25% for one year's rent. And if a tenant had defaulted for all the four years, well, he gets one year's rent as reduction. Well, if the logic is to be extended Sir, when we enacted certain laws and provided certain periods by which tenants were to discharge the arrears of rent, it appears to me that we should stick on to such provisions. That was the original idea with the Government not to extend any further concessions by giving more time to those tenants who have defaulted to pay, under the provisions of the Agrarian Relations Act, when that Act was in force and according to the provisions in the interim legislation when that was in force. At the time of the general discussion of the Bill, Members from every quarter pointed out that more leniency should be shown to the defaulters. Some of them pointed out that to refuse any further concession to tenants, who have not discharged the arrears of rent according to the provisions of the Agrarian Relations Act when it was in force or according to the provisions of the interim legislation, would be too hard a measure. Therefore this provision was brought in. Now under this provision one significant change was made. All those persons who discharge the arrears of rent, according to the provisions of the Agrarian Relations Act would be deemed to have discharged the arrears completely. Whatever be the rate that is prescribed under this Bill, all tenants who have discharged the arrears of rent in terms of the provisions of the Agrarian Relations Act would be deemed to have discharged fully the arrears. Then again, another concession. In the interim legislation there was no reference to the discharge of arrears. It was stated that if the tenants paid a certain percentage of the arrears of rent, that payment would operate as a stay on further proceedings in courts. But here it is provided, Sir, again that all those tenants who have paid in accordance with the provisions of that interim legislation would also be deemed to have discharged the entire arrears. Therefore, it is really a great concession to give more time to the tenants who have not paid the arrears of rent according to the provisions of law which was in force prior to this enactment. Still, considering the views of several members of the House, some time is given. Government do not think that they should give an impression again that those who do not pay, even according to the provisions of this Act, will get further concession later on. Government want to give an impression that tenants should pay the rent. Well, it was argued Sir, that it is not because tenants deliberately wanted to avoid payment. It was said that it was because the tenants were not having the financial capacity to pay the rent. Again it was stated that in many cases they have paid the rent but they did not have the receipts. These may be true in a few instances. But in many instances some of the instances I personally know some of the tenants were deliberately avoiding any payment. I know an instance

[Shri P. T. Chacko]

Sir, of a tenant whose holding is over 100 acres. He has not paid any rent for the last 15 years. Well the landlord was not in a very comfortable financial position. But he filed suits, he obtained decrees, but the tenant by resorting to several provisions of law which were enacted for benefit the tenants, and by resorting to litigation could dodge and he has not paid anything. This is one single instance, I admit. But this is an instance, where, a tenant whose holding is over 100 acres in extent, endeavouring consistently not to pay anything to the landlord. Should we encourage such tenants? Well, Smt. Gouri, for argument's sake at least, said that since arrears of rent is not a charge on the property, arrears of rent prior to 1957 should not be collected. It is not correct Sir. If the landlord has not taken any steps arrears may have become barred by limitation, but in many cases landlords took steps. In many cases they were prevented from taking steps, stays were issued. For example, there was a stay under the interim legislation. Even prior to that, there were stays and stay-orders have been issued sometimes from courts. Therefore, even arrears of rent prior to 1957, and for about 10 years before 1957 are arrears which are payable even now. So we shall not be guided by what Smt. Gouri said regarding limitation. In short, these provisions are made Sir, taking the view that after all providing for some more time for those who are in default, to pay the arrears may not bring about much hardship on the landlord, who has already undergone great hardships and also taking into consideration that an impression should not be given to the tenants that those who default payment of rent would finally get more and more concessions. I request the House not to insist on any change regarding these provisions.

Sir, there are some amendments which seek to reduce the rates given in Column 3. That is 'Fifty per cent regarding arrears outstanding on 11-4-1957 and seventy five per cent thereafter'. Here also, as Shri Achutha Menon said, we cannot serve justice like cutting a cake into pieces and serving them equally to several people. It is true that persons, who have defaulted for three or four years, would get a little more advantage than those who have defaulted only for one year. But in generalising these things, that is bound to come, it is not possible to take every case on its merits, unless we leave it to the courts. The purpose is to give some concession to the tenants. According to me, though enough concessions were already given a little more concession is given by the provisions under Clause 72 and, Sir, the Government's position is that considering all the aspects, the rates given in Column 3 would meet the ends of justice. Therefore, I do not accept any of the amendments which seek either to scale down the quantum of arrears under column 3 or to extend the time limit within which the payment is to be made, as provided in column 4. Sir, I request the House to accept this clause with the oral amendment which I have moved now and with the amendment which I moved earlier and with the amendment of Shri Bhaskaran Nair which I have accepted.

ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻ നായർ : ഒരു സംശയം ചോദിക്കുകയാണ്. പാട്ടുബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ടേബിൾ 11-4-1957 എന്നുള്ളത് സഭയിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള

അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു എടുത്തുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഈ എടുത്തുകൊടുക്കൽ തീർപ്പാക്കിയതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്ന തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള പാട്ടബാക്കിയെ അതു ബാധിക്കുമോ ?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഈ നിയമം നടപ്പായശേഷമുള്ള പാട്ടബാക്കി യാണെന്നുണ്ടോ ? അതല്ല. പാട്ടബാക്കിയുടെ അവകാശം ലാൻഡ് ലാർഡ് മറ്റൊരാൾക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ബാധിക്കും. ആക്കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

Amendments Nos. 777, 785, 789, 790, and 1535 moved by Shri K. Hassan Gani were, by leave, withdrawn.

Amendment No. 768 moved by Shri K. Krishnan was put and lost.

Shri E. P. Gopalan: Sir, I demand a division on that.

A poll was taken when the House divided as follows:

Ayes—37.

1 Shri C. Achutha Menon	21 Shri P. K. Kunjachan
2 „ P. C. Adichan	22 „ P. M. Kunhiraman
3 „ K. Anirudhan	„ Nambiar
4 „ P. Balachandra Menon	23 „ C. M. Kutty
5 „ C. K. Balakrishnan	24 „ Muhasin Bin Ahmed
6 „ N. E. Balaram	25 „ P. K. Narayanan
7 „ K. Bhargavan	„ Nambiar
8 „ E. P. Gopalan	26 „ T. C. Narayanan
9 „ N. Gopala Kurup	„ Nambiar
10 Smt. K. R. Gouri	27 „ P. C. Raghavan Nair
11 Shri Hamid Ali Shemnad	28 „ A. K. Ramankutty
12 „ K. Hassan Gani	29 „ T. K. Ramakrishnan
13 „ K. V. John	30 „ P. Ravindran
14 „ Joseph Chazhikattu	31 „ E. M. Sankaran
15 „ O. Koran	„ Namboodiripad
16 „ K. Krishnan	32 „ B. V. Seethi Thangal
17 „ M. Krishnan	33 „ Ponnara Sreedhar
18 „ R. Krishnan	34 „ P. S. Srinivasan
19 „ K. Krishna Pillai	35 „ R. Sugathan
20 „ S. Kumaran	36 „ M. V. Vasu
	37 „ P. Viswambharan

Noes—54

1 Shri P. K. Abdulkadir	15 „ K. M. George
2 „ K. C. Abraham	16 „ P. Gopalan
3 „ M. C. Abraham	17 „ M. Gopalankutty Nair
4 „ K. T. Achuthan	18 „ Malethu Gopinatha
5 „ K. K. Balakrishnan	„ Pillai
6 „ T. O. Bava	19 „ M. P. Govindan Nair
7 „ N. Bhaskaran Nair	20 „ Vayala Idicula
8 „ P. Chacko	21 „ A. L. Jacob
9 „ P. T. Chacko	22 „ C. G. Janardanan
10 „ G. Chandrasekhara Pillai	23 „ Thomas John
11 „ P. C. Cherian	24 „ George Joseph Podipara
12 „ K. A. Damodaran Menon	25 „ P. S. Karthikeyan
13 „ T. A. Dharmaraja Iyer	26 „ K. G. Karunakara
14 „ P. R. Francis	„ Menon
	27 „ T. Krishnan

28 Shri P. R. Krishnan	42 Shri Kuroor Neelakantan
29 „ N. S. Krishnan Pillai	Namboodiripad
30 „ P. Kumaran	43 „ E. P. Poullose
31 „ K. Kunhambu	44 „ R. Raghava Menon
32 „ C. Kunhikrishna Nair	45 „ M. Ravindranath
33 „ M. Kunhikannan	46 „ R. Sankar
Nambiar	47 Smt. O. T. Sarada Krishnan
34 „ N. Kunjuraman	48 „ K. R. Saraswathi Amma
35 Smt. Kusumam	49 Shri Shamsuddin
36 „ Leela Damodara Menon	50 „ C. M. Stephen
37 Shri P. Madhavan	51 „ K. T. Thomas
38 „ V. Madura	52 „ T. A. Thomman
39 „ M. M. Mathai	53 „ P. P. Um ner Koya
40 „ T. Murugesan	54 „ K. K. Viswanathan
41 „ M. Narayana Kurup	

Neutrals—Nil

Mr. Speaker: Those for the amendment. 37, Those against, 54; Neutrals—Nil. The amendment is lost.

Amendment Nos. 773, 788 and 1289 moved by Shri R. Krishnan were put and lost.

Amendment No. 765 moved by Shri O. Koran was put and lost.

Shri O. Koran: Sir, I demand a poll.
A poll was taken when the House divided as follows.

Ayes—36

1 Shri C. Achutha Menon	21 Shri P. K. Kunjachan
2 „ P. C. Adichan	22 „ P. M. Kunhiraman
3 „ K. Anirudhan	Nambiar
4 „ P. Balachandha Menon	23 „ C. M. Kutty
5 „ C. K. Balakrishnan	24 „ Muhasin Bin Ahmed
6 „ N. E. Balaram	25 „ P. K. Narayanan
7 „ K. Bhargavan	Nambiar
8 „ E. P. Gopalan	26 „ T. C. Narayanan
9 „ N. Gopala Kurup	Nambiar
10 Smt. K. R. Gouri	27 „ P. C. Raghavan Nair
11 Shri Hamid Ali Shemnad	28 „ A. K. Ramankutty
12 „ K. Hassan Gani	29 „ T. K. Ramakrishnan
13 „ K. V. John	30 „ P. Ravindran
14 „ Joseph Chazhikattu	31 „ E. M. Sankaran
15 „ O. Koran	Namboodiripad
16 „ K. Krishnan	32 „ B. V. Seethi Thangal
17 „ M. Krishnan	33 „ P. S. Srinivasan
18 „ R. Krishnan	34 „ R. Sugathan
19 „ K. Krishna Pillai	35 „ M. V. Vasu
20 „ S. Kumaran	36 „ P. Viswambharan

Noes—54

1 Shri P. K. Abdulkadir	28 Shri P. R. Krishnan
2 „ K. C. Abraham	29 „ N. S. Krishna Pillai
3 „ M. C. Abraham	30 „ P. Kumaran
4 „ K. T. Achuthan	31 „ K. Kunhambu
5 „ K. K. Balakrishnan	32 „ C. Kunhikrishnan Nair
6 „ T. O. Bava	33 „ M. Kunhikannan
7 „ N. Bhaskaran Nair	Nambiar
8 „ P. Chacko	34 „ N. Kunjuraman
9 „ P. T. Chacko	35 Smt. Kusumam
10 „ G. Chandrasekhara	36 „ Leela Damodara Menon
Pillai	37 Shri P. Madhavan
11 „ P. C. Cherian	38 „ V. Madura
12 „ K. A. Damodara Menon	39 „ M. M. Mathai
13 „ T. A. Darmaraja Iyer	40 „ T. Murugesan
14 „ P. R. Francis	41 „ M. Narayana Kurup
15 „ K. M. George	42 „ Kuroor Neelakantan
16 „ P. Gopalan	Namhoodiripad
17 „ M. Gopalankutty Nair	43 „ E. P. Poullose
18 „ Malethu Gopinatha	44 „ R. Raghava Menon
Pillai	45 „ M. Ravindranath
19 „ M. P. Govindan Nair	46 „ R. Sankar
20 „ Vayala Idicula	47 Smt. O. T. Sarada Krishnan
21 „ A. L. Jacob	48 „ K. R. Saraswathi Amma
22 „ C. G. Janardhanan	49 Shri Shamsuddin
23 „ Thomas John	50 „ G. M. Stephen
24 „ George Joseph Podipara	51 „ K. T. Thomas
25 „ P. S. Karthikeyan	52 „ T. A. Thomman
26 „ K. G. Karunakara	53 „ P. P. Ummer Koya
Menon	54 „ K. K. Viswanathan
27 „ T. Krishnan	

Neutrals: Nil.

Mr. Speaker : Those for the amendment 36, against, 54, Neutrals—Nil. The amendment is lost.

Amendments Nos. 769 and 778 by Shri O. Koran were put and lost.

Amendment No. 1102 moved by Shri E. P. Gopalan was put and lost.

Amendment No. 1103, moved by Shri N. Bhaskaran Nair, was put and carried, namely:

In clause 72 (1), before Explanation, the following proviso shall be added.

“Provided that where an intermediary has collected rent in excess of the amount payable under this sub-section for any period and has not paid the same to his landlord he shall be liable to pay such excess also to his landlord.”

Amendment No. 1286 moved by Shri N. E. Balaram was put and lost.

2/749/V

Amendment No. 1287 moved by Shri T. K. Ramakrishnan, was put and lost.

Amendments Nos. 1288, 1296, 1297 and 1298 moved by Shri P. C. Raghavan Nair were put and lost.

Shri E. P. Gopalan : I have moved another amendment No. 1479. Since the substance of my amendment was accepted by the Minister, a sub-clause was added. But no mention has been made about that amendment.

Mr Speaker : Do you press your amendment?

Shri E. P. Gopalan : No

Amendment No. 1479 moved by Shri E. P. Gopalan, was, by leave, withdrawn.

Amendments Nos. 1631, 1633, 1634 and 1635 moved by Shri C. Achutha Menon were, by leave, withdrawn.

Amendment No. 1632 moved by Shri C. Achutha Menon, was, put and lost.

Amendment No. 1648 moved by Shri P. K. Kunjachan, was put and lost.

Amendment No. 791 moved by the Minister, was put and carried, namely:

"In clause 72 (7) for the words, figures and letters "the 15th January, 1961", the words, figures and letters "the 15th February 1961" shall be substituted".

The oral amendment moved by the Minister, was put and carried, namely:

"In clause 72, after sub-clause (7) the following sub-clause shall be inserted, namely,

"(8) The assignment by a landlord of his right to receive arrears of rent to any other person shall not affect the rights of the tenant under this section for the discharge of arrears of rent".

The question that clause 72, as amended, stand part of the Bill was put and carried.

Clause 72 as amended, was added to the Bill.

New Clause After Clause 72.

Smt. K. R. Gouri : I move :

1636. After clause 72, add a new clause as 73 as follows :

"73 Where any immovable property has been sold in execution of any decree for arrears of rent before the 1st November 1956, but the possession of the said property has not actually passed to the purchaser before the 11th April 1957, from the judgment-debtor.

Then notwithstanding anything in Indian Limitation Act, 1908, or in the Code of Civil Procedure, 1908, and notwithstanding that the sale has been confirmed such judgment-debtor, may deposit one-half of the purchase-money together with the cost of execution, where such cost is not included in the purchase money, and apply to the Court within six months from the commencement of this Act to set aside the sale of the property and the Court shall order the sale to be set aside and the Court shall further order that the balance of the purchase money shall be paid in two quarterly instalments together with interest accrued due on such balance outstanding till the date of payment of each instalment at 5 per cent per annum the 1st instalment being payable within a period of three months from the date of the order of the Court.

The amendment No. 1636 moved by Smt. K. R. Gouri was put and lost.

Clause 73.

Mr. Speaker : Amendment No. 1300 may be moved by Shri N. Gopala Kurup.

Shri N. Gopala Kurup : In clause 73 (1) proviso add a new sub-clause as sub-clause (vii) as follows :

“(vii) by any persons employed in Government service below the rank of a Gazetted officer when transferred to distant places;”

ഈ ഭേദഗതിയിൽ ഒരു അച്ചടിപിശകവന്നിട്ടുണ്ട്. any by person എന്നുള്ളത് by any persons എന്നാക്കണം. “ഈ നിയമം പാസ്സാക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ഇനി പുതിയ ടെനന്സി ഒന്നും പാടില്ലെന്നു പറയുന്ന വകുപ്പാണിത്. ഇതിൽത്തന്നെ ചില ടെനന്സികൾ ഗവണ്മെന്റു അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിലെ പ്രോവൈസോവിൽ ഇത്രയും പേരെയാണ് ആ നിരോധനത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്.”

“a minor ;

a widow ;

an unmarried woman;

a divorced woman ;

a person incapable of cultivating land by reason of any physical or mental disability ; or

a serving member of the Armed Forces or

a Seaman ; ”

ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതോടുകൂടി ചെറിയ ഭൂവുടമകൾ നേരിട്ട കൃഷിചെയ്യണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽപോലും ഒരു തൊഴിലിനെക്കാൾ ആധാരമാക്കി ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ പലപ്പോഴും സാധിച്ചില്ലെന്നുവരും. കറച്ച കൃഷിയും, കറച്ച സർക്കാർ ഉദ്യോഗവുമായി കഴിയുന്നവർ കാണം. പ്രധാനതൊഴിൽ സർക്കാർ ഉദ്യോഗം എന്ന നിലയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവരും പ്രധാനതൊഴിൽ കൃഷിയെന്നനിലയിൽ ഉദ്യോഗംനോക്കി ജീവിക്കുന്നവരും കാണം. ഈ രണ്ടു കൂട്ടം ചെറിയജോലിനോക്കുന്ന ആളുകൾ ഭൂസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥലം മാറിപ്പോകുമ്പോൾ അവരുടെ വസ്തുക്കൾ മറ്റൊരാളെ ഏല്പിച്ചു പോകാനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ വലിയ വിഷമമാണ്.

[ശ്രീ. എൻ. ഗോപാലക്കുറുപ്പ്]

അവർ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ കാൺട്രാക്ടിൽ ഏർപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു വസ്തു മടക്കി വാങ്ങാനുള്ള ഉറപ്പുനൽകാതെ കൃഷിക്കാർ കൃഷിയെ മാത്രം ആധാരമാക്കി ജീവിക്കുക, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉദ്യോഗത്തെ മാത്രം ആധാരമാക്കി ജീവിക്കുക എന്ന ഭാവനയിൽ എത്തുന്നത് ശരിയല്ല. ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ചിലപ്പോൾ ഭാര്യയും ഭർത്താവും സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിലായിരിക്കും. ഇവർക്ക് ഒരു അഞ്ചുപറമ്പിലമോ, ഒരേക്കർ പറമ്പോകാം. സൈഡ്ബിസിനസ് എന്ന നിലയിൽ കൃഷിചെയ്യുകയും സർക്കാർ ജോലി നോക്കുകയും ചെയ്തു ജീവിച്ചുവരുമ്പോൾ ഒരളെ കണ്ണുരേക്കും മറ്റൊരാളെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കും സ്ഥലംമാറ്റി പോകേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അവരുടെ ഈ പരിമിതമായ വസ്തു മറ്റൊരെയെങ്കിലും ഏല്പിച്ചുപോയാൽ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അതു തിരിച്ചുകിട്ടാനുള്ള പ്രൊവിഷൻ ഇല്ലെങ്കിൽ വളരെ വിഷമം ഉണ്ടാകും. ഇതിൽതന്നെ ഒരിടത്തു അതംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. Armed Forces ൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയുള്ള ടൈൻസർ വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ രാജ്യസേവനം നടത്തുന്നവരാണ്. അവരെപ്പോലെതന്നെ ഗവണ്മെന്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും രാജ്യസേവനം നടത്തുന്നവരാണ്. ആ നിലയിൽ സ്വന്തംനാട്ടിൽനിന്നും ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിക്കു പോകേണ്ടിവരുന്ന ഗവണ്മെന്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ആ കൺസൈഷൻ കൊടുത്തുകൂടേ എന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതികൊണ്ട് ചോദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഒരു പ്രത്യേകമായ ഇനം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. Seamen എന്നു കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇത് കച്ചവട കപ്പലിലും മറ്റും പോകുന്നവരാണ്. പട്ടാളസേവനം നടത്തുന്ന നാവികസൈന്യത്തിൽ പെട്ടവരല്ല. അങ്ങനെ മർച്ചന്റ് ഷിപ്പിലുള്ള ജോലിക്കാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകത കൊടുക്കാൻ വല്ല പ്രത്യേക കാരണവും ഉണ്ടോ എന്നു അറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. സിവിൽ എവിയേഷനിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കും റെയിൽവേയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കും കൊടുക്കാത്ത ഈ സൗജന്യം സീമെന്നിനാമാത്രം കൊടുക്കാനുള്ള കാരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. ഇവിടെ മൈൻ, വിഡോ, തുടങ്ങിയവർക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കൺസൈഷൻ ഗസറ്റഡ് റാങ്കിനു താഴെ ജോലിനോക്കുന്ന ആളുകൾക്കുകൂടി നൽകണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതിമൂലം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവർക്ക് നേരിട്ടു കൃഷിചെയ്യാൻ സൗകര്യമില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ടൈൻസർ വ്യവസ്ഥയിൽ മറ്റൊരാളെ ഏല്പിക്കാനും കൺട്രാക്ട് വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു അതു മടക്കിവാങ്ങാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇടത്തരക്കാരായ ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കുടുംബജീവിതവും സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയും അപകടത്തിലാകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. എം. നാരായണക്കുറുപ്പ് : സർ, ഈ ഭേദഗതിയെ ഞാൻ എതിർക്കുകയാണ്. ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും, ഒരു ശ്വാസത്തിൽ, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള എല്ലാ മധ്യവർത്തികളേയും നിർമ്മാജനം ചെയ്തു, ഉടമ കുടിയായ്ക്കു വ്യവസ്ഥനടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ ഈ ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കുന്ന അലസതയെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ, മേലാലും കുടിയായ്ക്കു ഉണ്ടാക്കാൻ അവകാശം വേണമെന്ന് എത്രയും ഊർജ്ജസ്വലമായി വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ വൈരുദ്ധ്യം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടല്ല, എപ്പോഴും പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷനെക്കുറിച്ചും പറയാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ, നിലവിലുള്ള മധ്യവർത്തികളെ അനുക്രമമായി ഇല്ലാതാക്കുകയും, അതേ സമയത്തും, മേലാൽ ആ പരിതഃസ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കാൻപാടില്ലാത്തനിലയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണമെന്നു പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷന്റെ നിർദ്ദേശത്തിലുണ്ട്. ആ ഉദ്ദേശം വെച്ചുകൊണ്ടാണ്, ഭാവിയിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ നൂറു പുതുതായിട്ടുള്ള മധ്യവർത്തികൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജോലിക്കൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ആൾ, ആ ജോലിക്കൊണ്ടുതന്നെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി ഉണ്ടാകണം. എന്നുള്ള

കാര്യം നിസ്സർക്കമാണ്. പ്രയത്നവിജേനത്തിന്റെ ഒരു സ്വഭാവം അതാണ്. നമ്മുടെ കൃഷിക്കേതന്നെ ഇന്ന് നേരിട്ടുള്ള വലിയ ശാപം, വർത്തകപ്രമാണികളും, വ്യവസായ പ്രമാണികളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, അതുപോലെ എല്ലാവരും തന്നെ അവരവരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഉപതൊഴിലായി, അവരുടെ സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള ഒരു ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റായി ഭൂമിയെ കരുതിവരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെന്നെങ്കിൽ ജീവിക്കാൻ ശമ്പളം വേണം, പെൻഷൻ വേണം, ക്ഷാമബത്ത വേണം എന്നൊക്കെ പറയുന്നു. വ്യവസായികളാണെങ്കിൽ അവർക്കും ഉണ്ട് ന്യായമായ പല അവകാശവാദങ്ങളും. കൃഷിക്കാർക്കും അതുപോലെ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ അവരവരുടെ ജീവിതരംഗത്തുനിന്നുള്ള വരുമാനം സംതൃപ്തമായി കഴിയാൻ സാധിക്കൂ. അങ്ങനെ അതാതു രംഗത്തെ ജോലികൊണ്ട് സംതൃപ്തമായി കഴിയാൻ സാധിച്ചാൽ മാത്രമേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്കു ആധുനികസാമ്പത്തികവും അനുസരിച്ച് മുമ്പോട്ടു പോകാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. നാം നിയമം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിനെ മറികടക്കാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വഭാവവികമാണ്. അങ്ങനെയൊരു സ്ഥിതിവിശേഷം ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, മനുഷ്യവും അതിനു വഴി തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയായിരിക്കും ഈ ഭേദഗതി എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഞാൻ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നത്.

ശ്രീ. കെ. ഭാഗ്യചന്ദ്രൻ : സർ, ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഭേദഗതികളെ അനുകൂലിച്ചും, പ്രതികൂലിച്ചും പലപ്പോഴും പലരും സംസാരിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ശ്രീ. എൻ. ഗോപാലക്കുറുപ്പിന്റെ ഭേദഗതിമൂലം, ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ച അർത്ഥസാന്നിദ്ധ്യത്തിനുമുൻപ്, ശ്രീ. എം. നാരായണക്കുറുപ്പിന് കഴിയാൻമാർക്കു അനുകൂലമായി സംസാരിക്കാൻ ഒരു അവസരം ലഭിച്ചല്ലോ എന്നൊർക്കുമ്പോൾ എനിക്കു സന്തോഷം തോന്നുന്നുണ്ട്. ഈ വകുപ്പിനെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി, ശ്രീ. നാരായണക്കുറുപ്പ് ഇവിടെ പറഞ്ഞ ഏകദേശം, റിസപ്ഷൻ വകുപ്പിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വെങ്കിൽ എന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചപോയി. ചിലർക്കു ചിലപ്പോൾ മാത്രമേ നല്ലതുതോന്നൂ. പ്രവൃത്തി വിജേനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരു തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ മറ്റൊരു തൊഴിലിൽ ഇടപെടരുത്, ഭൂമി ഒരു ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റായി കണക്കാക്കി കൈവശം വയ്ക്കാൻ പാടില്ല എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞതു നല്ല കാര്യങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, ശ്രീ. നാരായണക്കുറുപ്പ് ഇതെല്ലാം ഇപ്പോഴാണ് പറയുക. അല്പം സമയം തെറ്റിപ്പോയി എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതുതന്നെയാണ് റിസപ്ഷൻ വകുപ്പു ചർച്ച നടത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞത്. നല്ല വരുമാനമുള്ള, ഗസറ്റഡ് റാങ്കിലുള്ള പലരും ഭൂമി വാങ്ങിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നേരിട്ട കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ പലരും ഇങ്ങനെ ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നെല്ലാം അന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. മിസ്റ്റർ കുറുപ്പിന്റെ പ്രവൃത്തി വിജേനവാദത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ വിലാപം അന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നേനെ.

സർ, 127 വകുപ്പുകളുള്ള ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ചകൾക്കിടയിൽ കൂടിയാൽ അനുകൂലമായി സംസാരിക്കാൻ ഈ ഭേദഗതിമൂലം ശ്രീ. നാരായണക്കുറുപ്പിനു സാധിച്ചല്ലോ എന്ന സന്തോഷം ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ശ്രീ. പി. റ്റി. ചാക്കോ : സർ, ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഖേദമുണ്ട്. ഇതൊരു കെണിയാണെന്നറിയാം. ചെറിയ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒരു വക്കാലത്തു ഞങ്ങളല്ലാതെ ആരും പിടിക്കാനില്ല എന്നൊരു ധാരണ ചിലർക്കെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാൻ ഇതുകൊള്ളാം. പക്ഷേ, നാം ഇന്നുവരെ സ്വീകരിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള തത്വം അനുസരിച്ച് ഇതു സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതു സ്വീകരിച്ചാൽ, ഈ തത്വം മറ്റു പല വകുപ്പുകളിലേക്കും കൊണ്ടുപോകണം. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സേവനം നടത്തുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഈ അനുകൂല്യം

[ശ്രീ. പി. റി. ചാക്കോ]

അനുവദിച്ചാൽ, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരായ നമുക്ക് ഈ ആനുകൂല്യം വേണ്ട എന്ന പ്രശ്നം വരും. ഇപ്പോൾ ശ്രീ. പി. സി. ജോഷി കേരളത്തിലേക്കു വരുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ കടിയാന്മാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാം എന്ന്.....

ശ്രീ. എൻ. ഈ. ബലറം : സർ, പോയിന്റു് ആഫ് ഓർഡർ ഈ വകുപ്പു് പി. സി. ജോഷിയെപ്പറ്റിയല്ല. പി. സി. ജോഷിയും ഈ ക്ലാസ്സും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. മന്ത്രി പി. സി. ജോഷിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ, ഞങ്ങൾക്കു ദേബാറിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിവരും. ഒന്നരമിനിറ്റിനകം, മന്ത്രി മൂന്നുപ്രാവശ്യം പി. സി. ജോഷിയുടെ പേരു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ യായാൽ, ഞങ്ങൾക്കു മറ്റു പലരെപ്പറ്റിയും പറയേണ്ടതായിട്ടുവരും.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : പി. സി. ജോഷിയോടു ഇത്ര വിരോധമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.....

ശ്രീ. എൻ. ഈ. ബലറം : സർ, ഞാൻ ഒരു പോയിന്റു് ആഫ് ഓർഡർ ഉന്നയിച്ച സംസാരിക്കുകയാണ്. ഈ ക്ലാസിനെപ്പറ്റി മന്ത്രി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ആവശ്യമില്ലാതെ പി. സി. ജോഷിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതു ശരിയാണോ?

Mr. Speaker : On an earlier occasion also, I had given directions to the members to the effect that as far as possible, Members should confine themselves to the points immediately under reference without diversion.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : സർ, ഞാൻ രാഷ്ട്രീയം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പി. സി. ജോഷി വന്നാൽ ഒരു അപകടവും ഉള്ളതായി ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. ഏതായാലും എനിക്കു അനുകൂലമായോ, പ്രതികൂലമായോ ഇതിൽ കക്ഷി ചേരാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗ്ഗവത : മസാനി ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്; ഈയിടെ ഇങ്ങോട്ടെത്താനും വരുമോ?

Mr. Speaker : Such references may be avoided.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : സർ, ഞാൻ രാഷ്ട്രീയം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ കുറെ ആളുകൾക്കു ഈ സൗകര്യം അനുവദിച്ചാൽ, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർക്കും അനുവദിക്കേണ്ടിവരും. അതു പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ. അങ്ങനെ അങ്ങോട്ടു നീട്ടികൊണ്ടുപോയാൽ ഗവണ്മെന്റിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെവരും. പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ശ്രീ. ഭാർഗ്ഗവത പറഞ്ഞു.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി. : യു. പി. ഗവണ്മെന്റിലേക്കോ, നിയമസഭയിലേക്കോ ഒരു റെക്കമെന്റേഷൻ അയയ്ക്കരുതോ?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : പി. സി. ജോഷി വരുന്നുണ്ടു്. അച്യുതമേനോനും, കെ. ഭാമോദനും ഒരുമിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യണം, ഈ. എം. എസ്. എ. കെ. ഗോപാലനും ചെയ്യുന്ന പണികൊണ്ടു വിശേഷമില്ല എന്നൊക്കെ ഒരു ധാരണ ചിലരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : ലാൽബഹദൂർ ശാസ്ത്രി ഇനി ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗ്ഗവത : വന്നാലും വിശേഷമില്ല. വന്നാലും അതെല്ലാം പൊളിക്കാൻ ഇവിടെ സമർത്ഥന്മാർ ധരോളമുണ്ടു്.

Mr. Speaker : Order, Order. Such references should be avoided Who began such references is not a question here. As far as possible such references should be avoided, so that we can proceed with the consideration of the Bill.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു റഫറൻസും വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, പറയിച്ചേ അടങ്ങു എന്ന് ചിലർക്കു നിർബന്ധമായാൽ പറഞ്ഞുപോകുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

സർ, കൂടുതൽ ആളുകൾക്കു ഇങ്ങനെ സൗജന്യം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്താൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ ക്ലാസ് അതേപടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ഇ. പി. ഗോപാലൻ : ഒരു സംഗ്രഹം : സ്റ്റാൾ ഹോൾഡേഴ്സ് സിനു സ്വന്തമായിട്ടു കൃഷി നടത്താൻ ഒരവകാശം എന്ന നിലയിൽ പകുതി ഭൂമി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാനുള്ള ഒരു വകുപ്പു നാം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒഴിപ്പിച്ചെടുത്ത ഭൂമി സ്വന്തമായി കൃഷി നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഭൂമികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : മറ്റുള്ളവരുടെ കൈവശം ഉള്ള ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യാതിരുന്നാൽ എന്താണോ അതിന്റെ ഭാവി, അതായിരിക്കും. ഇത്തരം ഭൂമിയുടെയും ഭാവി.

ശ്രീ. എൻ. ഗോപാലക്കുറുപ്പ് : ഓരോ മനുഷ്യനും അവനവന്റെ തൊഴിലിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയിലേക്ക് മാറിവരണം. നമ്മുടെ ഭാവി എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, ഇപ്പോൾ തന്നെ തൊഴിലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വിഭജനം നടത്തണമെന്ന് പറയുന്ന ശ്രീ. നാരായണക്കുറുപ്പ്, ഭാരതപ്പഴ കടക്കാൻ ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെ തയ്യാറെടുക്കുകയല്ലേ? ഇപ്പോൾ ആവശ്യമായ സംരക്ഷണം ഈ കൂട്ടർക്കു കൊടുക്കുകയല്ലേ വേണ്ടത്?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ആരോടാണ് ചോദിക്കുന്നത്? മി. നാരായണക്കുറുപ്പ് വെറുതെ ഇരിക്കുകയാണ്. ഓരോ മെമ്പറും ഇങ്ങനെ ആരോടെന്നില്ലാതെ ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ?

Amendment No. 1300 moved by Shri N. Gopala Kurup was, by leave, withdrawn.

The question that Clause 73 stand part of the Bill was put and carried.

Clause 73 was added to the Bill.

Clause 74

Mr. Speaker : The following amendments may be moved.

Amendment No. 1305 by Shri. P. T. Chacko, amendment No. 794 by Shri O. Koran, amendment Nos. 797 & 1814 by Shri C. K. Balakrishnan, amendment No. 798 by Shri K. Chandrasekharan, amendment No. 801 by Shri. P. M. Kunhiraman Nambiar, amendment Nos. 808, 816, 817, 831 and 832 by Shri. K. Krishnan, amendment No. 815 by Shri K. R. Vijayan, amendments Nos. 1302, 1313, 1315, 1318 and 1319 by Shri. P. S. Srinivasan, amendment No. 1304 and 1308 by Shri. T. K. Ramakrishnan, amendment No. 1306 by Shri P. C. Raghavan Nair, amendments Nos. 1307, 1312, and 1314 by Shri. P. Viswambharan, amendments Nos. 1444, 1446, and 1447 by

Smt. K. R. Gouri, amendments Nos. 1649, and 1653 by Shri. P. K. Kunjachan, amendments Nos. 1650, 1652, 1654, 1661 by Shri K. Krishna Pillai, amendments Nos. 1651 and 1659 by Shri K. Bhargavan, amendments Nos. 795, 1657, 1660 and 1663 by Shri P. T. Chacko amendments Nos. 796, 807, 809 to 813, 818 to 830, 1104, 1655, 1656, 1659 and 1662 are the same as amendment No. 795. Amendment Nos. 799 and 800 are the same as amendment No. 801. Amendment No. 1105 by Shri. E. P. Gopalan is the same as amendment No. 797. Amendment Nos. 1303 and 1445 are the same as amendment No. 1302. Amendment No. 1309 is covered by amendment No. 1306. Amendment No. 1310 is the same as amendment No. 815. Amendment No. 1311 is covered by amendment No. 1308. Amendment Nos. 1316 and 1317 are the same as amendment No. 1315.

Shri P. T. Chacko : I move amendment No. 1305 :

1305. In clause 74, in sub-clause (2), for the words 'demand the kudikidappukaran to shift to a new site' the words 'require the kudikidappukaran to shift to a new site' shall be substituted.

Shri O. Koran : I move amendment No. 794.

794. Delete the present section 74 and substitute the following and consequently delete section 76.

74. *Kudikidappukaran to have fixity :* No kudikidappukaran shall be liable to be evicted from his kudikidappu on any ground.

Shri P. T. Chacko : I move

795. In clause 74, delete 'three cents' and substitute 'five cents' wherever they occur.

1657. In clause 74 (2) (c) (iii), omit the words 'minimum of three cents' and insert "minimum of three cents in municipal areas and five cents in other areas."

1660. In clause 74 (3), omit the words "minimum of three cents" and insert 'minimum of five cents in municipal area and five cents in other areas.'

1663. In clause 74 (4), in the 2nd proviso, omit the words 'a minimum of three cents' and insert "a minimum of three cents in municipal areas and five cents in other areas."

11. a. m.] **Shri C. K. Balakrishnan :** Sir, I move.

797. In clause 74 (1), delete item (iv) "

814. In clause 74 (2) (c) after (iii) add a proviso as follows:

"Provided that the new site of the existing kudikidappu shall be to the same extent, if the old site exceeded ten cents"

Mr. Speaker : Amendment No. 798 is in the name of Shri K. Chandrasekharan. The member is not present.

Shri P. M. Kunhiraman Nambiar : Sir, I move amendment No. 801.

In clause 74 (2) (c) (iii), delete the present sentence and insert the following:

“the extent of the new site shall not be less than 5 cents within the limits of Corporation and major Municipalities and 10 cents in any other area.”

Shri K. Krishnan : Sir, I move amendment Nos. 817 and 831. I am not moving amendment Nos. 808, 816 and 832.

817. In clause 74 (3), delete “a minimum of three cents” and insert in its place ‘a minimum of four cents.’

831. In clause 74 (4), second proviso, delete the portions beginning with “to the extent” and ending with “the cost of shifting the kudikidappu” and add in its place ‘ten cents in the country side and five cents in the major Municipalities and pay the cost of shifting the kudikidappu.’

Mr. Speaker : Amendment No. 815 is in the name of Shri K. R. Vijayan. The member is not present;

Shri P. S. Srinivasan : Sir, I move amendment Nos. 1302, 1313, 1315, 1318 and 1319.

1302. In clause 74 (1) (iv), insert the words ‘within one mile between the words “Land” and “which”’.

1313. In clause 74 (3), delete the words ‘equal to the extent of the existing kudikidappu subject to a minimum of three cents’ and substitute the words ‘not less than a minimum of five cents’.

1315. In clause 74, delete sub-clause (4).

1318. In clause 74 (4), delete the words “equal to the extent of the existing kudikidappu, subject to a minimum of three cents and a maximum of ten cents” and substitute the words “not less than five cents within the limits of Corporations and Major Municipalities and ten cents in any other area.”

1319. In clause 74, the following sub-clause shall be added namely :—

“(5) Notwithstanding anything contained in this Act or in any other law the kudikidappukaran is entitled to all the rights conferred on kudikidappukars under this section when the land where the kudikidappu is situate is acquired by the Government under the Kerala Land Acquisition Act, 1961, for any public purposes.”

Shri T. K. Ramakrishnan : Sir, I move amendment Nos. 1304 and 1308.

1304. In clause 74 (2), delete (b) and (c);

1308. In clause 74 (2) (c), recast (iii) as follows :

The extent of the new site shall not be less than five cents within the limits of major municipalities and ten cents in any other area.

2/749/V

Explanation : Major Municipality shall mean, for the purpose of this clause, the Municipalities of Quilon, Kottayam, Alleppey, Ernakulam, Fort Cochin, Mattancherry, Trichur and Cannanore and the Corporations of Trivandrum and Calicut."

Shri P. C. Raghavan Nair : Sir, I move amendment No. 1306.

1306. In clause 74 (2) (c), redraft sub-clause (iii) as follows :

(iii) The extent of the new site shall be 5 cents in the Corporations and Major Municipalities and 10 cents in other areas.

Explanation : For the purpose this sub-section Corporation shall mean the Corporation of Trivandrum and Calicut and Major Municipalities shall mean the Municipalities of Cannanore, Trichur, Mattancherry, Fort Cochin, Ernakulam, Alleppey, Quilon and Kottayam."

Shri P. Viswambharan : Sir, I move amendment Nos. 1307, 1312 and 1314.

1307. In clause 74 (2) redraft (iii) as follows :

"(iii) the extent of the new site shall be not less than—

(a) three cents if within the limits of the Corporation of Trivandrum or Calicut or of the municipality of Ernakulam or Mattancherry or Fort Cochin;

(b) five cents if within the limits of any other municipality;

(c) ten cents if in any other area"

1312. In clause 74 (3), in the last sentence between the words 'located' and 'the expenses' insert, "the price of the homestead, if any erected by the Kudikidappukaran."

1314. In Clause 74 (3), in the second sentence, delete the words 'of three cents and a maximum of ten cents' and insert 'of five cents'

Smt. K. R. Gouri : Sir, I am not moving amendment No. 1444. I move amendment No. 1446 with an oral amendment and also amendment No. 1447.

1446. In clause 74 (2) (c), (iii) shall be redrafted as follows :

(iii) (a) if within the limits of the Corporation of Trivandrum and Calicut or of any major municipalities 5 cents, and

(b) in any other area 10 cents.

Explanation : For the purpose of this clause, the municipalities of Alleppey, Quilon, Kottayam, Mattancherry, Fort Cochin, Ernakulam, Trichur and Cannanore shall be taken as major municipalities.

1447. In clause 74 (4) second proviso, delete the last portion beginning with 'subject to a minimum of three cents and a maximum of ten cents' and substitute the following :

(i) if within the Corporations of Trivandrum or Calicut, or within major municipalities a minimum of 5 cents, and

(ii) in other areas a minimum of 10 cents."

Shri P. K. Kunjachan : Sir, I move amendment Nos. 1649 and 1653.

1649. "In clause 74 (1), delete sub-sections (iii) and (iv).

1653. "In clause 74 (2) (c), redraft (iii) as follows and add a new explanation :

(iii) the extent of the new site shall not be less than—

(a) five cents if within the limits of the Corporation of Trivandrum or Calicut or any of the Major Municipalities;

(b) Ten cents if in any other area.

Explanation: For the purpose of this clause, Major Municipality shall mean, the Municipalities of Quilon, Alleppey, Kottayam, Ernakulam, Fort Cochin, Mattancherry, Trichur, Palghat, and Cannanore.

Shri K. Krishna Pillai : Sir, I move amendment Nos. 1650, 1652, 1654 and 1661.

1650. "In clause 74 (1), delete (iv) and insert the following :

"(iv) that he has obtained ownership and possession of land which is fit for erecting a homestead within the limits of a Corporation or Municipal area, in such cases where the kudikidappu is situate in a Municipal or Corporation area as the case may be and in cases other than this within a distance of one mile."

1652. In clause 74 (2), delete (b)

1654. In clause 74 (2) (c) (iii), insert the following after the word 'be' :—

"Within the limits of a Corporation or Municipal area, in such case where the kudikidappu is situate in a Municipal or Corporation area as the case may be and in cases other than, this within a distance of one mile."

1661. In clause 74 (3), add the following proviso :

Provided that the land so acquired shall be within the limits of the Corporation or Municipal area in such cases where the kudikidappu is situate in a Municipal or Corporation area as the case may be and in cases other than this within a distance of one mile."

Shri K. Bhargavan : Sir, I move amendment Nos. 1651 and 1658.

1651. In clause 74 (1) (iv), delete the following portion: "has another kudikidappu or."

1658. In clause 74 (3), in line 7, after the words "acquisition of land" add the following :

"situate within a distance of one mile."

ശ്രീ. ഓ. കോരൻ : സർ, എൻറ 794-ാം നമ്പർ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നത്.

Delete the present section 74 and substitute the following and consequently delete section 76.

74, kudikidappukaran to have fixity. No. kudikidappukaran shall be liable to be evicted from his kudikidappu on any grounds എന്നാണ്. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭേദഗതികൾ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് 74-ാം വകുപ്പിലാണ്. അതിൽ നിന്നും ഈ വകുപ്പിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. പഴയ കാർഷികബന്ധന നിയമത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാരന് കൊടുത്തിരുന്ന ആനുകൂല്യത്തിൽ നിന്നും വീണ്ടും പിന്നോട്ടുപോകുന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് പുതിയതായി നാം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാർഷികപരിഷ്കരണ നിയമത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. കാർഷികബന്ധനനിയമത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാരന് മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയ്ക്കുള്ളിൽ ആണെങ്കിൽ അഞ്ച് സെന്റർ മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയ്ക്കുള്ളിൽ വെളിയിലാണെങ്കിൽ പത്തു സെന്റർ കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ വ്യക്തമായി ചർച്ച ചെയ്തു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അതിനെക്കാളും പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ വേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ നിയമത്തിൽ മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയ്ക്കുള്ളിൽ മുൻ സെന്റർ സ്ഥലമോ അല്ലെങ്കിൽ കുടിയിരിക്കുന്നതത്രയും സ്ഥലം, മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയ്ക്കുള്ളിൽ പത്തു സെന്റർ അല്ലെങ്കിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമോയെന്നാണ്. ഒരു കുടിയിരുപ്പുകാരൻ താമസിക്കുന്ന, കുടികെട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം വളരെ കുറച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്. ഈ നിയമം കഴിഞ്ഞു ഇനി ഒരു നിയമം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ഇടവരികയാണെങ്കിൽ കുടിയിരുപ്പിന് ഒട്ടും സ്ഥലം കൊടുക്കേണ്ടെന്നുള്ള പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ തത്വമാണോ സ്വീകരിക്കേണ്ടത് എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ പരിഷ്ക്കാരത്തിലേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് തീരെ ഭൂമികൊടുക്കാതെയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് പരിഷ്ക്കാരമല്ല. അതിന്റെ പേരാണ് അപരിഷ്കൃതമെന്ന്. പിന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനെ വേണമെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിച്ചു ജന്മിയ്ക്കു ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തു താമസിപ്പിക്കാമെന്ന്. അതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയുവാനുണ്ട്. അതായത് ഒരു സ്ഥലത്തു വളരെക്കാലമായി കുടികെട്ടി താമസിച്ച് പ്രത്യേക കീതിയിലുള്ള തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവരാണ് മിക്ക കുടികിടപ്പുകാരും. അങ്ങനെ സ്ഥിരമായി കുറെക്കാലം ഒരിടത്തു കുടികെട്ടി താമസിച്ച് തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവരെ ജന്മിയ്ക്ക് വേണമെങ്കിൽ വേറൊരുകൊടുക്കുകയും മാറ്റി താമസിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വില കിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു മാത്രമേ അവർക്ക് കുടിവെള്ളാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ തിരൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ അതിർത്തിയിൽ ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് ജന്മി ഒരു സ്ഥലം വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി. ആ സ്ഥലം മനുഷ്യവാസത്തിനു യോജിക്കാത്ത ഒരു പാറപ്രദേശമാണ്. അവിടെ കുടികെട്ടുന്നതിനോ തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നതിനോ യാതൊരു സൗകര്യവുമില്ല. മാത്രമല്ല ആ പ്രദേശത്തൊന്നും തന്നെ മനുഷ്യവാസവുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലമാണ് കുടികിടപ്പുകാർക്ക് ജന്മിമാർ വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. കുടികിടപ്പുകാരൻ കിടക്കുന്ന സ്ഥലം നല്ല വില കിട്ടുന്നതും ആദായമുള്ളതുമായെങ്കിൽ, വേറൊരുകൊടുക്കുകയും വിലകുറഞ്ഞ സ്ഥലം വാങ്ങി കുടികിടപ്പുകാരനെ അങ്ങോട്ടു മാറ്റുന്ന പതിവ് ധാരാളം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ പരിഷ്ക്കാരം വരുത്തി വരുത്തി കുടികിടപ്പുകാരന് ഒട്ടും ഭൂമികൊടുക്കാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയിലെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ വാക്കുകളിലുള്ള ഒരു പദ്യമാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്. അതായത്

‘ഇടതിങ്ങി നിറയുന്ന നിയമങ്ങൾ നീതികുടികിടപ്പുകാരനെ കാലുകുത്താൻ’

ഇതാണ് ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിയമങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ ഫലമായി പാവപ്പെട്ടവർ അനുഭവിക്കുന്നത്.

ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ : ഈ പാട്ടെല്ലാം പാടി ഭരണകക്ഷിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി, 'ഓണം വന്നാലും ഉണ്ണി പിറന്നാലും, കോരൻ കഞ്ഞി കമ്പിളിൽ തന്നെ' എന്നുള്ള രീതിയേ ഇക്കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സ്വീകരിക്കുകയുള്ളവെന്നറിയാമോ?

ശ്രീ. ഓ. കോരൻ : ഇതു വളരെ വ്യക്തമാണ്. എന്തു വന്നാലും ശരി കോരൻ കഞ്ഞി കമ്പിളിൽ തന്നെയാണ്.

സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒരു നല്ല ശതമാനം ആളുകളും പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങളാണ്. കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുമ്പോൾ സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ കുടികിടപ്പുകാരനെ സഹായിക്കാനല്ലേയെന്നു് ചോദിക്കാം. പക്ഷെ, അങ്ങനെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അവരുടെ തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യം കൂടി ഉണ്ടേണ്ടെന്നും, താമസിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലമാണോയെന്നും നോക്കേണ്ടതാണ്. അതു കൊണ്ട് കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മറ്റൊന്നു് എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു്, കുടികിടപ്പുകാരെ മറ്റുള്ള ആളുകളുമായി ഇടപഴകി താമസിക്കാനുള്ള ഇടകൊടുക്കണമെന്നും, മറ്റു പല സമുദായങ്ങളിലുള്ള ആളുകളുമായി ഇടപഴകുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുമുള്ള തത്വം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഭവന നിർമ്മാണ പദ്ധതിയ്ക്ക് വേണ്ടി ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അതിനാവശ്യമായ നയം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും തന്നെ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു് കുടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ജന്മിമാർക്ക് ചെയ്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുടികിടപ്പുകാരൻ വളരെക്കാലമായി കൃഷിചെയ്തും, മരങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചും, തൊഴിൽ ചെയ്തും ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിൽനിന്നും അവനെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വകുപ്പിൽ ഭേദഗതികൾ ഒന്നും വരുത്താതെ പാസ്സാക്കുകയാണെങ്കിൽ കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കുകയും അവനെ പട്ടിണിയിലാക്കി സഹായിക്കുന്നതുമായ ഒരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. ഇഴയിടെ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരം അനുസരിച്ച് കുടികിടപ്പുകാർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള വീടുകൾ കെട്ടി കൊടുത്തു. എന്നാൽ അവർ ആ വീടുകളിൽ പോയി താമസിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല. കാരണം അവർക്ക് താമസിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കൂടി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് വളരെക്കാലം തുടർച്ചയായി താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും അവനെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ള ഒരു നയം സ്വീകരിക്കുന്നത് തികച്ചും ശരിയല്ല. പഴയ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്നതിൽനിന്നും പിന്നോക്കം പോകുന്ന ഒരു നില പാട്ട് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ് എനിക്ക് അറിയിക്കുവാനുള്ളതു്. ജന്മിയ്ക്ക് അസൗകര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ജന്മിയ്ക്ക് ഉള്ള അസൗകര്യം എന്നുവെച്ചാൽ അതിന് പ്രത്യേകിച്ചൊരു നിർവചനം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്തതരത്തിലുള്ളതാണ്. സർ, ഞാൻ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽനിന്ന് ഒന്ന് രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം. ജന്മിയ്ക്ക് അസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നവ. അതായത് കുടികിടപ്പുകാരൻ നല്ല വൃത്തിയുള്ള വസ്ത്രവും ധരിച്ചുകൊണ്ട് ജന്മിയുടെ മുമ്പിൽ പോകുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ കീഴ്വഴക്കം ലംഘിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അയാളെ അവിടെ നിന്നും കുടിയൊഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

സർ, ഇതുപോലെ വേറൊരു സംഭവം പറയാം. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ മണിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു് കുറുപ്രനാട്ട് ഒരു കുടിയാന്റെ മകളുടെ ദൂത കല്യാണത്തിന് പെട്രോമക്സ് ലൈറ്റു് കത്തിച്ചുവെച്ചതിന് ജന്മിയുടെ

[ശ്രീ. ഓ. കോരൻ]

ആൾക്കാർവന്നു ഇതു നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കത്തിച്ചു വയ്ക്കാനുള്ളതല്ല, ജനിയുടെ വീട്ടിൽ വയ്ക്കാനുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞു ആ ലൈറ്റ് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. സർ, ഇതു പോലെ അനേകം സംഭവങ്ങളുണ്ട്. കുടിയാന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ലൈറ്റ് കത്തിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശംപോലും അവനില്ല. അപ്പോൾ ഈ നിയമത്തിൽ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള എന്തെങ്കിലും സാഹചര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് കുടിയാനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സാഹചര്യമാണ് ഇന്നുള്ളത്. ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ കൊണ്ടോട്ടി എന്ന സ്ഥലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവം ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ്. ഒരു കുടികിടപ്പിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വീട്ടിലെ പ്രായപൂർത്തിയായ പെൺകുട്ടിയോട് രാത്രി ജനിയുടെ വീട്ടിൽ ജോലിക്ക് ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ആ വിധത്തിലുള്ളവരല്ല, കഷ്ടപ്പെട്ട്ജീവിക്കുന്നവരാണ് എന്നു പറഞ്ഞു തടസ്സം നിന്നതിന്റെ പേരിൽ മൂന്നുനാലു ആളുകൾ ഈ കുട്ടിയെ ബലാൽക്കാരമായി കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി അനിഷ്ടമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അതിനെ തുടർന്ന് താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് കുടിയിറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊണ്ടോട്ടി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ വിവരം അറിയിക്കുകയും ഈ കാര്യംതന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞ് ജനീമാർക്ക് അവരുടെ കീഴിലുള്ള കുടിയാന്മാരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിന് സഹായകമായ രീതിയിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ട് പാവപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതിന് വേണ്ട വ്യവസ്ഥ ഇതിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് കുടിയിരുപ്പിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ കുടിയായ്ക വ്യക്തമാക്കുന്ന രേഖകളില്ല. ഇങ്ങനെ രേഖയില്ലാതെയിരിക്കുന്ന കണ്ടമാനം ആളുകൾ പട്ടാളക്കാരുടെ കൂടാരംപോലെ കുടികെട്ടി താമസിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ കുടിൽ പൊളിച്ചു നീക്കി കുടിൽ ഇല്ലെന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണമായി എനിക്ക് അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് തിരൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ അതിർത്തിയിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവം. സംഭവം ഇതാണ്. അവിടെ കുടികെട്ടി താമസിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ ഭാര്യയും ഭർത്താവും പണികഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽവരുമ്പോൾ അവരുടെ കുടിൽ അവിടെയില്ല. കുടിൽ പൊളിച്ചു നീക്കി കത്തിക്കിളിച്ചു മുഴുവൻ വാഴ നട്ടിരിയ്ക്കുകയാണ്. അവൻപോയി ആരോടു പറയും? അവർ നീതിലഭിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതത്ര പഴയകാലത്തു നടന്ന സംഭവമൊന്നുമല്ല. ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന നിയമമാണെങ്കിലും അവയെല്ലാം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് കയ്യടക്കുവൻ കാര്യക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കുന്ന സംപ്രദായമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളത്. ഒഴിപ്പിക്കലിനുള്ള ഒരു പ്രചോദനം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള നിയമം ഞാൻ അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള നടപടികൾ ജനീമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. 1954-ൽ കുടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കിട്ടുന്നതായ മലബാർ കുടിയായ്ക നിയമം പാസ്സായിക്കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾക്ക് മദ്രാസ് നിയമസഭയിൽ ശക്തിമത്തായി വാദിക്കേണ്ടിവന്നു, ശക്തിമത്തായി നിവേദനം നടത്തേണ്ടിവന്നു. ഒടുവിൽ മാത്രമാണ് അന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറ് അതിന് അംഗീകരണം നൽകിയത്. നിയമം നടപ്പിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മലബാറിൽ ഉണ്ടായ സംഭവം എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ കുടിയിരുപ്പുകാരോട് വെള്ളക്കടലാസ് കാണിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് കുടിയായ്ക അവകാശം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണെന്നു പറഞ്ഞു അവരെക്കൊണ്ട് ഒപ്പിടുവിച്ചിട്ട് വസ്തുവിന്മേൽ യാതൊരു അവകാശവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഇങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ സാഹചര്യമുണ്ടാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവരറിയാതെ വെള്ളക്കടലാസിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ എടുത്തുകൊണ്ട് പാട്ടുബാക്കിയുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞു അവർക്കു ഒഴിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ നിയമത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എടുത്തു നോക്കിയാലും ഒഴിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ച് സൗകര്യം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വായു,

വെള്ളം, വെളിച്ചം ഇവ സമുദായത്തിന്റെ സ്വത്താണെന്നുള്ളതുപോലെ കിടപ്പാടവും മനുഷ്യൻ ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതു് ആചാര്യവിനോബാഭാവേ ഊന്നിപ്പറയുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ഭൂദാനം ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽ കുടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റിനിർത്താമസിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ ബിൽ മുൻപു ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അങ്ങനെ മാറ്റിനിർത്താമസിപ്പിക്കുന്നവർക്കു് മുമ്പിടാൻ പറ്റാത്തതിനാലാണെന്നു് 5 സെൻറും പുറത്താണെന്നു് 10 സെൻറും ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതിനു് വ്യവസ്ഥ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണു്. അങ്ങനെ പ്രത്യേകിച്ചു് ഗവണ്മെൻറു് ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കണമെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? ആളുകൾതന്നെ സ്വമേധയാ ഭൂമി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവരാണു്. കോഴിക്കോട്ടു് വിമാനത്താവളത്തിനു തന്നെ സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് അതിനാവശ്യമായ സ്ഥലത്തു നിന്നു് അവർ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു് ആലോചന മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങനെയുള്ള പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അതിനുള്ള സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ ആളുകൾ സ്വമേധയാ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കും. അതേസമയത്തു് മറ്റുഭാഗത്താണെന്നു് ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണു്. മുൻനിയമത്തിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായി, കുടിയന്മാർക്കും അവരുടെ കുടിയറപ്പിൽ അവകാശം കൊടുക്കുന്നതിനു് പകരം കൂടുതൽ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള രംഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ആളുകളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഈ ബിൽകാരണമാവു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഈ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന സംപ്രദായത്തിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്തണം. മാത്രമല്ല ഗവണ്മെൻറു് ഈ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര താല്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു്, അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് വളരെ തീർച്ചയാണു്. അതാണു് മുൻനിയമത്തിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായി കുടികിടപ്പുകാരുടെ അവകാശത്തിനു് സുരക്ഷിതത്വം നൽകാത്തതു്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ കുടിയറപ്പിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ പ്രത്യേകിച്ചും ഹരിജനങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ ജന്മിയുടെ കീഴിൽ വളരെക്കാലം അടിമകളായി ജീവിച്ചുവന്നവരാണു്. അവർ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു് മാറ്റി വേറെ സ്ഥലത്തു് അഞ്ചുസെൻറും പത്തുസെൻറും അവകാശം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് അവർക്കു് സംരക്ഷണം കൊടുക്കാമെന്നു് പറയുന്നതു് നീതീകരിക്കത്തക്കതാണോ? ഈ നിയമത്തിൽ മുതലാളിമാർക്കും ജന്മിമാർക്കും ആനുകൂല്യം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥകളുണ്ടു്. ഒരുസെൻറു് ഭൂമിപോലുമില്ലാത്ത കഷ്ടപ്പെട്ടുജീവിക്കുന്ന പാവങ്ങളുടെ അവകാശം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതാണോ നാം ലക്ഷ്യമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സോഷ്യലിസത്തിന്റെ തത്വം. സോഷ്യലിസ്മു് യുഗത്തിലേക്കു് അങ്ങനെയുള്ള തത്വത്തിലേക്കു് നാം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടിസ്ഥാനപരമായി ചെയ്യേണ്ടതു് അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കു് ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള രക്ഷനൽകുകയാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ ടാഗോർ പറഞ്ഞ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ ഓർക്കുകയാണു്. നിങ്ങൾക്കു് ഈശ്വരനെ കാണണമെങ്കിൽ പാറവെട്ടുന്ന തൊഴിലാളികളുടെയും വയലിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന കർഷകന്മാരിലാളികളുടെയും അടുത്തേക്കു് പോകുക. അതു ടാഗോർ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്, ഇവിടെ എന്താണു് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തു് ഒരിഞ്ചുഭൂമിപോലുമില്ലാത്ത സമുദായത്തിനു് ഒരു സെൻറുഭൂമിയെങ്കിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും ദേവസ്വങ്ങൾക്കും മറ്റും കൂടുതൽ ഭൂമികൊടുക്കുകയും കൊടുക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും നിയമം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തെ അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും കർഷകന്മാരിലാളികൾക്കും ഒരിഞ്ചുപോലും കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുവന്നാൽ അതു് വളരെ കഷ്ടമാണു്. ഇതു് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണു്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ മുൻപു ചോദിച്ചതുപോലെ

“Why do you dig wells on the shores of the Ganges for water?”

നിങ്ങൾ എന്തിനാണു് ഗംഗാനദീതീരത്തു് കിണർ ചെട്ടവാൻ പോകുന്നതു്, അവിടെ പരിശുദ്ധമായ വെള്ളമാണല്ലോ ഉള്ളതു എന്ന്. എന്തായാലും നിങ്ങൾ

[ശ്രീ. ഓ. കോരൻ]

അദ്ധ്യക്ഷൻ. ചെമ്പൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമുദായത്തിന് ഒരിഞ്ചഭൂമിപോലും നീക്കി വയ്ക്കാൻ സാധിക്കാതെ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് കഷ്ടമാണ്. അവർ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് സ്ഥിരമാകാൻ നൽകുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കണം. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ തത്വത്തിലേയ്ക്ക് മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഇത് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതായിത്തീർന്നുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് പ്രത്യേകിച്ച് ഇങ്ങനെയുള്ള ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കാൻ കാരണം. മാത്രമല്ല അടുത്തയവസരത്തിൽ ബാഗ്ഗേജ് രീതിയിൽ ശ്രീ. വി. കെ. കൃഷ്ണമോനോൻ ചെമ്പൈ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉല്ലാഭം സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉടമയിലാക്കണം. അതാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ തത്വം. ഈ രാജ്യത്തിലെ ഉല്ലാഭം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന തൊഴിലാളി വിഭാഗങ്ങൾക്ക്, അവർക്ക് രക്ഷനൽകാതെ, അതിനാവശ്യമായ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കാതെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെ ഏറ്റവും പുരോഗമനപരമായി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിയമത്തിൽ അഞ്ചുസെന്റർ സ്ഥലത്തിനപകരം മൂന്നുസെന്റർ സ്ഥലം പോലും കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഏറ്റവും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അഭ്യർത്ഥനയുള്ളത് ഈ ക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുക തടയേണ്ടതാണെന്നുള്ളതാണ്. അത് ഞാൻ വളരെ ശക്തി മത്തായി ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ മുൻപിൽവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ക്കിടയിൽപ്പകർക്ക് രക്ഷനൽകുന്ന വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കുന്നതിന് യാതൊരു കാരണവശാലും അമാന്തം കാണിക്കരുതെന്നും ഒഴിപ്പിക്കുക തടഞ്ഞു അവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ അവരെ ക്കിടയിരുത്തണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

മറ്റൊന്ന് മലബാർഭാഗത്തു് ഒരു സംപ്രദായമുണ്ട്. കുന്നിനെ കെട്ടാൻ തൊഴുത്തുണ്ടാക്കുന്നതിന് സ്ഥലം കൊടുക്കുന്ന സംപ്രദായം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു് ജന്മി സ്വൽപ്പസ്ഥലംകൊടുത്തു് അവിടെ തൊഴുത്തു കെട്ടും. അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ജന്മിക്കാണ്. ചാണകവും മറ്റും കിട്ടുമല്ലോ. ക്കിടയാൻ ആ സ്ഥലത്തു് ക്കിടവെച്ചുകെട്ടി ആ പറമ്പിൽ വൃക്ഷങ്ങളും മറ്റും നടപ്പിടിപ്പിച്ചു ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കുമ്പോൾ, ജന്മിവന് അവിടെ വിളിച്ചു നിനക്ക് വേറെ സ്ഥലം തരാം, നീ ഇവിടെനിന്നു് പോകണമെന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ അവിടെനിന്നു മാറ്റുന്നു. തമ്പുരാൻ പറയുന്നതല്ലേ എന്നു വിചാരിച്ചു അവൻ അവിടെനിന്നുമാറി വേറൊരു സ്ഥലത്തുപോയി ക്കിടവെച്ചുകെട്ടി അവിടെയും ഇതുമാതിരിയുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തു അനുഭവമുണ്ടാകുമ്പോൾ പിന്നെ വേറൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു ക്കിടയാനെ മാറ്റുന്ന സംപ്രദായം ഇന്നു മലബാറിൽ നിലവിലുണ്ട്. മറ്റൊന്ന് അങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റുമ്പോൾ അവൻ ചെമ്പൈക്കൊണ്ടിരുന്നതായ തൊഴിൽ അവനു് നഷ്ടപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വേറെ തൊഴിൽ കിട്ടാൻ ഉള്ള സാഹചര്യം നഷ്ടപ്പെടും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത് ഇത്ര വളരെ വ്യക്തമായി പറയാൻ കാരണം. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കണം.

മറ്റൊന്ന് ക്കിടപ്പകർ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന പ്രശ്നമാണ്. ഇതു പറയുമ്പോൾ എനിക്ക് കോഴിക്കോട്ടു് ജില്ലയിൽ പുന്നശ്ശേരി പ്രദേശത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവം ഖജനാപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽകൊണ്ടുവരാനുണ്ട്. അവിടെ സംഭവിച്ചതു് എന്താണ്? വളരെക്കാലമായി ഒരു ക്കിടയിരുപ്പിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ക്കിടപ്പകർന്റെ മകൻ വിവാഹം കഴിച്ചു് ഭാര്യയുമായി ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ ഭൂമിനോക്കാൻ വരാൻ തുടങ്ങി. എന്നും ഇങ്ങനെ ഉടമസ്ഥൻ വസ്തു നോക്കാൻ വരുന്നതിൽ എന്തോ പന്തിക്കേട്ടെന്നു വിചാരിച്ചു അയാളും ഭാര്യയും വേറൊരു സ്ഥലത്തുപോയി താമസിച്ചു. ഉടൻതന്നെ സ്ഥലം ഒഴിപ്പിക്കുമെന്ന ഭീഷണിയായി. ഭീഷണി മുട്ടു് ഒടുവിൽ പൊലീസിനെ കൂട്ടിപ്പിരിച്ചു് റെഡികളുടെ സഹായത്തോടു കൂടി

വീടുവളഞ്ഞ് ഔഷധികളേയും മരുന്നുകളേയും പുറത്തുനിറുത്തിക്കൊണ്ട് രോഗിയായി കിടന്ന വൃദ്ധനെ കട്ടിലിൽനിന്നും മാറ്റി രണ്ടാമത്തെ മകനെ പിടിച്ചു ഒരു മരത്തോടുചേർത്തുകെട്ടി. അയാളുടെ വസ്ത്രം അഴിഞ്ഞുപോയ സമയത്തു സഹായിക്കാൻ ചെന്ന ഭാര്യയെ ഈ ആളുകളുടെ മുൻപിൽവെച്ച് ഭൂനിയമായി മർദ്ദിച്ച അപമാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ മർദ്ദനം അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഇത്രയും വേദനാജനകമായ ഒരു സംഭവം നടന്നിട്ടു പോലീസുകാർ അക്രമം ചെയ്തില്ലെന്ന സാമാധാനമാണ് ഉണ്ടായത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ കേസും തള്ളിപ്പോകുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഇത് കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു തന്ത്രമാണ്. ഇതൊരു ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമല്ല. ഇന്നു ഇത് പല സ്ഥലത്തും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

മലബാർ ഭാഗത്തുമാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽതന്നെ ശംഖുംമുഖം എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കണം വിചാരിക്കുന്നു. സംഭവം എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലമായി അവൻ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുടിൽ കെട്ടിമേയ്ക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. അവനവിടെ അടക്കിയായി താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവൻ കേസുകൊടുത്ത് വിധികിട്ടിയ തിരുശേഷം കുടിൽ കെട്ടിമേയ്ക്കാൻ ചെന്നിട്ട് അതിനു സമ്മതിക്കാതെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലമായിട്ട് കെട്ടിമേയ്ക്കാതെ ചോർക്കുന്നാലിക്കുകയാണ്. നട്ടിൽ നിയമങ്ങളും നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഈ വിഭാഗത്തിന് നീതി ലഭിക്കുന്നില്ല, ന്യായം കിട്ടുന്നില്ല എന്നുമാത്രമല്ല ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഒഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല അവൻ താമസിക്കുന്ന കുടിൽപോലും കെട്ടി താമസിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു സാഹചര്യം ഉള്ളവായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തേണ്ടത് വളരെ ആവശ്യമാണ്. അതിനെല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും കുടികിടപ്പുകാരൻ മാറ്റിപ്പോകണമെന്നു വന്നാൽ അവൻ സ്വയം മുന്നോട്ടുവരാനുള്ള ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടായിത്തീരും. പക്ഷേ ഗവണ്മെന്റ് നിയമപരമായി കുടികിടപ്പുകാരൻ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഒരിക്കലും ഒഴിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള നയത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ അതിന് വളരെ വേഗത്തിൽ ഗുണം സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളത് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രമേയത്തെ വളരെ ശക്തിമത്തായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ഇക്കാര്യത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. പി. ചാക്കോ : സർ, 127 വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കേരള ഭൂപരിഷ്കരണബില്ലിന്റെ 74-ാം വകുപ്പാണ്. ഈ നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ട വന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി എന്നു പറഞ്ഞ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ ചില പ്രത്യേക സംഗതികൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടിയിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ അമെൻറമെൻറുകൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. 1948-ൽ ജനകീയ ഗവണ്മെന്റ് ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായതിനുശേഷം ഈ നാട്ടിലെ കുടികിടപ്പുകാരുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി പല നിയമങ്ങളും ഈ സഭതന്നെ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവും ആദ്യമായിട്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള കുടിയിറക്ക നിരോധന നിയമം ആകുന്നു. അഗ്രേയൻ റിലേഷൻസ് ആക്ട് പാസാക്കിയതോടുകൂടി ആ നിയമം ഈ രാജ്യത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുവാൻ തുടങ്ങിയ അവസരം നിർഭാഗ്യമെന്നതന്നെ പറയട്ടെ, ആ നിയമത്തിലെ ചില വകുപ്പുകൾ കോടതി റദ്ദാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് അത് പരിഷ്കരിക്കേണ്ടി വന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ നിയമം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാൻ ഇടയായത് സർ, ഈ ഭൂമി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. അതിനുശേഷമാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നാണ് ബൈബിളിൽ പറയുന്നത്. ഈ ഭൂമി മനുഷ്യക്കായിട്ട്

[ശ്രീ. പി. ചാക്കോ]

ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. അതെങ്ങനെയോ ചില ആളുകളുടെ കൈയിൽ അകപ്പെട്ടു എന്ന് നമുക്കൊക്കെ അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. ഈ നാട്ടിലെ ഏറ്റവും ആധാരങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ ഏതുവിധമാണ് എന്ന് ഉള്ളതു വ്യക്തമാകും.

മി. സ്പീക്കർ : മെമ്പർ വളരെ ചുരുക്കി കാര്യം പറഞ്ഞാൽ മതി.

ശ്രീ. പി. ചാക്കോ : വളരെ ചുരുക്കന്നു സർ, ഏതെങ്കിലും പാവപ്പെട്ട ഒരാരം സക്കർ ഭൂമിയിൽ താമസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കുറെ കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ പ്രബലനായ മറ്റൊരാളുടെ സ്വാധീനശക്തിയുപയോഗിച്ച് അയാളുടെ പേരിൽ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കുറെ കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ ആൾ കുടികിടപ്പുകാരനായിത്തീരും. ഈ രാജ്യത്തു് അധികാരം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളാണ് ഇന്ന് കുടികിടപ്പുകാരായിട്ട് തരംതാഴ്ത്തപ്പെടുന്നത്. അവർ ഇന്ന് ഈ രാജ്യത്തെ ഹരിജനങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഇവർ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഷ്യിണ്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഇന്ന് അടക്കി താമസിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഫിക്സിററി കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 74-ാം വകുപ്പിൽ ചില പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്. സർ, ഇതു് വളരെ യധികം പ്രായോഗിക വൈഷമ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. ഗവണ്മെന്റുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ കോടതിയിൽപോയി അവകാശം സാധിച്ച കിട്ടാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവരാണ് കുടികിടപ്പുകാർ എന്ന് മനസിലാക്കിക്കൊണ്ടു് അവ്യക്തമായിട്ടുള്ള യാതൊന്നും ഈ നിയമത്തിൽ ഉണ്ടാകരുതെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടു് എന്നിക്കല്പനമുണ്ടാകുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരനെ കുടിയിറക്കുന്നതിന് ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനമായി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് സ്ഥലം ആവശ്യമായി വന്നാൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ കുടിയിറക്കി വിടാമെന്നാണ്. ഇതു് ഏതു കുടികിടപ്പുകാരനേയും ഇറക്കിവിടുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു വകുപ്പാണ്. ജന്മിക്ക് തന്റെ മകന് ഒരു കെട്ടിടം വയ്ക്കുന്നതിന് എന്നുപറഞ്ഞു് കുടികിടപ്പുകാരനെ ഇറക്കിവിടാം. ഇങ്ങനെ ഇറക്കിവിടുന്ന അവസരത്തിൽ അവന് 3 സെന്റർ മുതൽ 10 സെന്റർവരെയുള്ള ഭൂമി ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങൾ നോക്കുകയെന്നെങ്കിൽ ഒരു സെന്റർ അസെന്റർ മുക്കാൽസെന്റർ ഇതിലൊക്കെയാണ് ഒരു ചീടിരിക്കുന്നത്. അവന് മുറംപോലുമില്ല, വാഴയോ, തെങ്ങോ കഴിച്ചവയ്ക്കാൻ കൂടി സ്ഥലമില്ല. ഇങ്ങനെ ഏക്ടറന്റു് വളരെ കുറവാണ്. 3 സെന്റർ വരെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ആക്കേണ്ടതു് എന്നു പറയുന്നു, 3 സെന്റർ എന്നു പറയുന്നത് വളരെ തുച്ഛമായി സ്ഥലമാണ്. അതിൽ ഒരു കെട്ടിടംകൂടി ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ.....

ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻ നായർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഈ ഹാളു് എത്ര സെന്ററാണെന്നു പറയാമോ?

ശ്രീ. പി. ചാക്കോ : അതു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഭാസ്കരൻ നായർക്കും അറിയാം എന്നിങ്ങനെയൊ. സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടു് അളന്നുതിരിച്ചു് വ്യക്തമാക്കാൻ പറയാം. അതുകൊണ്ടു് മൂന്നുസെന്ററുള്ളതു് വളരെ അപര്യപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലമായതുകൊണ്ടു് മുമ്പേ അഗ്രേറിയൻ റിലേഷൻസ് ആക്റ്റിൽ ചേർത്തിരുന്നതുപോലെയും ഈ ബില്ലിന്റെ ഡ്രാഫ്റ്റിൽ ചേർത്തിരുന്നതുപോലെയും 3 സെന്റർ എന്നുള്ളതു് 3 സെന്റർ മുതൽ 5 സെന്റർവരെ പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിലും, 5 സെന്റർ മുതൽ 10 സെന്റർ വരെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും കൊടുക്കാൻ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഇതിൽ ചേർക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അമൻറുമെന്റിൽ കാതലായി ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്. 3 സെന്റർ മുതൽ 5 സെന്റർവരെ പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിലും, 5 സെന്റർ മുതൽ 10 സെന്റർവരെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും എന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അവർക്കും ഇതു് ഡ്രാഫ്റ്റ് എഴുതിക്കൊണ്ടുവന്ന അവസരത്തിൽ ഒന്നാം

വായനയിൽ ഇതേപ്പറ്റി പറഞ്ഞതാണ്, അന്ന് ആരു യാതൊരു വിരോധവും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്ങനെയോ സെലക്ടറുകമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ ഈ വിധത്തിൽ ഭേദഗതി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് കലശ്ശാപരമാണ്. എന്തായാലും ഇങ്ങനെ ഭേദഗതിവരുത്തിയിട്ടുള്ളത് സെലക്ടറുകമ്മിറ്റിയാണ്. ഡ്രാഫ്റ്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ മാതിരിതന്നെ ചേർത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ യാതൊരു പരാതിയും ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് 3 സെൻറ് എന്നുള്ളത് മാറ്റി പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ 3 മുതൽ 5 വരെ എന്നും, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ 5 മുതൽ 10 വരെ എന്നും ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് ദയവുണ്ടാകുമെന്നും അതിനെ ഈ സഭയിലുള്ള 100 ശതമാനം ആളുകളും അംഗീകരിക്കുമെന്നുമാണ് എനിക്കു പ്രതീക്ഷയുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഇതു സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Shri K. R. Vijayan : I have to speak in support of Mr. Chacko's amendment.

Mr. Speaker : Members who have moved their amendments may speak first.

ശ്രീ. സി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ : 74-ൽ സബ്ക്ലോസ് 1-ൽ ഐറ്റം 4, ഇതു ഡിലീറ്റു ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. ഈ സബ് ക്ലോസ് 4-ഡിലീറ്റുചെയ്യണമെന്നുപറയാൻ കാരണമുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ലക്ഷക്കണക്കിന് കുടികിടപ്പുകാരുണ്ടെന്ന് നമുക്കെല്ലാമറിയാം. ഈ പുതിയ നിയമപ്രകാരം കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കിട്ടേണ്ട സംരക്ഷണത്തെപ്പറ്റി കാര്യക്ഷമമായി പരിശോധിച്ചു അതിനുവേണ്ടുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ആക്ഷേപം. 74-ൽ സബ്ക്ലോസ് 12-3-4- ഈ നാലു ഐറ്റങ്ങളും കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ കുടികിടപ്പുകാരെ എന്തെങ്കിലും പുറയിട ഉടമസ്ഥന്മാർക്ക് ചില സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ന്യായമായ ആവശ്യത്തെ തള്ളിക്കളയണമെന്ന് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. എങ്കിലും കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട അവകാശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും അയാൾ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് നിഷ്കർഷണം അയാളെ മാറ്റിവിടാത്ത സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സബ്ക്ലോസ് 4-ൽ കുടികിടപ്പുകാരെ ഏതു രീതിയിലും ഒഴിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയിരിക്കുകയാണ്. ക്ലോസ് ഇതാണ്.

Clause 74(1) (iv) that he was another kudikidappu or has obtained ownership and possession of land which is fit for erecting a homestead.

ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് അയാളെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിന് 4-ാ മതായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ കുടികിടപ്പുകാരൻ മറ്റൊവിടെയെങ്കിലും ഒരു കുടികിടപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അതുപോലെതന്നെ മറ്റൊരിടത്തെങ്കിലും പ്രദേശത്തു സ്വന്തമായി സ്ഥലമുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിക്കണമെന്നാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ ഒരാൾ കുറച്ചുദിവസത്തേക്ക് മറ്റൊവിടെയെങ്കിലും താമസിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി കൃത്രിമമായ പല കള്ളത്തരങ്ങളും ചെയ്യാൻ കഴിയും. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, സ്ഥലമുണ്ടാവുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി ഒഴിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത് അന്യായമായ നിലയിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻമാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയാണ്. അതുപോലെതന്നെ സ്വന്തമായി ഭൂമി ഒരു പ്രദേശത്തില്ലെങ്കിൽപോലും അയാൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം വീടു വയ്ക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടെന്ന് വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ തോന്നിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നാണ്, എന്തായാലും ഒരാളെ ഒഴിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഈ വ്യവസ്ഥ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത് നീതിയല്ല. കാരണം കുടികിടപ്പുകാരൻ ടൗണു

[ശ്രീ. സി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ]

ലെവിയെക്കിലും അതുപോലെതന്നെ കായൽതീരത്തും, അല്ലെങ്കിൽ കടൽതീരത്തും താമസിക്കുന്ന ആളായിരിക്കും. അയാൾ കിടക്കുന്നത് രണ്ടോ മൂന്നോ സെന്റർ സ്ഥലത്തായിരിക്കും. അയാൾക്ക് പത്തുപതിനഞ്ചു മൈലുകൾ പത്തോ, പതിനഞ്ചോ സെന്റർ സ്ഥലം കിട്ടാനുള്ള സാഹചര്യമുണ്ടെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അയാൾ ജോലിചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നും മാറി വെളിയിൽ പോയാൽ അയാൾക്ക് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് സ്വന്തമായി ഭൂമി ഉണ്ടാവുമെന്നുള്ള ഭേദഗതിയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥ മാറ്റണമെന്നും. മറ്റൊന്ന് ടൗൺ പ്രദേശങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയാണ്.

മി. സ്പീക്കർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഓരോ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റിയും ഇപ്പോൾ സംസാരിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. മെമ്പർ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി മാത്രം സംസാരിച്ചാൽ മതി.

ശ്രീ. സി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ : ഞാൻ എന്റെ ഭേദഗതിയെ ആധാരമാക്കിയാണ് പറയുന്നത്. 74-ാം ക്ലാസിൽ നാലാമതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഐറ്റം എടുത്തുകളയണമെന്നുള്ളതാണ്. എന്റെ ഭേദഗതിക്കു ആധാരമായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

മി. സ്പീക്കർ : അങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ ജനറലായിട്ടുള്ള പരാമർശനങ്ങളും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റു ഭേദഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും കഴിയുന്നതും കുറയ്ക്കുന്നതു കൊള്ളാം. മറ്റു പലതും ഇവിടെ ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കും സംസാരിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടണം.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : മറ്റു ഭേദഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം ഇപ്പോൾതന്നെ പറയുന്നതാണ് നല്ലത്. രണ്ടാമതു അതിനു സമയം കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എല്ലാ ഭേദഗതികളും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ ഭേദഗതികളെപ്പറ്റിയും ഇപ്പോൾ പറയാമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതോടൊപ്പം ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചുകൂടയോ ?

മി. സ്പീക്കർ : അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവർ പ്രസംഗിക്കേണ്ട എന്നു വയ്ക്കണം.

ശ്രീ. സി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ : ക്ലാസ് 74-ൽ ഐറ്റം 4 ഡിലീറ്റു ചെയ്യണമെന്ന എന്റെ ഭേദഗതിയെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ മറ്റു ഭേദഗതികളെക്കുറിച്ച് ഒന്നുംതന്നെ പറഞ്ഞുപോകരുതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

മി. സ്പീക്കർ : മറ്റു ഭേദഗതികളെക്കുറിച്ച് പറയരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മറ്റുള്ള മെമ്പർമാർക്കും പറയുവാൻ അവസരം കൊടുക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ.

ശ്രീ. സി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ : ഐറ്റം 4 ക്ലാസ് 74-ൽ നിന്നും ഡിലീറ്റു ചെയ്യണം. കുടികിട്ടപ്പകാരനു വേറെ കുടികിട്ടപ്പണ്ടങ്കിൽ അതിലേക്ക് അയാളെ ഷിഫ്റ്റുചെയ്യാൻ ഉടമസ്ഥനു അവകാശം ഉണ്ട്. ഇതു വളരെ ദ്രോഹകരമായ ഒന്നാണ്. ടൗൺ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് അവരുടെ ജീവിതംതന്നെ ആ ടൗണുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുകയായിരിക്കും. കടലോരപ്രദേശത്തും മറ്റും പാർക്കുന്ന കുടികിട്ടപ്പകാരന്റെ

പ്രധാന തൊഴിൽ മത്സ്യം പിടിക്കലായിരിക്കും. അവർക്ക് പത്തോ പതിനഞ്ചോ സെന്റർ സ്ഥലം ഉൾനാടുകളിലെവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു മാറ്റാമെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്താൽ അതു അവർക്ക് വലിയ പ്രയാസം ഉണ്ടാകും. അതുപോലെതന്നെ ടൗണുകളിൽ ധാരാളം കൂലിപ്പണിക്കാർ കാണും, കെട്ടിടം പണിക്കും മറ്റും പോകുന്നവർ. ഇവർ ഒരു പത്തു ഇരുപതുമൈലിനപ്പുറം പത്തോ പതിനഞ്ചോ സെന്റർ ഭൂമിയുണ്ടെന്നുള്ള കാരണത്താൽ അവർക്ക് അങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അവരെ ജീവിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണു് ഉണ്ടാകുന്നതു്. അവർക്ക് ജോലിസ്ഥലത്തു വന്നുചേരുന്നതിനുള്ള ബസ്സ് പാർജിനു പോലും സാമ്പത്തികമായി അവർ വിഷമിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ഏറ്റവും 4 എടുത്തുകളയണമെന്നു്. അതു കടികിടപ്പു കാർ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനേ പാടില്ല. അതിനാണു് ഞാൻ എന്റെ ഭേദഗതികൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അതു സ്വീകരിക്കുമെന്നു കരുതുകയാണു്.

ശ്രീ. പി. എം. കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ : സർ, ക്ലാസ് 74-നു ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭേദഗതി,

"the extent of the new site shall not be less than 5 cents within the limits of Corporations and Major Municipalities and 10 cents in any other area"

എന്നാണു്. ഇതു ഒരു വാദവിഷയമാക്കേണ്ട ഭേദഗതിയല്ല. നാം ഈ നിയമം പാസ്സാക്കുന്നതു എങ്ങിനെ കടികിടപ്പുകാരനു അവന്റെ ആനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു കാണിക്കുവാനാണു്. കടികിടപ്പുകാരൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽത്തന്നെ കടിയായ കിടപ്പിനുള്ള സ്ഥലം എന്നാണു് അർത്ഥം. അതായതു് അവനു താമസിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം. അതാണു് ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടിവരിക. അങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്. ഭൂമി ഉടമസ്ഥനു സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വീടുവയ്ക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്കു കടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിച്ചിട്ടു വീടുവക്കാം എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വരുന്ന അവസരത്തിൽ കടികിടപ്പുകാരനു സംബന്ധിച്ച കൈക്കൊള്ളേണ്ടതായ നയം എന്തായിരിക്കണമെന്നാണു് ഈ ക്ലാസിൽ പറയുന്നതു്. കെട്ടിടം വയ്ക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം ജന്മിക്കോ, അയാളുടെ വീട്ടുകാക്കോ കടംബത്തിനോ തോന്നുകയാണെങ്കിൽ കടികിടപ്പുകാരനു മറ്റു എവിടെയെങ്കിലും സ്ഥലം ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ കൊടുത്തുകൊണ്ടു് ഒഴിപ്പിക്കാവുന്നതാണു്. മൂന്നുസെന്റർ സ്ഥലത്തിനും പത്തുസെന്റർ സ്ഥലത്തിനും അകത്തു കൊടുക്കണമെന്നാണു് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. മൂന്നുസെന്റർ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ അതിൽ എന്തു ചെയ്യാനാണു്. ഒരു കടിവച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നാലു വാഴയോ രണ്ടു തെങ്ങോ വയ്ക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടുകയില്ല. അതിനെങ്കിലും സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന രീതിയിലായിരിക്കണം നാം സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നതു്. ഇവിടെ മൂന്നുസെന്റിൽ കുറയാതെയും പത്തുസെന്റിൽ കവിയാതെയും എന്നാണു് പറയുന്നതു്. അതു എവിടെ ആയിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നില്ല. കിഴക്കൻപ്രദേശത്താണു് കൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ കുറച്ച കൂടുതൽ പ്രദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ കടികിടപ്പുകാർ പാർട്ടിക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു വിചാരിച്ചല്ല ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നതു്. കാൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നു എനിക്കറിവില്ല. പി. എസ്. പി. ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന വിശ്വാസത്തിലല്ല ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചതു്. മാനുഷികമായ കാരണങ്ങളാലാണു്. രാഷ്ട്രീയമായ ചിന്താഗതി വച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭേദഗതികൊണ്ടു് കാൺഗ്രസിനു വലിയ രക്ഷയില്ല. ഈ ഭേദഗതികൊണ്ടു് പി. എസ്. പി. ക്കും ഇല്ലായിരിക്കും. രാഷ്ട്രീയ ചിന്താഗതികളെല്ലാം മാറ്റിവെച്ചു മാനുഷികമായ സ്നേഹംവെച്ചുകൊണ്ടു് താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു് കിടന്നു ഉറങ്ങാൻ വേണ്ട സ്ഥലമെങ്കിലും

[ശ്രീ. പി. എം. കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ]

കൊടുക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാവണം. പട്ടണപ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ശ്രീ. വിശ്വംഭരൻ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ഭേദഗതിയോടു ഞാൻ അനുകൂലിക്കുകയാണ്. തിരുവനന്തപുരം, കോഴിക്കോട് എന്നീ കാർപ്പറേഷൻ ഏരിയയായി ആണെങ്കിൽ രണ്ടുസെൻറും, അതുപോലെതന്നെ എറണാകുളം മട്ടാഞ്ചേരി, ഫോർട്ടുകൊച്ചി എന്നീ മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഏരിയയിലാണെങ്കിൽ മൂന്നു സെൻറും, 10 സെൻറും ബാക്കിയുള്ള ഉൾനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലും കടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ പകരമായി കൊടുക്കണമെന്ന ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും നിയമ തടസ്സം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിച്ചാലും മതി. ഞാൻ അതിനോടു യോജിക്കുകയാണ്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ മൂന്നുസെൻറു എന്നു പറയുന്നതു തീരെ പോര എന്നാണ്. ഒരു അഞ്ചുസെൻറുങ്കിലും വേണം. അതിനാണ് ഞാൻ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ കുറഞ്ഞതു ഒരു അഞ്ചുസെൻറുനും കൂടിയാൽ പത്തുസെൻറുനും വരും. അല്ലാത്തപക്ഷം ശ്രീ. വിശ്വംഭരന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണൻ : സർ, ഈ വകുപ്പിനു ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭേദഗതികളുടെ ആകെത്തുകയും കടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കാർഷികബന്ധനിയമത്തിലെ നിലപാടു സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. കടികിടപ്പുകാരന്റെ നിർവ്വചനം വന്ന അവസരത്തിൽ കാർഷികബന്ധനിയമത്തെപ്പോലും തോൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, പല കടികിടപ്പുകാരന്മാരും കടികിടപ്പുകാരല്ലാത്തവിയത്തിൽ നിർവ്വചനം കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. കടികിടപ്പുകാരനു രക്ഷ കിട്ടേണ്ട വിധം ഞങ്ങൾ ഈ ഭാഗത്തുനിന്നും ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ കടികിടപ്പുകാരനു കൊടുത്തിരുന്ന സൗകര്യം പ്രധാനപ്പെട്ട മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ അഞ്ചു സെൻറും, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പത്തു സെൻറും എന്നുള്ളതു എടുത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അന്നത്തെ നിയമത്തിൽ വച്ചു വകുപ്പുനസരിച്ചപ്പോലും വേണ്ടത്ര രക്ഷ കിട്ടാത്ത കടികിടപ്പുകാർക്ക് ഇനിയും കൂടുതൽ വിഷമം നൽകുക എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടു ഉണ്ടാകുക. ഒരു സമുദായത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ സമൂഹത്തിൽപ്പെടുന്ന സാധുക്കളായവരെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും ആയി ഉയർത്തേണ്ട ചുമതല നിയമനിർമ്മാതാക്കൾക്കുള്ളതാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി കൂടുതൽ സംരക്ഷണം നൽകാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുക്കണം. മലബാറിലെ ഇടകടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നില വരുമെന്നു അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. അവർ കൊല്ലങ്ങളായി അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ആനുകൂല്യം ഈ നിയമം പാസ്സാകുന്നതുമൂലം ഇല്ലാതെവരികയാണ്. അതുകൊണ്ട് മലബാറിലെ ഉൾക്കടിക്കാക്കും കേരളം ഒട്ടാകെയുള്ള കടിയാന്മാർക്കും ചുരുങ്ങിയത് കാർഷികബന്ധനിയമം മൂലം കിട്ടുന്ന ആനുകൂല്യം എങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : സർ, ഈ വകുപ്പിന് എന്റെ ഏഴു ഭേദഗതികളുണ്ട്. ആ ഭേദഗതികളിൽ ചിലതു മറ്റുള്ള ആളുകൾ 12 Noon] അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. കടികിടപ്പുകാർക്ക് അവകാശങ്ങളും അവരെ വേണ്ടിവന്നാൽ മറ്റൊന്നുള്ള അവകാശവും അടങ്ങുന്നതാണ് ഈ വകുപ്പ്. സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കാർഷികപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചും ആലോചിക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ ഏറ്റവുമധികം അനുഭവപൂർവ്വമായ പരിഗണന അർഹിക്കുന്നത് ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളാണ്. ഈ വകുപ്പിനുള്ള ഭേദഗതികൾ ആകെ പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ—ഈ വകുപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭേദഗതികളെല്ലാം ഞാൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയതിൽ—കാബ്രഗ്രസ്പാർട്ടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതികൾ ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പരി

ശോധിച്ചുനോക്കി—അതെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗക്കാരുടെ ഭേദഗതികളാണ് എന്ന് ഉള്ളത് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അതായത് ഭരണകക്ഷിയിൽപ്പെട്ട, പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ, അവശിഷ്ടസ്ഥാനികൾ, ഹരിജനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗക്കാരിലുള്ള ആളുകൾ ആണ് ഈ കുടികിടപ്പുകാരുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭേദഗതികൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് എന്ന് ആ ഭേദഗതികൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. മറിച്ച്, ശ്രീമൻ തൊമ്മന്റെ ഒരു ഭേദഗതിയും ഇപ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതു പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതിനു നേരെ എതിരായ കാര്യവും കാണാം. അതു കുടികിടപ്പുകാരുടെ പില അവകാശങ്ങൾ ചുരുക്കണം. നിഷേധിക്കാൻമാണെന്നു കാണാം. സർ, കുടികിടപ്പുകാരുടെ അവകാശങ്ങൾ ഇന്നുവരെ കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു എടുത്തുകളയാൻ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ളതു ഈ സഭ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കണം. കുടികിടപ്പുകാരുടെ ഈ അവകാശങ്ങൾ ആരിൽനിന്നും സൗജന്യമായി കിട്ടിയതല്ല.

ശ്രീ. വയലാ ഇടിക്കുളം : ഈ വർഗ്ഗീയമായ കത്തിത്തിരിപ്പു ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കടത്തിവിടുന്നതു ശരിയായിരിക്കുമോ ?

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : വർഗ്ഗീയതയൊന്നും ആരുടെ മദ്ധ്യത്തിലും കടത്തിവിടുന്നില്ല. ഞാൻ കോൺഗ്രസ്സ് സ്റ്റേഫിതന്മാരോടാണ് പറയുന്നത്. 1122-ലെ ഐതിഹാസികമായ പുനപ്ര വയലാർ സമര മുറപ്പെയ്തയുള്ള നിരവധി സമരങ്ങളുടെയും നമ്മുടെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുദ്രവാക്യങ്ങളുടെ പിന്നിൽ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളുടെയും ഫലമായി ഈ രാജ്യത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്കു ഇവരുടെ അവകാശങ്ങൾ കരയെങ്കിലും വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവന്നെത്തിയാൽ എന്നുള്ള സാഹചര്യം വന്നതിനുശേഷമാത്രമാണ് അതിനെ സംബന്ധിച്ച അന്നു മഹാരാജാവിന്റെ ഒരു വിളംബരമുണ്ടായത്. കൊച്ചിയിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച 1118-ൽ ഒരു വിളംബരം ഉണ്ടായി എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ഈ കുടികിടപ്പുകാരുടെ അവകാശങ്ങൾ അങ്ങനെ പല ഗഡുക്കളിലായി പിന്നീടുണ്ടായ ഗവണ്മെന്റുകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത് എന്ന് നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ, ഈ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ വളരെ വ്യക്തമായി കാണാൻ സാധിക്കും, അതു വളരെ പുറകോട്ടു പോകുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന്.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഇങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ തെറ്റിച്ചുപറഞ്ഞതു കൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിനു വിരോധമൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടു സംഗ്രഹി കിട്ടുമെങ്കിൽ കൊള്ളാം.

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : ഞാൻ പറഞ്ഞ വസ്തുതകളിൽ ഏതെങ്കിലും പിഴവുകളെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : പുനപ്ര വയലാർ സമരത്തിനുശേഷം മഹാരാജാവു കുടികിടപ്പുകാരെ ഇറക്കുന്നതിനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു ശെറാണ്. അന്നു അങ്ങനെ ഒരു വിളംബരം ഇറക്കിയിട്ടില്ല. ഇവിടെ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പുതന്നെയാണ് ആദ്യം വന്നത്. അന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തുവന്ന നിയമസഭതന്നെയാണ് ആ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയത്. പുനപ്ര വയലാർ സമരം അതിനു വളരെ മുമ്പാണ്. അതു കഴിഞ്ഞല്ല. അന്നു ഇവിടെ ഒരു ഗവണ്മെന്റുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവു ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത ഗവണ്മെന്റു വന്നപ്പോൾ അതു സംബന്ധിച്ച ഒരു ആർഡിനൻസുണ്ടായി. അതു ഒരു നിയമമായി. അതു അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയമാണ്. അപ്പോൾ ആ ഗവണ്മെന്റു ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു മുമ്പേയുടൽ 1122-ലും അല്ല. 124-ലാണ് അങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടായത്. അതിനെ ത്രയോമുഖം വയലാർ പുനപ്ര സമരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : എത്രയോ മുഖ്യ എൻപറഞ്ഞാൽ 1122 തുലാം പത്താം തീയതിയാണ്. അപ്പോൾ 122 തുലാം പത്താം 1124-ലും എൻ പറയുന്നതു എത്രയോ മുഖ്യ എൻ എങ്ങനെ പറയും. 1124-ലാണ് നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റുണ്ടായത്.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : 1124-ൽ മഹാരാജാവിന്റെ വിളംബരമുണ്ടായി എൻ ശ്രീമാൻ ശ്രീനിവാസൻ പറഞ്ഞു. 1124-ൽ ജനകീയ ഗവണ്മെന്റു വന്നതിനുശേഷമുണ്ടായ നിയമമാണ്. പിന്നെ വസ്തുതകൾ തെറ്റിച്ചു പറയണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളൂ. പുനപ്രവയലാർ സമരത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് വിളംബരമുണ്ടായത് എൻ പറഞ്ഞു. അതു ശരിയല്ല.

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : 1122-ൽ അങ്ങനെ സമരമുണ്ടായി. 122-നു ശേഷമുള്ള ഒരു വർഷം നിരോധനങ്ങളും പട്ടാളനിയമത്തിന്റെയും മർദ്ദനത്തിന്റേയും വർഷമായിരുന്നു. അതിനുശേഷമാണ് 124 വന്നത്. അതോടൊപ്പംതന്നെ ശ്രീമാൻ ചാക്കോയും ഞാനുമുൾപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ ഭേശിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പക്ഷം ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതിൽ ശ്രീമാൻ ചാക്കോ വഹിച്ച പങ്കു ഉൾപ്പെടെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. കാർഷികബന്ധനിയമം ഇവിടെ ചർച്ചയ്ക്കു വന്ന അവസരത്തിൽ അന്നു ശ്രീമാൻ ചാക്കോ പറഞ്ഞ ഒരുഭാഗം ഞാനിവിടെ വായിക്കാം.

“ഇന്നു കടികിടപ്പുകാർ പലയിടത്തും അരയേക്കറും, 20 സെന്റുമെല്ലാം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. 1955-ലെ ആക്രമസരിച്ച് അങ്ങനെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അരയേക്കറോ, ഇരുപതു സെന്ററാ കൊടുത്തേ മതിയാവൂ. ഇന്നാകട്ടെ താമസിക്കാൻ കൊള്ളരുത്താത്തതായാലും കയറിച്ചെല്ലുന്നതിനു നിർമ്മാഹമില്ലാത്ത മലയുടെ മുകളിലായാലും, വെള്ളം കിട്ടാത്തിടത്തായാലും പത്തു സെന്റ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതു 1955-ലെ ആക്രമിക്കാൻ കടികിടപ്പുകാർക്ക് പ്രതികൂലമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് എന്റെ എളിയബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്നത്. അത് പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പറയുകയല്ല.”

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : ഞാൻ ആ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി വായിച്ചുകേട്ടതു ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളതിൽ പുറകെട്ടി താമസിക്കുന്നതിനു കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലത്തായിരിക്കണം എൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

Smt. K. R. Gouri : From the original section, the words “within one mile” has been taken away. Excepting this, the same section is in the Agrarian Relations Bill also. എന്നുള്ളതു എടുത്തുകളഞ്ഞിട്ടേയുള്ളൂ.

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : അതുകൊണ്ട് ശ്രീമാൻ ചാക്കോയുടെ മുഖിലത്തെ നിലപാടും ഇപ്പോഴത്തെ നിലപാടും ഒന്നുപരിശോധിച്ചുനോക്കുന്ന പക്ഷം.....

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗ്ഗവതൻ : കുന്നിന്റെ ഉച്ചിയിലും പാറയുടെ മുകളിലും ആയാലും അര ഏക്കറോ, മുപ്പതു സെന്ററാ ഏകിലും കൊടുത്തേ മതിയാകൂ എന്നാണോ ?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : അങ്ങനെ ആകാൻ പാടില്ല. താമസിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലമായിരിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗ്ഗവതൻ : ഈ ക്ലാസ് 74-4 അനുസരിച്ച് വേറെ സ്ഥലം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അവർക്കും ഇതുപോലെ സ്ഥലം കൊടുക്കാമെന്നു അഭിപ്രായമുണ്ടോ ?

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ഗവണ്മെന്റു കൊണ്ടുവന്ന ബില്ലിൽ ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു് എൻ മാറ്റിയിരുന്നു എന്നുള്ളതറിയാമോ ?

ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ : അതിനെ സംബന്ധിച്ച അതേ യോഗത്തിൽ തന്നെ ശ്രീമതി ഗൗരിയുടെ ഒരു ഭേദഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു അറിയാമോ ?

Shri P. Balachandra Menon : Does the Member know that the same sub-section was in the Agrarian Relations Act also ?

Smt. K. R. Gouri : From the original section, the words "within one mile" has been taken away. Excepting this, the same section is in the Agrarian Relations Bill also.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : ഈ ബിൽ പാസ്സായി നടപ്പിൽ വന്നാൽ കുടി കിടപ്പുകാർക്ക് ഭൂമിലഭിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ ? "a site fit for erecting a homestead"

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻ്റ് കൊണ്ടുവന്ന ബില്ലിൽ 37-ാം വകുപ്പ് 4-ാം ഉപവകുപ്പിൽ അങ്ങനെയില്ല.

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗ്ഗവതൻ : ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ അതു എഴുതുന്നതിനുമുമ്പ് ആ വ്യവസ്ഥയില്ലെന്നുള്ളതറിയാമോ ?

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഈ അർപ്പക്കുറും മുപ്പതു സെൻ്റും ഒക്കെ കൊടുക്കണമെന്നുള്ള മനോഭാവം അന്നു കാണിച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇന്നു് മാക്സിമം 10 സെൻ്റു് എന്നു പറയുന്നു. അങ്ങനെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനു് ഒരോ 5 ഏക്കർ ഭൂമി കൊടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം, ഒരാളിനു മാക്സിമം പത്തു സെൻ്റു സ്ഥലമേ കൊടുക്കാവൂ എന്നാണു് ഇതിലെ വ്യവസ്ഥ. മറിച്ചു ചെയ്യാൻ ശ്രീമാൻ ചാക്കോ സമ്മതിക്കുകില്ല. ഈ വ്യവസ്ഥ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു അതുതന്നെ തോന്നി. എന്തിനു മാക്സിമം എഴുതണം ? ശ്രീ. ചാക്കോ അർപ്പക്കുറിൽനിന്നും 39 സെൻ്റിൽനിന്നുമൊക്കെ എത്രമാത്രം പുറകോട്ടു് പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കണം. കുടിയാൻ-കുടികിടപ്പുകാരൻ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ബിൽ ഇവിടെ ചർച്ചയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു ഉദ്യോഗാർത്ഥം ഉപകാരമായി എന്ന രൂപത്തിലാണു് ഹൈക്കോടതി വിധിയെ ഈ ഗവണ്മെൻ്റ് കണക്കാക്കുന്നതെന്നു്. എന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വളരെ വാശിയോടെ അന്നതിനെ നിഷേധിച്ചു. കാർഷികബന്ധ നിയമത്തിൽ കുടിയാനും കുടികിടപ്പുകാരനും എന്തെല്ലാം പരിരക്ഷകൾ ഉറപ്പു നൽകിയിരുന്നുവോ, അതെല്ലാം ഈ ഗവണ്മെൻ്റ് പരിരക്ഷിക്കുമെന്നു് അന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഈ സഭയ്ക്കും രാജ്യത്തിനും ഉറപ്പു തന്നു. എന്നാൽ ഈ 74-ാം വകുപ്പു എടുത്തുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ കാണാം വളരെ വ്യക്തമായി ആ ഉറപ്പു ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നതായി. കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടാകുമോ എന്നു നോക്കി. അതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എഴുതിവിടിപ്പിച്ചു. അവൻ്റെ അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടോ എന്നു നോക്കി. അതിനു സൗകര്യമുണ്ടാക്കി. അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ഭൂമി എത്ര കുറയ്ക്കാം എന്നു നോക്കി അതും സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. സർ, കുടികിടപ്പുകാരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ വലിയ നിശ്ചയമൊന്നുമില്ല. ഒരു ചെറുകുടിലിനുള്ളിൽ നാലു അഞ്ചു കുടുംബങ്ങൾവരെ തുടർച്ച കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു. അവരുടെ എല്ലാ ജീവിതവൃത്തികളും ആ ഒരു മുറിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ നടത്തിപ്പോകുന്നു. വാഴൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഈ കഴിഞ്ഞ ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പുസമയത്തു ഞാനുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ പുതുതായി പണിയിച്ചിട്ടുള്ള വീടും, ആ വീട്ടിലേക്കു് പുതുതായി വെട്ടിച്ചിട്ടുള്ള റോഡും ഞാൻ കണ്ടു. അദ്ദേഹം അപ്പോൾ വീട്ടിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാനവിടെ കയറിയില്ല. അതുപോലുള്ള വീടുകളിൽ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടെ താമസിക്കുന്നവർക്കു് കുടികിടപ്പുകാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. ഇവിടെ മന്ത്രിമാരിൽക്കൂടെ കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നു് കുടികിടപ്പുകാരുടെ കൂരകളിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മനസ്സിലാക്കുക. 1957-ലെ ഒഴിപ്പിക്കൽ

2/749/V.

[ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ]

നിരോധനനിയമത്തിനുശേഷം പുതുതായി കുടികിടപ്പിന് ആരും സ്ഥലം കൊടുക്കാതായിട്ടുണ്ട്. ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന്റെ വീട്ടിൽ എട്ടോ പത്തോ അംഗങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് ഒന്നുമാറി താമസിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു സ്ഥലം കിട്ടുകയില്ല. ഇന്ന് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ പാർപ്പിടസൗകര്യത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ഗ്രാമത്തിലുള്ള പാർപ്പിടസൗകര്യമില്ലാത്തവരെ, വീടും സ്ഥലവും ഇല്ലാത്തവരെ പാർപ്പിട സൗകര്യമുള്ളവരാക്കാൻ ആ ഗ്രാമത്തിനു ചുമതലയുണ്ടെന്നും അവക്കാവശ്യമായ സ്ഥലം സർക്കാരുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുമൊക്കെയാണ് സ്ത്രീ. പക്ഷെ, ആ വഴിക്കു നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഒട്ടും നീങ്ങിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴുള്ള കുടികിടപ്പുകാരിൽ അധികം പേരെയും വസ്തുതകൾ നിർബന്ധിച്ചു വിളിച്ചു താമസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. അവരുടെ ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കും കാവലിനും മാറ്റമായി. ഇന്നുവരെ കരിവേപ്പിലപോലെ വലിച്ചെറിയാനാണ് ശ്രമം. പലപ്പോഴായി, പല ഗവണ്മെന്റുകളായി, അവർക്കു കിട്ടിയ അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും എന്തായാലും എടുത്തുകളയരുത്. മുൻനിയമം അനുസരിച്ചു ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ പത്തു സെന്റർ ഭൂമിയും, പട്ടണങ്ങളിൽ അഞ്ചു സെന്റർ ഭൂമിയും വീട് മാറിവക്കാനുള്ള ചെലവും അവർക്കു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് വ്യവസ്ഥ. ഈ നിയമത്തിൽ അതു പാടേ നിഷേധിക്കുന്നു. ബില്ലിൽ പുറയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമെന്നായിരുന്നു. അതായത് അറ സെന്ററോ പരമാവധി ഒരു സെന്ററോ സ്ഥലം. സെലക്ടറുകളിൽനിന്നു ഇപ്പോഴുതന്നെ മിനിമം മൂന്നു സെന്ററാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാക്സിമം പത്തു സെന്ററുണ്ടാകാം. പക്ഷെ പരഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മൂന്നു സെന്ററിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നവർതന്നെ ചുരുങ്ങും. ഭൂമിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പോരായ്മകൾ നികത്താനല്ലാതെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങളൊന്നും വരുത്താൻ ശ്രമിക്കരുതെന്നു പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ പ്രത്യേകം ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങളാണു വരുത്തിയിരിക്കുന്നതൊക്കെ. 1957-നു ശേഷം, ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റണമെങ്കിൽ 10 സെന്റർ ഭൂമിയോ അതിന്റെ വിലയോ കരുതണമെന്നു പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും ഭൂമി വില്പനയോ വാങ്ങുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരൻ ആ ഭൂമിയിലുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്കുവേണ്ടി 10 സെന്റർ ഭൂമിയോ അതിന്റെ വിലയോ വകയാണെന്നു. ഇന്നു നാട്ടിലാകെ അതംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് 3 സെന്റർ മതിയെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള പുതിയ നിയമവുമായി വരുന്നുത്. ഇതു വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾക്കും പ്രത്യുപലാതങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കുമെന്നതു തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നാട്ടിൻപുറത്തു 10 സെന്റർ പട്ടണത്തിൽ 5 സെന്റർമെന്ന മുൻവ്യവസ്ഥ പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

രണ്ടാമത്തെ ഭേദഗതി വളരെ വ്യത്യസ്തമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിലേക്കു കടക്കുന്നില്ല. മൂന്നും, നാലും ഭേദഗതികളുടെയും പ്രധാന ഉദ്ദേശം അതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതിൽ മൂന്നും നാലും ഉപവകുപ്പുകൾ എടുത്തുകളയണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 25 സെന്ററിൽ അധികമില്ലാത്ത ഒരു ഉടമസ്ഥൻ അവിടെനിന്നും കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റാൻ ആവശ്യപ്പെടാം. അതിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നത് നല്ലതാണ്. ഇന്നത്തെ നിലയിലാണെങ്കിൽ കുടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റുന്നതിന് യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ഉപവകുപ്പ് നീക്കം ചെയ്യണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടത്. നാലാമത്തെ ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നതു തന്റെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുള്ള കുടികിടപ്പ് അസൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നിയാൽ ഉടമസ്ഥൻ മാറ്റാമെന്നാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തുള്ള ഏതു കുടികിടപ്പുകാരനെയും മാറ്റാൻ കഴിയും. നാം വളരെ സൗമനസ്യത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവരുന്ന വ്യവസ്ഥയെ വളരെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തും. ജന്മിമാർ എന്തു ഉപദ്രവിച്ചാലും സഹിച്ചു അവർക്കുവേണ്ടി എന്തു ജോലിയും കുടികിടപ്പുകാർ ചെയ്യുകയുണ്ടെന്നു

കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ജനസംഖ്യ ഇത്രയും വർദ്ധിക്കാതിരുന്ന കാലത്ത് ഏതവസരത്തിലും ജന്മിക്കു കടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റാമെന്നുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു കള്ളൊടി വിട്ടുവീഴ് ജന്മിമാർ കാണിച്ചിരുന്നു. ആ സ്ഥിതി ഇന്നു മാറിയിട്ടുണ്ട്. ന്യായമായി മാറ്റാൻ വിഷമമായതുകൊണ്ട് ഇന്ന് നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളുണ്ടാക്കി അവരെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടുപോകയും ബലം പ്രയോഗിച്ച് മാറ്റാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ സമ്മതിപ്പിച്ച് ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാടാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അസൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാറ്റാമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ എഴുതിവച്ചാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള മിക്കവാറും കടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റുന്നതിനിടയാക്കും. എനിക്കു മുമ്പു സംസാരിച്ച ശ്രീ. കോരൻ അതു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുള്ള കരിപ്രദേശങ്ങളും കയൽ പ്രദേശങ്ങളും ഇന്ന് തെങ്ങിൻതോപ്പുകളായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. കടികിടപ്പുകാർ വളരെയേറെ അദ്ധ്വാനം ചെയ്താണ് അങ്ങനെയൊക്കെയിട്ടുള്ളത്. അവർക്ക് ന്യായമായ പ്രതിഫലമൊന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഒന്നും രണ്ടും തെങ്ങിലെ ആദായം മുതൽ പത്തോ ഇരുപതോ തെങ്ങിലുള്ള ആദായം വരെ ഇതിനു് പ്രതിഫലമായി എടുക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അതെല്ലാം പോകും. കൂടുതൽ ഫലഭൂയിഷ്ടമായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റേണ്ടിവരും. ഏതെങ്കിലും ജന്മിക്കു് അസൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാറ്റാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുത്താൽ തീർച്ചയായും അതുപയോഗിച്ച് കടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ആ ഉപവകുപ്പ് എടുത്തുകളയണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഇനി 1319-ാം ഭേദഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇതൊരു പ്രധാന പ്രശ്നമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കണക്കാക്കണമെന്ന് ഏനിക്കു് അഭ്യർത്ഥനയുണ്ട്. കടികിടപ്പുകാർക്കു് നാം പല അവകാശങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഈ ആകു് ടൂലം അയാൾക്കു് കിട്ടുന്നത് 10 സെന്ററാ 3 സെന്ററാ എത്രയെങ്കിലുമാകട്ടെ. ഒരു കടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റണമെങ്കിൽ, ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ താമസിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നും അയാൾക്കു് വീടു മാറ്റിവയ്ക്കാനുള്ള ചെലവു കൊടുക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കുന്നു. അതു് ഈ രാജ്യത്തുള്ള മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളുടെ ഭൂമി സർക്കാർ വിലയ്ക്കെടുക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അങ്ങനെ സർക്കാർ വിലയ്ക്കെടുത്താൽ കടികിടപ്പുകാരന്റെ അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അര സെന്റർ ഭൂമിയിലാണ് അയാൾ താമസിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ വിലയുടെ 90 ശതമാനമാണ് അയാൾക്കു് കൊടുക്കേണ്ടതു്. പുറത്തു് നൂറോ ഇരുനൂറോ രൂപാ വിലയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇന്നു കാണുന്നത്, ഇരുപതോ മുപ്പതോ രൂപയായിരിക്കും. ഇതു വളരെ അനീതിയാണ്. കണ്ണീരും കൈയ്യുമായി ഗവണ്മെന്റു് ഇങ്ങനെ പലരേയും ഇറക്കിവിട്ടിട്ടുണ്ട്. 10 സെന്റർ ഭൂമിയും വീടും കൊടുക്കുമായിരുന്ന സ്ഥലം സർക്കാർ എടുത്തു നൂറോ ഇരുനൂറോ രൂപാ കൊടുത്തു അയച്ചിട്ടുള്ള അനേകം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ അസംബ്ലിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു സംഭവം തന്നെയാണ്. ചൈക്ക. ഗവണ്മെന്റു് ആശുപത്രിയിൽ ഐസൊലേഷൻ വാർഡു കെട്ടാൻ സ്ഥലം അക്വയർ ചെയ്തു. അവിടെ ആറു കടികിടപ്പുകാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കായലിൽ പോയി മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരാണ്. അവരെ ഇറക്കിവിട്ടു. അവർക്കു് നാലഞ്ചു മൈൽ അപ്പുറത്തു് ചെമ്മനത്തുകര ഫരിജൻകോളനിയിൽ നാലോ അഞ്ചോ സെന്റർ സ്ഥലം വീതം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.

ശ്രീ. സി. ഏ. മാത്യു : അവർ കായലിൽ മീൻപിടിത്തക്കാർ ആണെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ മീൻപിടിക്കാൻ പോകുന്നത് വള്ളത്തിലാണോ ബോട്ടിലാണോ എന്നൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ : വിമാനത്തിലാണ്. ഞങ്ങൾ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളാണ്, കായൽത്തീരത്തു താമസിക്കുന്നവരാണ്. കായലിൽ ഇറങ്ങി ജോലി ചെയ്യേണ്ടവരായതുകൊണ്ട് അഞ്ചോ മൈൽ ദൂരെ പോയി താമസിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും, കഴിയില്ലെന്നും കായൽത്തീരത്തു

[ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ]

സ്ഥലം തരണമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുതന്നെ സെൻറർ സ്ഥലം വാങ്ങാനുള്ള കാര്യം തന്നാൽ മതിയെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അന്ന് ശ്രീ. വി. കെ. വേലപ്പൻ മന്ത്രിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആയുർവ്വേദ ആശുപത്രിക്ക് എടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം ആ ആശുപത്രി അവിടെ പണിയേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞ് ഇവർക്ക് കൊടുക്കാമെന്ന് എന്നോട് പറയുകയും അവർക്ക് ഉറപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്ന് അവർക്ക് ഒരു സ്ഥലവും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അവർക്ക് കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്നത് അറുപതോ എഴുപതോ രൂപയാണ്. ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യവ്യക്തിയുടെ സ്ഥലത്തു കിടക്കുന്ന കുടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റിയാൽ ആ സ്വകാര്യവ്യക്തികൾ കൊടുക്കേണ്ടത്, ഗവണ്മെൻറ് കൊടുക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. ഈ ഭേദഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സ്വീകരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. കാർഷികബന്ധനിയമത്തിലും ഇതിനു പറ്റിയ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു എന്നെനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല. അതിലെ വ്യവസ്ഥ ഉപയോഗിച്ചാലും ഇവർക്ക് ഗുണം വരുകയില്ല. ഇവർക്ക് കിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് പുതിയതായി പരിഗണിച്ച് അതിന് പരിഹാരം കാണണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ആ ഭേദഗതിയും സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ: എന്റെ 1304-ാം, 1308-ാം ഭേദഗതികൾക്കാണ് അവതരണാനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറ്റു ഭേദഗതികൾ വേറെ മെമ്പർമാർ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ടൗൺ ഫ്ലാനിംഗിനും, വ്യവസായ ആവശ്യത്തിനും വേണ്ടി ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും അങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന സമയത്തു് മൂന്നു സെൻറർ കൊടുക്കാമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ മാറ്റി പത്തുസെൻററുവരെ കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഈ ഭേദഗതിയിൽ അടങ്ങുന്ന കാര്യം ഇതിനുമുൻപുതന്നെ ഇവിടെ ചർച്ചചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. കാർഷിക ബന്ധ നിയമം അവതരിപ്പിച്ച സമയത്തു് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തോടു് വളരെയധികം എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ഇന്നത്തെ റവന്യൂമന്ത്രി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ശ്രീ. ശ്രീനിവാസൻ ഇവിടെ വായിച്ച അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെയധികം അക്ഷമ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതു് വായിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്ന അക്ഷമയുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാം. അന്ന് കാർഷികബന്ധ നിയമത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന ആനുകൂല്യം പോരെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. തീർച്ചയായും ഒരു കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിയിൽ പെട്ട പല മെമ്പർമാരും കൊടുത്തിരുന്ന ഭേദഗതികളോടു് അദ്ദേഹം വിരോധിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയിൽ എന്തെങ്കിലും നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു 1955-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥ ചേക്കണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിയംഗങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതിയോടു് അദ്ദേഹം എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇന്ന് അദ്ദേഹം അന്നു നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെയാണോ നിൽക്കുന്നതെന്നു അറിയാൻ ആ പ്രസംഗം ഒന്നെടുത്തു വായിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. ഹിറായിട്ടുള്ള ഭൂമി കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു കാർഷികബന്ധനിയമം വന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടു ഭരണകക്ഷിയുടെ ഭേദഗതിയായി കൊണ്ടുവന്നതാണ്. അന്നത്തെ ഭരണകക്ഷിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും അവതരിപ്പിച്ച ഭേദഗതിയിൽ ഈ തത്വം അന്നത്തെ റവന്യൂ മന്ത്രി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ശ്രീ. ചാക്കോ ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ച കൂടുതൽ ഭൂമി കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു മുൻപു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഏക്കറോ, അതിനേക്കാൾ കൂടുതലോ ഭൂമി അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുടികിടപ്പുകാർക്ക് അത്രയും സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന നിലയിലാണ് അന്നത്തെ പത്തുസെൻററുള്ളതിനെ എതിർത്തത്. അപ്പോൾ അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള തത്വം കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നാണ്.

മെന്നാണല്ലോ? അങ്ങനെ എതിർത്ത ശ്രീ. ചാക്കോ അവതരിപ്പിച്ച ഇപ്പോഴത്തെ ബില്ലിൽ അതു മൂന്നു സെന്റായി ചുരുക്കി. അതു മാത്രമല്ല ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ പരിഷ്കൃത ആശയങ്ങൾക്ക് അനുസരണമായി പ്രവർത്തനം നടക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചു വികസന പ്രവർത്തനം നടക്കുമ്പോൾ ടൗൺ പ്ലാനിംഗിനു ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഇത്തരം സൗകര്യം കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ വ്യവസായാവശ്യങ്ങൾക്ക് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു സൗകര്യം കൊടുക്കുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ട കടികിടപ്പുകാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? തീർച്ചയായും പരിഷ്കൃത ആശയങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ ടൗണുകൾ വികസിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ വ്യവസായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഇതെല്ലാം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചുമതല എന്ന നിലയിലാണ് എടുക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസായ സൗകര്യം കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതെന്നുള്ള തത്വം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ തത്വം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനു പകരം പാവപ്പെട്ട കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു പരമ്പു ഉടമസ്ഥന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലാകുന്നതു ശരിയാണോ? അതു ശരിയല്ലെങ്കിലും ഈ ബില്ലിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു അതാണ്. പല സ്ഥലത്തും ഒഴിപ്പിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലെങ്കിൽ ഏതു വകുപ്പിന്റെ പഴയ കണ്ടുപിടിച്ച് ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു പരമ്പു ഉടമസ്ഥന്മാർ നോക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നു നമുക്കറിയാം. മുഴുവൻ പരമ്പുടമസ്ഥന്മാരും അങ്ങനെയാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. വളരെ സൗഹാർദ്ദപരമായി കടികിടപ്പുകാരോടു പെരുമാറുന്ന പരമ്പുടമസ്ഥന്മാരും കാണാം. അത്തരം ആളുകളെ നോക്കി യല്ലല്ലോ നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്. ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു പഴയ നൽകാതെ നിയമം ഉണ്ടാക്കണം. ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ പഴയതുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ട് അറിയാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റി മാക്ടറു ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടി എടുത്തു. നാലഞ്ചു കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിച്ചു മാക്ടറു ഉണ്ടാക്കാനാണ് നടപടികൾ എടുത്തത്. ആ പരമ്പുടമസ്ഥന്മാരുടെ ഇത്രയും കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാതെ റോഡ് സൈഡിൽ വേറെ കൊടുക്കാൻ സ്ഥലമുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് കടികിടപ്പുകാർ മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ഒരു കോപ്പി എനിക്കും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് എറണാകുളം മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ നടക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഈ കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ യാതൊരു വഴിയും കാണാതിരുന്നപ്പോൾ ആണ് ഇത്തരമൊരാൾക്കുശ്ചിതത്ത് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശം വരുന്നത്. മുനിസിപ്പൽ അധികാരികളെ സ്വാധീനിക്കാൻ പരമ്പുടമസ്ഥന്മാർ സാധിച്ചുവെന്നു വരും. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കടികിടപ്പുള്ള ആ സ്ഥലം എടുപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെ ടൗൺ പ്ലാനിംഗ് എന്ന പറഞ്ഞു അതിനു യോഗ്യതയുള്ള അധികാരികളെ സ്വാധീനിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിക്കാം. അതുപോലെയാണ് വ്യവസായ ആവശ്യവും വ്യവസായ ആവശ്യത്തിന് മെഷിനറി വേണം, അസംസ്കൃത സാധനം വേണം, കെട്ടിടം വയ്ക്കുന്നതിന് പണം വേണം. ഇങ്ങനെ വലിയ തുക ചെലവുചെയ്തു വ്യവസായം ആരംഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പരമ്പുടമസ്ഥൻ തീർച്ചയായും വ്യവസായത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിലയെങ്കിലും ഈ മനുഷ്യക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ? അപ്പോൾ അവിടെ താമസിക്കുന്നവരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധാരണ നിലയിൽ ചെയ്യേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും, സൗജന്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ആ പരമ്പുടമസ്ഥൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. പക്ഷെ, അത്തരം ബാധ്യതകൾ ഇല്ലെന്നുള്ള നിലയിലാണ് ഈ വകുപ്പു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. വ്യവസായ ആവശ്യത്തിനു ഒഴിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൊടുക്കേണ്ട ഭൂമിയുടെ കാര്യത്തിൽ മുൻപിലത്തെ നിയമത്തിൽനിന്നും പിന്നോക്കം പോയിരിക്കുകയാണ്. അന്ന് പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ. ചാക്കോതന്നെയാണോ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതെന്നു അർത്ഥപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ല. അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു പരാമർശം ഞാനിവിടെ വായിക്കാം.

മി. സ്പീക്കർ: ഒരാരം വായിച്ചുതന്നല്ലോ.

ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ: സർ, ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ വായിച്ച ഭാഗമല്ല ഞാൻ വായിക്കുന്നത്. കടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുമ്പോൾ, കടികിടപ്പുകാർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങളും, ആനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അവർക്ക് സ്ഥലം കൊടുക്കണം. അതായത് അവർക്കുള്ള സ്ഥലത്തേക്കാൾ അതു കുറയാൻ പാടില്ല. പത്തു സെന്റർ സ്ഥലമാണ് അപ്പോൾ താമസിച്ചിരുന്ന ഭൂമിയെങ്കിൽ, പിന്നീട് കൊടുക്കുന്നത് അതിൽ കുറയാൻ പാടില്ല. രണ്ടാമത്, അങ്ങനെ കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു കടികിടപ്പിനും, കൃഷിക്കും സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. മുൻപുണ്ടായിരുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ നൽകാതെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു മൂലയിൽ കറേ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ പോരാ. 1124 മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ് കടികിടപ്പവകാശം. ആ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പിന്നീട് ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്ന സമയത്തു അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ കടികിടപ്പുകാർക്ക് അനുവദിക്കണം എന്നു ശ്രീ. ചാക്കോ അന്നു വാദിച്ചിരുന്നു. ആ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഇന്നു ഈ നിയമത്തിൽ അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? കാർഷിക ബന്ധനിയമത്തിൽ, ടൗൺ പ്ലാനിംഗിനു കടിയാനെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു വ്യവസ്ഥയില്ലായിരുന്നു. പ്രസിഡൻറിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഭേദഗതി ചെയ്തതിനുശേഷമാണ് അങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തത്. അന്നു പത്തു സെന്റർ ഭൂമിയെ നാണ് കടിയിരിപ്പിനു വിസ്തൃതി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതു മൂന്നു സെന്റർക്കു ചുരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അന്നു കൂടുതൽ ആനുകൂല്യം കടികിടപ്പുകാർക്ക് നൽകണമെന്നു വാദിച്ച ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ ഇന്ന് ആ ആനുകൂല്യം എടുത്തുകളയാനുള്ള വകുപ്പുകളാണ് പുതിയ നിയമത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു കാരണമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ശ്രീ. പി. എം. കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ പറഞ്ഞു, കടികിടപ്പുകാർക്കുവേണ്ടി ഇനി വാദിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല, ഗവണ്മെന്റു ഭാഗത്തുനിന്ന് ഒന്നും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു പഴയ ശ്ലോകമാണ് എനിക്കോർമ്മ വന്നത്.

മണപ്പിച്ചു ചുംബിച്ചു നക്കിക്കടിച്ചി-

ട്ടിണങ്ങാതെ ഭൂതത്തെറിഞ്ഞാൻ.....അടുത്ത വാക്കു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

മണിശ്രേഷ്ഠം, മാഴ് കൊല്ലു നിന്നുള്ള കാഞ്ചാൻ

പണിപ്പെട്ടുടഞ്ഞതേ നിന്റെ ഭാഗ്യം:

കടികിടപ്പുകാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെയൊക്കെ പരിഭവനം നടത്തിയിട്ടുള്ള ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ, ഈ നിയമത്തിൽ കടികിടപ്പുകാരെ തീരെ നശിപ്പിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു നാം സമാധാനിച്ചാൽ മതി.

സർ, മറ്റൊരു ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചതിനു, ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസന്റെ ഭേദഗതിക്കു തുല്യമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവതരണാനുമതി ലഭിച്ചില്ല. 74(4) ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നത്, പറമ്പ് ഉടമസ്ഥൻ ഒരു കടികിടപ്പുകാരൻ ഭൂമിയിൽ കഴിയുന്നത് അസൗകര്യമാണെന്നു കണ്ടാൽ അയാളെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നാണ്. പറമ്പുടമ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽമതി കടികിടപ്പുകാരൻ ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കണം. കാർഷിക ബന്ധനിയമത്തിൽ, ഉത്തമവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രമേ കടിയൊഴിപ്പിക്കാവൂ എന്നു ശക്തിയായി വാദിച്ച ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ, ഇപ്പോൾ, ഉടമസ്ഥൻ ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ ഉടനെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥയാണ് ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. പറമ്പുടമസ്ഥൻ അസൗകര്യമെന്നു തോന്നിയാൽമതി, തനിക്കു അസൗകര്യമാണെന്നു ആത്മാവിൽ തോന്നലുണ്ടായാൽമതി ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. കടികിടപ്പുകാരന്റെ അസൗകര്യമെന്നും പരിഗണിക്കുകയില്ല. ഭൂവുടമസ്ഥൻ അസൗകര്യമെന്നു കണ്ടാൽ, കടികിടപ്പുകാരനെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു മാറ്റി താമസിപ്പിക്കും. സർ, ഇതിന്റെ പിന്നിൽ, വളരെ ഹീനമായ, ഒരു പകൽകൊള്ളയാണ് നടക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. കടികിടപ്പുകാർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ

തട്ടിയെടുക്കാനുള്ള ഒരു വഞ്ചനയാണ് ഈ വകുപ്പുമൂലം പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താൻ പോകുന്നത്. ഒരു കുടികിടപ്പു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വളരെക്കാലമായി കുടിയാൻ അവിടെ താമസിച്ചു ആ സ്ഥലം നല്ല ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കി, ഒരു കാലത്തും അവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകേണ്ട ഒരു അവസ്ഥ വരികയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരാണ് ഈ നാട്ടിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം കുടികിടപ്പുകാരും. അവർ താമസിക്കുന്ന മണ്ണിൽ വിലപ്പെട്ട പല സംഭാവനകളും നൽകിയിട്ടുള്ള അവരെ ഭൂ ഉടമയ്ക്കു എന്തെങ്കിലും അസൗകര്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കാം എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വളരെ അന്യായമാണ്, ഭ്രോഹമാണ്. തങ്ങളുടെ നിരന്തരമായ പ്രയത്നഫലമായി, ഭൂമിയിൽ ധാരാളം ഫലവൃക്ഷങ്ങളും, ഹോൺഡങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതിന്റെ അനുഭവം കുടിയാൻ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒഴിപ്പിക്കാൻ അവസരം നോക്കിയിരുന്നിട്ടുള്ള ഭൂ ഉടമകൾക്ക് ഇതൊരു നല്ല അവസരം കിട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. അസൗകര്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി, കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു ഇതിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ, നിലവിലുള്ള നിയമ പ്രകാരം, പറമ്പുമണ്ണു തോന്നുമ്പോൾ കുടിയാനെ മാറ്റാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ നിയമം നടപ്പാക്കിയാൽ, എപ്പോൾ അസൗകര്യം എന്നുതോന്നുന്നുവോ, ആ കാരണം പറഞ്ഞ് കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെയൊരു പകൽകൊള്ള നടത്താൻ പറമ്പുമകൾക്കു ഒരു സൗകര്യം കരുതലോടുകൂടിത്തന്നെ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നിയമത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു സൗകര്യം കൊടുത്താൽമതി, ഇഷ്ടപോലെ പറമ്പുമകൾ കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. എത്രയോ കാലമായി അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ നിയമപരമായി മാർഗ്ഗമില്ലാതെ വസ്തു ഉടമകൾ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം, ഒരു കാലത്തും തങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായി വരികയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന കുടികിടപ്പുകാരും, പറമ്പുമകളും തമ്മിൽ ശക്തിയായ ഒരു സംഘർഷാവസ്ഥ ഉണ്ടാകുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനു ഈ നിയമം മൂലം തേതുതം കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട വസ്തുമന്ത്രി. ഇതിനു മുൻപു അതിനു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ വസ്തു ഉടമകൾക്ക് നിയമപരമായിത്തന്നെ അതിന് അവസരം നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. എന്തായിരിക്കും ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം? നാടകം ഒഴിപ്പിക്കലുകൾ നടക്കും. 74 (4) അനുസരിച്ച് ഉടമക്കുസൗകര്യമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ, കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കണമെന്നു പറയും. സർ, അങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ സൗകര്യം നൽകുന്ന 74 (4) എടുത്തുകളയണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി.

സർ, ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീനിവാസൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള 1319-ാം മത്തെ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ഇതുപോലെ ഒരു ഭേദഗതി ഞാൻ ഭേദിച്ച് ചെയ്തിരുന്നത് അവതരിപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ശ്രീ. ശ്രീനിവാസന്റെ ഭേദഗതിയെ പിൻതാങ്ങി സംസാരിക്കുകയാണ്. ഏതെങ്കിലും കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്ററാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി സ്ഥലം എടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ചില നടപടി ഇന്നു സാധാരണ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും സ്വാധീനം ചെയ്തു, ഉദ്യോഗസ്ഥ ലവലിലും മറ്റും വസ്തു ഉടമകൾ സ്വാധീനം ചെയ്യുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വസ്തു ഗവണ്മെന്ററാവശ്യത്തിനെന്നു പറഞ്ഞു കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ വകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള അവകാശം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്തു കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നതിനെ തടയാൻ ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തതടത്തോളം കാലം കുടികിടപ്പുകാരെ കൂടുതൽ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു വകുപ്പായിത്തീരും ഇതെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കാൻ ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻനായർ: സർ, എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, 74 (2) (സി) (iii) മാറ്റി എഴുതണമെന്നാണ്. 3 സെൻറു എന്നുള്ളതു മാറ്റിയിട്ട്, കോർപ്പറേഷനും, മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും ഫ്ലൂറിയായിൽ 5 സെൻറും, അല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ 10 സെൻറും എന്നു അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ, കോർപ്പറേഷൻ എന്നുള്ളതിനും,

[ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻ നായർ]

കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം എന്നീ കോർപ്പറേഷനുകളും, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ, കണ്ണൂർ, തൃശ്ശൂർ, മട്ടാഞ്ചേരി, ഫോർട്ട് കൊച്ചി, എറണാകുളം, ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം, കോട്ടയം എന്നീ പട്ടണങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയതാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. ഈ നിയമത്തിൽ, പല വകുപ്പുകളിലായി പാവപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള കൈയേറ്റങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, റവന്യൂമന്ത്രിയുടെ ഒരു കൈയേറ്റമാണ് ഈ വകുപ്പ്. ഈ നിയമം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന അവസരത്തിൽ, അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്ന വ്യവസ്ഥ മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തികളിൽ, 5 സെന്റും, അല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ 10 സെന്റും കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയത് കുടികിടപ്പിന്റെ ഇപ്പോഴുള്ളത്ര എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ അതിനു മാറ്റം വരുത്തി എല്ലാ സ്ഥലത്തും മൂന്നു സെന്റു മതിയെന്നാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പുതന്നെ ഒന്നാം വായന നടന്ന അവസരത്തിൽ, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവർക്കും രക്ഷ നൽകുന്ന തരത്തിൽ ന്യായമായ സംരക്ഷണം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കുടികിടപ്പുകാരുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളിൽ കൈകടത്തരുതെന്നും, ഇന്ന് നിയമപ്രകാരം അവർക്ക് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഒരു തരത്തിലും നഷ്ടപ്പെടരുത് എന്നെല്ലാം ഇവിടെ വാദിച്ചിരുന്നതാണ്. പക്ഷേ, സെലക്ട്റു കമ്മിറ്റിയിൽ 5 സെന്റും, 10 സെന്റും എന്നുള്ളതു അംഗീകരിക്കാതെ അതു തികച്ചും 3 സെന്റായി കുറയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. സർ, ഇതൊരു മഹാത്ഭുതമായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. സാധാരണ രീതിയിൽ ഒരു ബില്ലു സെലക്ട്റു കമ്മിറ്റിയിൽ പോയാൽ കുറേ ആനുകൂല്യങ്ങൾ കിട്ടാനാണ് സാധ്യതയുള്ളത്. പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ നിയമത്തിൽ, അവർക്ക് മുൻപു അനുവദിച്ചിരുന്നതും, ഈ ബില്ലു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചേർത്തിരുന്ന് 5 സെന്റും 10 സെന്റും എന്നത് കുറച്ചു എല്ലാടവും 3 സെന്റാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ആരാണ് സർ, ഈ കുടികിടപ്പുകാർ? 99 ശതമാനവും ഹരിജനങ്ങളാണ്. ഹരിജനങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നുള്ള മുദ്രവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കിക്കൊണ്ട്, ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി വെമ്പൽകൊണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഘടന ഭരണകക്ഷിയായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കിട്ടാത്തതിനുവേണ്ടി, 5 സെന്റും, 10 സെന്റും മുൻപ് അനുവദിച്ചിരുന്നതിന്റെ പരിധി ചുരുക്കി മൂന്നു സെന്റാക്കി കുറവുചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഗ്രാമോദ്ധാരണവും, ഹരിജനോദ്ധാരണവും മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പരമ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് എണ്ണയും, സോപ്പും, വസ്ത്രവും നൽകി, അവരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനും, സഹായിക്കുന്നതിനും ഗ്രാമഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ ഒരുക്കട്ടെ ഹരിജനക്ഷേമ പ്രവർത്തകർ സഞ്ചരിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇന്ന് ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ചെല്ലുമ്പോൾ 'നിങ്ങൾക്കു കിട്ടാത്തതൊക്കെയായി 5 സെന്റും, 10 സെന്റും സ്ഥലം അനുവദിച്ചിരുന്നു. കാൺഗ്രസ് ഗവണ്മെന്റു 3 സെന്റായി കുറച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ? സർ, ഈ വകുപ്പിനെപ്പറ്റി ദീർഘമായി ഒന്നും പറയാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

ശ്രീ. ഓ. കോൻ: ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇപ്പോഴും പ്രചാരവേല നടത്തുന്നുണ്ടോ; ആരെങ്കിലും?

ശ്രീ. പി.സി. രാഘവൻ നായർ: ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; ഓരോ മേഖലയിലും മുപ്പതാംതീയതിയോട് മറ്റൊരു ആണെന്നാണ് കോർമ്മ. രണ്ടു കെർല്ലം മുൻപ് ഞാൻ അത്തരമൊരു പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അതിനുശേഷം അതു നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു വ്യക്തമായി അറിവില്ല.

ഏതായാലും, പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന് വേണ്ടിയല്ല ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭേദഗതികൾ ഈ നിയമത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു ആക്ഷേപമുണ്ടുവെക്കുകയുണ്ടാകുന്നതാണ്. സർ, ഒരു ഹരിജൻ, ഇൻഡ്യൻ യൂണിയന്റെ പ്രസിഡൻറാകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചിരുന്ന മഹാത്മാഗാന്ധി കെട്ടിപ്പെടുത്ത ഒരു സംഘടനയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾ പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കിടപ്പാടത്തിനുപോലും സൗകര്യം നൽകാതെ, മുൻപ് അനുവദിച്ചിരുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഒരു തരത്തിലും ശരിയല്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ആഭ്യന്തരവകുപ്പുമന്ത്രി തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്ന യേശുദേവന്റെ സന്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ എന്താണെന്നോക്കുക. യേശുദേവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കിടപ്പാടം ഇല്ലാത്തവക്ക് കിടപ്പാടം നൽകണമെന്നും, ഭക്ഷണമില്ലാത്തവക്ക് വസ്ത്രം കൊടുക്കണമെന്നും, ആഹാരം ഇല്ലാത്തവക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കണമെന്നുമാണ്. പാവപ്പെട്ട മുക്കുവരുടെ കുടിലുകൾ തോറും കയറിയിറങ്ങി സഞ്ചരിച്ച അശരണരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിച്ചി കൃഷ്ണദേവന്റെ അനുയായി ഇപ്പോൾ സാക്ഷാൽ പത്മനാഭഭാസനായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രീ പത്മനാഭ സ്വാമിയെല്ല, മറ്റു ചിലയാളുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അങ്ങനെ യേശുഭാസനായി വർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്ന റവന്യൂമന്ത്രി പത്മനാഭഭാസനായി മാറിയിട്ട് പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കുടിവെള്ളം തിരുവേണ്ടിയുള്ള ഭൂമിയുടെ പരിധി കുറിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒരിക്കലും ന്യായമല്ല. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് 74-ാം വകുപ്പിന്റെ മൂന്നാം ഉപഖണ്ഡികയിൽ അഞ്ചുസെന്ററും പത്തു സെന്ററും ചേർക്കണമെന്നാണ്.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ: സർ, എന്റെ 1807-ാം നമ്പർ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ആദ്യം സംസാരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു കുടികിടപ്പുകാരനെക്കുറിച്ച് മുൻപ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നമായി പരിഗണിക്കാതെ മാനുഷികമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നമായി പരിഗണിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കുപറയാനുള്ളത്. കാർഷിക ബന്ധനിയമം 1959-ൽ പാസ്സായതിനുശേഷം അതിലെ ചില വകുപ്പുകൾ മാറ്റണമെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞിരുന്നു വെങ്കിലും കുടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ച് അതിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നത് കടുത്തുപോയിയെന്നു പറഞ്ഞ് ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ ആരുമെന്ന പ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. പാട്ടുകാരെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മാറ്റണമെന്നാണ് ചെറുകിടഭൂമിസ്വന്തന്മാർ പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റി അന്യമായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവർക്ക് അഞ്ചു സെന്ററോ പത്തു സെന്ററോകൊടുക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നതിന് എതിരായി ഇത്തരത്തിലുള്ള യാതൊരു എതിരഭിപ്രായവും പൊന്തിവന്നിട്ടില്ല. അതിനെതിരായി ഒരു പ്രക്ഷോഭം നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടായില്ല. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ബില്ലിൽ അതിനൊരു ഭേദഗതി വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്ന് എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. 1959-ൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ച പാസ്സാക്കിയ കാർഷിക ബന്ധ ബില്ലിൽ പ്രസിഡൻറ് നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമേ പിന്നീട് ഈ സഭയ്ക്ക് ചർച്ചചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗവണ്മെന്റിന് അതിൽ വളരെ ഭേദഗതികളാണു വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല; ഇപ്പോൾ അതിനെല്ലാം ഭേദഗതി വരുത്തിക്കൊണ്ട് പുതിയ ഒരു ബില്ലു അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് എന്നതാണ് വാദഗതിയെങ്കിൽ അതു ഈ 74-ാം വകുപ്പിന് ബാധകമാകുകയില്ല. ഈ നിയമസഭയ്ക്ക് ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻറ് നൽകിയ ഡയറക്ടറീവിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വകുപ്പുകൾ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 1959-ൽ പാസ്സാക്കിയ കാർഷിക ബന്ധ ബില്ലിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ വ്യവസായിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും, ടൗൺ പ്ലാനിംഗിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്ന് പ്രസിഡൻറ് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ആ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പഴയ ബില്ലിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥ വളരെ വിശദമായി ഈ സഭ ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു.

[ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ]

ശേഷമാണ് 1961-ലെ ബില്ലിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച വകുപ്പു പാസ്സായത്. അതിന് യാതൊരു ആക്ഷേപവും പറയാതെ പ്രസിഡന്റ് അംഗീകാരം നൽകുകയുണ്ടായി. അതു കഴിഞ്ഞുള്ള രണ്ടു വർഷക്കാലം വളരെ സുഗമമായ രീതിയിൽ ആ വകുപ്പു പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പരാതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഒഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചില വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർ അന്യായമായും അനീതിയായും പെരുമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി കടികിടപ്പുകാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായിരുന്നു. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഈ വകുപ്പ് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും വ്യവസായിക ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നും പറഞ്ഞു ചില ജന്മിമാർ കടികിടപ്പുകാരെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ മാറ്റുന്നതിന് സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നുവെന്നുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അല്ലാതെ ആ വകുപ്പു കടുത്തുപോയി എന്ന് ഭൂവുടമസ്ഥരിൽനിന്ന് സംഘടിതമായ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ ഗവണ്മെന്റ് കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിച്ച് ജന്മിമാർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്.

എനിക്ക് മറ്റൊരു കാര്യം പറയാനുള്ളത് ഇതിൽ മിനിമം മാക്സിമം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്നു എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കാർഷിക ബന്ധ നിയമത്തിലും ഈ ബിൽ ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ച അവസരത്തിലും കടികിടപ്പുകാരന് കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥലത്തിന്റെ മാക്സിമം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ല. മിനിമം മാത്രമാണ് അതിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. പിന്നെ ഈ മാക്സിമം എന്തിനാണ് സെലക്ടറു കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്?

ഇവിടെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ അഞ്ചു രൂപയും പത്തു രൂപയും മാത്രം വിലയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ കടൽ കെട്ടി താമസിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ആ കടലിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ അവർ കൃഷി ചെയ്ത് ഫലഭൂയിഷ്ടമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഫലഭൂയിഷ്ടമാക്കിയതിനുശേഷം ജന്മിമാർ അവരെ അവിടെനിന്നും മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളത് ഒരു സാധാരണ സംഭവമാണ്. ഇങ്ങനെ ഒട്ടും വില കിട്ടാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചു. ഇരുപതും സെന്റർ ഭൂമി ഓരോരുത്തർക്കും കടികെട്ടാൻ കൊടുക്കുന്നത് സൗജന്യത്തിന്റെയോ സൗമനസ്യത്തിന്റെയോ പേരിലായിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു വെച്ചാൽ സെന്ററിനു നൂററി അൻപതും ഇരുനൂറും രൂപ വിലയുള്ള അഞ്ചു സെന്റർ കടലിരിപ്പിൽ നിന്നും കടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റിയിട്ടാണ് സെന്ററിനു പത്തും പന്ത്രണ്ടും രൂപ വിലയുള്ള പതിനഞ്ചു സെന്റർ കൊടുക്കുവാൻ ചിലർ തയ്യാറാകുന്നത്. അല്ലാതെ ആരും സൗജന്യത്തിന്റെ പേരിൽ പത്തോ പതിനഞ്ചോ സെന്റർ ഭൂമി കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുകയില്ല. മാക്സിമം 10 സെന്റർ എന്ന് ഈ വകുപ്പിൽ വെച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടില്ല. ഈ മാക്സിമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല, അതു എടുത്തുകളയേണ്ടതാണ്.

പിന്നെ ഇതിൽ മിനിമം മൂന്നുസെന്ററിനാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ മൂന്നു സെന്റർ കാർഷികബന്ധ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ എന്നുള്ളത് അഞ്ചും പത്തും സെന്ററാക്കണമെന്നുള്ള ഭേദഗതിയാണ് ഞാൻ ആദ്യം കൊടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനുശേഷം ഗവണ്മെന്റ് ഭാഗത്തുനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായ ഗതികൾ കേട്ടപ്പോൾ അതിൽനിന്നും കുറച്ചുകിലും പിന്നോട്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് ഒരു Compromise നിർദ്ദേശമെന്ന നിലയിൽ ഈ ഭേദഗതി കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം എന്നീ കാർപ്പറേഷനുകളിലും എറണാകുളം, മട്ടാഞ്ചേരി, ഫോർട്ടുകൊച്ചി എന്നീ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും കുറഞ്ഞത് മൂന്നു സെന്ററിലും കൊടുക്കണമെന്നാണ്. കാർഷിക ബന്ധ ഈ നിയമത്തിൽ ഏരിയകളിൽ കുറഞ്ഞത് അഞ്ചുസെന്ററിലും കൊടുക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്.

Mr. Speaker: Mr. Viswambharan can continue in the afternoon. Now the Leader of the House will make a statement.

Shri R. Sankar (Chief Minister) : It is seen that a request has been made by the Leaders of the main Opposition parties to the effect that the Assembly Session may adjourn now and meet again sometime in December. Two reasons have been specially stressed. One is that the members have already become tired and important legislation like the present one should not be rushed through.

The second reason appears to be that because the Panchayat elections are going to take place throughout the State, members who wish to participate in the election should get an occasion to do so. In the ordinary course, when a request of this sort is made, it is usual for the Government to concede without considering very much about it. There are certain special circumstances in this case which cannot be lost sight of. I believe all the members of this House will remember that this Session was called particularly for getting through this piece of legislation-the Land Reforms Bill. We have already covered the bulk of it. I think the more important sections, which were likely to take much of our time, have been passed through practically. But there are still some such sections and we will take a few more days for considering such sections. Because Government find it necessary that this piece of legislation should be gone through within the shortest period of time we make a request to all members of this House to agree to sit till this Bill is finally passed. Of course, part of the day today, and the two days of this week already remain, as announced. If we find it necessary we will sit for a few days during the coming week also.

I think the Panchayat elections in most places are being held on a none-party basis and the Assembly Members are not taking very much interest on it. In any case it is already going on. In some places polling has been over and in some places, it has started and it is yet to come of in certain other place. I think nothing untoward has happened because the Assembly Members had not been able to take part in it. Moreover Members have already begun to avail themselves of the facilities provided under the Rules for a second journey to home and come back. Some members have already availed of that opportunity. This is a question of cost also. Apart from that, I would say that when an important piece of legislation as the present one being considered, if we lose sight of the arguments, it is really a handicap and not helpful. We are all acquainted with this subject and we are exercising our minds in that matter. I would suggest that in this frame of mind, we should probably make the best use of the time now before us and not break and try to meet again. I request the hon. Members to accede to the demand of the Government to continue the Session, if necessary, by sitting even after the days now scheduled are over.

ശ്രീ. ഇ. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്: ഈ ബിൽ ഇത്ര വേഗം പാസ്സാക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനുള്ള മുഖ്യന്തായം ഉന്നയിച്ചിരുന്നത് ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിബിൽ പാർലമെന്റിൽ വരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അത് എത്രയൊലം മാറ്റിവെച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇത് തുടർച്ചയായി ഇപ്പോൾ ഇരുന്നിട്ട്, രാവിലെ മുതൽ രാത്രി വരെ ഇരുന്നിട്ട്, ഇത്ര യൂതിപിടിച്ചു പാസ്സാക്കുന്നതിൽ കാര്യമില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ എല്ലാം അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട്

[ശ്രീ. ഇ. എം. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്]

എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഗവണ്മെന്റ് ഞങ്ങളോട് request ചെയ്യുന്നതിനു പകരം ഈ പിടിവാശിയെല്ലാം കളഞ്ഞിട്ട് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ച വീണ്ടും തുടരുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു തകരാറും വരാൻ പോകുന്നില്ല എന്നാണ്. ഇവിടെ ടെൻററിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞത് വെറുതേ കൂട്ട് ന്യായം പറഞ്ഞുവെന്നുള്ളത് അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ച രണ്ടാഴ്ചത്തേക്ക് മാറ്റിവെച്ചിട്ട് പിന്നീട് ചർച്ച തുടരാമെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത്.

ശ്രീ. ജോസഫ് ചാഴിക്കാട്ട് : സർ, എനിക്ക് ഒരു വാക്ക് പറയാനാണ്. കാരണം ഞാനും എഴുതി ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തല്ലോ. സർ, ഈ ഭരിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ മുകളുകയറ് ഞങ്ങളുടെ കയ്യിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇവിടെ ഏകദേശം മുപ്പതു ദിവസമായി രാവിലെ മുതൽ രാത്രി വരെ തുടർച്ചയായി ഇരുന്ന് ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഏഴുദിവസത്തെ റിലീഫ് ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടേണ്ടത് വളരെ ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ തൽക്കാലം സമ്മേളനം മാറ്റിവെച്ചിട്ട് ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതിയോ രണ്ടാം തീയതിയോ തുടങ്ങുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ ഒരു വിരോധവുമില്ല.

ശ്രീ. കെ. ഫസ്തൂൻ ഹനി : സർ, ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നേരത്തേ എഴുതി കൊടുത്തതാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ രാവിലെ മുതൽ രാത്രിവരെ ഇവിടെയിരുന്ന് ചർച്ച നടത്തിയിട്ട് രൂമിൽ ചെന്നാൽ തലവേദനയെടുത്ത് കിടന്നുറങ്ങുവാൻപോലും സാധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ സമ്മേളനം തൽക്കാലം നിറുത്തിവെച്ച് അഞ്ച് ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം വീണ്ടും ചർച്ച തുടരാം. അതു ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ : ഇങ്ങനെ ഒരു റീക്വസ്റ്റ് വന്നാൽ സ്വീകരിക്കുകയാണ് ഗവണ്മെന്റ് സാധാരണ ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകമായ ചില അസൗകര്യമുണ്ട്. അടുത്ത മാസം ആദ്യംതന്നെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷനുമായി ചർച്ച നടത്താൻ എല്ലാ മന്ത്രിമാർക്കും പോകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ ഗവണ്മെന്റിന് മറ്റു പല ബിസിനസ്സുകളും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് പെട്ടെന്നുതന്നെ ഈ ചർച്ച തീർക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ പിടിവാശിയൊന്നും ഇതിനകത്തില്ല. അതുകൊണ്ട് ദയവായി ഓപ്പോസിഷൻ പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ട സുഹൃത്തുക്കൾ ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി.....

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : ഗവണ്മെന്റിന് അത്ര നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്തിനും അതുപോലെ നിർബന്ധമുണ്ട്. ഏതായാലും ഉച്ചതിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അല്ലാതെ എത്ര ദിവസം വേണമെങ്കിലും ഇരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. ഫിസിക്കലായിട്ട് ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ വിഷമമുണ്ട്. കാലത്ത് ഏഴു മണിമുതൽ വൈകുന്നേരം ഏഴു മണിവരെ ഇവിടെ ഇരുന്ന് ശവങ്ങളെപ്പോലെയാണ് ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുപോകുന്നത്.

ശ്രീ. ഇ. പി. ഗോപാലൻ : ഇതിന് എന്താണ് ഇത്ര വാശിപിടിക്കുന്നത്? ഈ 'കണ്ടം പെറക്കുക, കളം അറുക' എന്നൊരു ചൊല്ലു കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിലുണ്ട്. അതുപോലെയാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നില. അങ്ങനെയൊരു നില സ്വീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് വയ്യ. ഇതു ഇങ്ങനെ തുടരാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കിവിടെ ഇരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ : പ്രത്യേകമായ ഒരു വാശിയൊന്നും ഗവണ്മെന്റിന് ഈ കാര്യത്തിൽ ഇല്ല.

ശ്രീ. ജോസഫ് ചാഴിക്കാട്ട് : വാശിയൊന്നുമില്ല. പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കുകയില്ലെന്നുവെള്ള.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ രണ്ടു ദിവസത്തെ ഒഴിവു. പിന്നെ തികളാട്ടിയുംകൂടി മൂന്നു ദിവസം ഒഴിവു തന്നെ തിന്നു വിരോധമില്ല.

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഉച്ചതിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവശാലും സാധ്യമല്ല. ആ കാര്യം ഞാൻ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞതാണ്. ഈ ബില്ലിനെ കുറിച്ച് പരിപൂർണ്ണമായി ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ട സമയം വേണം.

ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ : വേണ്ട സമയം ഉണ്ടല്ലോ. ശ്രീ. അച്യുതമേനോന്തന്നെ മുൻപു പറഞ്ഞതാണ്, ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ച തീരുന്നതുവരെ ഇരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന്.

ശ്രീ. സി. അച്യുതമേനോൻ : ഇപ്പോഴും പറയുന്നത് അങ്ങനെതന്നെയാണ്. പക്ഷേ ഉച്ചതിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

Mr. Speaker : However this afternoon we can meet as we have decided earlier. For the rest we can consider later. Now we will adjourn and meet again at 4 p. m. today.

[The Assembly adjourned at 1. 10 p. m. and meet again at 4 p.m. with Mr. Speaker in the chair.]

Mr. Speaker: Shri Viswambharan can continue his speech.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : ഞാൻ പറഞ്ഞുനിറുത്തിയത് തീരുവന്നതപരം, കോഴിക്കോട്ട് എന്നീ കാർപ്പറേഷൻ അതിർത്തികളിലും ഫോർട്ടുകൊച്ചി മട്ടാഞ്ചേരി, എറണാകുളം എന്നീ മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തികളിലുമാണ് കടികിടപ്പുകാരന് പുതുതായി സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നതിൽ അത് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 3 സെന്റർ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ്. നേരത്തെ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്ന 5 സെന്റർ എന്നുള്ളതിൽനിന്ന് കുറവാണിത്. എങ്കിലും ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ സ്ഥലങ്ങൾലഭ്യവും, സ്ഥലത്തിന്റെ വിലയ്ക്കുതലം കൈപരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ്, അതുപോലെതന്നെ 3 സെന്റർ മിനിമം എന്ന നിർദ്ദേശം ഈ ബില്ലിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അതുംകൂടി മാനിച്ച് 3 സെന്റർ പാടെ എടുത്തുകളഞ്ഞു എന്ന അഭിമാനകരം ഗവണ്മെന്റിനു വരാതിരിക്കാൻവേണ്ടി 5 നഗരസഭകൾക്കിടയിൽ കള്ളിൽ 3 സെന്റർ എന്ന ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അതു മാത്രമല്ല ഈ മാതിരിയുള്ള വലിയ നഗരങ്ങളിൽ ആളുകൾ താമസിക്കുന്നത് നഗരസംവിധാനത്തിനു വിധേയമായതുകൊണ്ട് താമസിക്കുന്ന വീടുകളോടനുബന്ധിച്ചുണ്ടാകേണ്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം അതിനകത്തുതന്നെ ഏറ്റവും കുറച്ചുസ്ഥലം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള സൗകര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഇതു 3 സെന്റർമതിയെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. മറ്റൊരല്ലാ മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തികൾക്കും മിനിമം 5 സെന്റർ ആക്കണം എന്ന് എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് 10 സെന്റർ കൊടുക്കണമെന്ന് നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്ന നെയ്യാറ്റിൻകര, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കുന്നംകുളം, വടകര തുടങ്ങിയ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ മുമ്പ് 10 സെന്റർ വച്ചിരുന്നതിനുപകരം 5 സെന്റർ കൊടുത്താൽമതിയെന്നു വരുന്നതാണ്. മുനിസിപ്പൽ പ്രദേശങ്ങളല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെതന്നെ 10 സെന്ററിലും കൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ മിനിമം നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ട് മാക്സിമം എന്നുള്ളത് എടുത്തുകളയണം. ഇത് കടികിടപ്പുകാരനും വസ്തു ഉടമസ്ഥനും നല്ലതായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാൻള്ളത്. അതു കഴിഞ്ഞിട്ട് 1813-ാമത്തെ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനുമുമ്പായി 1814-ാം നമ്പർ ഭേദഗതിയെപ്പറ്റി അല്ല. ചിലതു പറയാൻ ഞാൻ

[ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ]

ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അത് 3-ാം ഉപവകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ആകെ 25 സെന്റർമാത്രമേ ഒരാൾക്ക് സ്ഥലമായിട്ടുള്ളവകിൽ, അതിനകത്തു് ഒരു കുടികിട്ടപ്പം കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ്റെ ഒരു കെട്ടിടം വയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പകരം സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നതിനു്—അയാൾക്കു് നേരിട്ടു് സ്ഥലം സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനോ, മറ്റൊരു വസ്തു കൊടുക്കുന്നതിനോ സൗകര്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് — ഗവണ്മെന്റിനിലേക്കുപേക്ഷിച്ചു് പുതുതായി ഭവനനിർമ്മാണത്തിനുള്ള സ്ഥലം കുടികിട്ടപ്പുകാരനു് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയാണിതു്, ഇതു് പഴയ അഗ്രേറ്റിയൻ റിലേഷൻസ് ആക്റ്റിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണു്, ഇന്നു് അല്പം ചില മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇല്ല. ഈ വരുത്തിയ മാറ്റം ഇതിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നതുപോലെതന്നെ മിനിമം മാക്സിമം എന്ന വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതു മാത്രമല്ല (2)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഒരു കുടികിട്ടപ്പുകാരനെ മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ (സി)(1)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് ഒരുമെലിനകത്തു് ആയിരിക്കണം സ്ഥലം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ മൂന്നാം വകുപ്പിൽ 25 സെന്റർ മാത്രമുള്ള വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ്റെ ഒരു കുടികിട്ടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിച്ചു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായം തേടി അങ്ങനെ മാറ്റുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കുടികിട്ടപ്പുകാരനു് പുതുതായി കിട്ടുന്ന സ്ഥലം ഒരു മെലിനകത്തായിരിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥയില്ല. ഇതു് ചിലപ്പോൾ അയാൾക്കു കഴിയുകയില്ല അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിനു് ബുദ്ധിമുട്ടു വരുമെന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കാം. അതു മാത്രമല്ല കുടികിട്ടപ്പുകാരനു് രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നവിധത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുപോകേണ്ടി വരുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള വീടാണു്, ആ പരിസരങ്ങളോടു് ഇണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതാണു് അതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് കുറച്ചു വിഷമമുണ്ടാകും. മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ആൾക്കു് അയാളുടെ വീട്ടിന്റേ വില കിട്ടാൻ വ്യവസ്ഥ ഇല്ല. ഇങ്ങനെ രണ്ടു കുറവുകളുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് 1314-ാം നമ്പർ ഭേദഗതിയിൽ ഞാൻ പറയുന്നതു ഒരാൾക്കു പുതുതായി കൊടുക്കുന്നതു ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു 3 സെന്റർ സ്ഥലമോ, ഏറ്റവും കൂടിയതു് 10 സെന്ററോ എന്നുള്ളതു മാറ്റിയിട്ടു് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു് 5 സെന്റർകിലും കൊടുക്കണമെന്നാണു്. ആകെ 25 സെന്റർ സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണു്, ചിലപ്പോൾ ഈ 25 സെന്റിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഒരു ഐ. ഏ. എസ്സ്. ഉദ്യോഗസ്ഥനോ മറ്റോ ആയി എന്നുവരും. അങ്ങനെ ചിലതൊഴിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ള ഈ 25 സെന്റർ ഭൂവുടമസ്ഥനും കുടികിട്ടപ്പുകാരനും തമ്മിൽ നിലവാരത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസം വരുത്തില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ചെറുകിടഭൂവുടമസ്ഥന്മാർക്കു കൊടുത്ത ഒരാനുകൂല്യംപോലെ ഈ 25 സെന്റർ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു കുടികിട്ടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഒരു സൗജന്യം കൊടുക്കുക എന്നുള്ള നിലയിലാണു് 10 സെന്റർ മിനിമം എന്ന ആഭ്യഭേദഗതി നിർബന്ധിക്കാതെ 5 സെന്റർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഗവണ്മെന്റു് സ്ഥലം കണ്ടു പിടിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള ചുമതല ഏറ്റെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ സ്വാഭാവികമായും ഗവണ്മെന്റു് വളരെ വിലക്കുറഞ്ഞ സ്ഥലം നോക്കിപ്പോകും. അതു് മുനിസിപ്പാലിറ്റി അതിർത്തികളിൽനിന്നും വിട്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ അന്നെ ഹരിജൻവെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നു് കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിനു് സ്ഥലമെടുക്കുമ്പോൾ സെന്റിനു് 25 രൂപയിൽ കൂടുതലായിപ്പോകരുതെന്നു് നിബന്ധന വച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാം. മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തിക്കുവളിയിൽ ആയിരിക്കും മിക്കവാറും ഗവണ്മെന്റു് സ്ഥലമെടുത്തുകൊടുക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു് 5 സെന്റർ കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ 1314-ാം നമ്പർ ഭേദഗതി.

1312-ാം നമ്പർ ഭേദഗതി മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ അവസാനത്തു ചേർക്കാൻ ഉള്ളതാണു്. ഭേദഗതി അവസാനിക്കുന്നിടത്തു് and എന്നുകൂടി ചേർക്കണം. അതായതു് “the price of the homestead, if any, erected by the kudi-idappukaran and” എന്നുവരണം. And അച്ചടിച്ച ഭേദഗതിയിൽ ഇല്ല.

അതുകൊണ്ട് അതുകൂടി ചേർത്തു ഭേദഗതി പരിഗണിക്കണം എന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതു വരുമ്പോൾ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നവിധത്തിലുള്ള കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അയാൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന വീടിന് കിട്ടിയിരുന്നതുപോലെ വില 3-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ആളിന് ലഭിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇത് ഈ വകുപ്പ് എഴുതിവന്നപ്പോൾ വിട്ടുപോയതായിരിക്കാമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. ഇല്ലെങ്കിൽ മുമ്പുകൊടുത്തിരുന്ന ആനുകൂല്യം കൊടുക്കരുതെന്നു പറയുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ഭേദഗതിയും സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പിന്നീട് എനിക്കുള്ള ഭേദഗതി 74 (4) ഉപവകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ആ വകുപ്പ് എടുത്തുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിന് ഒരു ഭേദഗതി വേറെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒരു സ്ഥലത്തു് താമസിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ അസൗകര്യമാണെന്ന് വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ തോന്നിക്കഴിഞ്ഞാൽ അയാളെ ആ വസ്തുവിന്റെ മറ്റൊരാൾത്തേക്കു് മാറ്റാമെന്നാണ് ഈ ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വസ്തുവിന്റെ മറ്റൊരാൾ ഭാഗത്തേക്കല്ലെ മാറ്റുക എന്ന ചിലപ്പോൾ ചോദിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ ഒരു വസ്തുതന്നെ ചിലപ്പോൾ 50 ഏക്കർ 100 ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ളതായി കാണാറുണ്ട്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ റോഡ് സൈഡിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകളെ മാറ്റിയിട്ട് ഏതെങ്കിലും മൂലയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു തള്ളാനുള്ള മാർഗ്ഗമായിട്ട് ഈ വകുപ്പ് സ്വീകരിക്കും. അതത്രമാത്രമല്ല നമുക്കെല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ വീട്ടിനോടു് ഒരു പ്രത്യേകമായ സ്റ്റേഫവും പ്രതിപത്തിയുമൊക്കെയുണ്ട്. ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ തലമുറതലമുറയായി താമസിച്ചുവരുന്ന ഒരു വീട്ടിൽനിന്ന് വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു് മാറ്റി, സ്ഥലം തരമെന്നുള്ള കാരണംകൊണ്ട് കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റി അയയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതു നീതിക്കു ചേർന്നതല്ലെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ വേണ്ടത്ര സൗകര്യം അയാളുടെ വീടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വരുന്നില്ല എന്ന കാരണംകൊണ്ട് മാറ്റി അയയ്ക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് ഇതിൽ പറയുന്നത് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 3 സെന്റ് അല്ലെങ്കിൽ 10 സെന്റ് കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നാണ്. അങ്ങനെ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ അസൗകര്യമാണെന്ന കാരണത്താൽ മാറ്റാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്ന കുടികിടപ്പുകാരൻ അയാൾ (ആദ്യം താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു് അയാളുടെ ചെലവിലും അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വീട്ടിന് വിലകൊടുക്കണമെന്നു് വ്യവസ്ഥയില്ല. 74 (2) ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്ന (i) the landholder shall pay to the kudikidappukaran the price of the home-stead, if any, erected by the kudikidappukaran. എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ ഈ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ സ്വന്തം വീടു നിർമ്മിക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാവസായിക ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയോ ആണ് കുടികിടപ്പ് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കാം. എന്നാൽ അത്രയും പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത വസ്തുഉടമസ്ഥൻ അസൗകര്യമാണെന്ന ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കാരണത്താൽ ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കുടികിടപ്പുകാരൻ അയാളുടെ വീട്ടിന്റെ വില കിട്ടുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നത് വളരെ ദുർഭാഗ്യകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അതിന് യാതൊരു ന്യായീകരണവും കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു വകുപ്പ് അഗ്രേറിയൻ റിലേഷൻസ് ആക്റ്റിലോ, ഇതിനുമുമ്പ് ഈ സഭ ചർച്ചചെയ്ത അഗ്രേറിയൻ റിലേഷൻസ് ബില്ലിലോ ഒന്നുമില്ലാതിരുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു വകുപ്പ് ചേക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം ഇൻഡ്യൻ പ്രസിഡൻറിൽനിന്ന് ഈ സഭയ്ക്കു് ലഭിച്ചിരുന്നതുമല്ല. ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ വകുപ്പ് പ്രസിഡൻറിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് വളരെ വിശദമായി ഈ സഭതന്നെ ചർച്ച ചെയ്തതാണ്. ഇന്ന് ഈ ബിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ അധികാരത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ചർച്ച ചെയ്തു പാസ്സാക്കിയെടുത്ത വകുപ്പാണ്. അതിൽ കാര്യമായ മാറ്റം വരുത്തുന്നതു ശരിയല്ല. ഇതു പറയുമ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു കാര്യംകൂടി പറയാനുണ്ട്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അഗ്രേറിയൻ റിലേഷൻസ് ആക്റ്റിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും വകുപ്പുകൾ അതേപടി ഈ ലാൻഡ് റിഫോംസ് ബില്ലിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും മാറ്റം

[ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ]

സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രതിപക്ഷത്തുനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അഗ്രേറിയൻ റിലീഷൻസ് ആക്റ്റിനെ പ്രമാണമായി ഉദ്ധരിച്ചാണ് മന്ത്രി ആ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുന്നത്. അതേസമയം മറ്റു ചില വകുപ്പുകൾ വരുമ്പോൾ ആ ആക്ട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രമാണമല്ല. അത് നന്നല്ല എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷന്റെ ചില വകുപ്പുകൾ പറയുന്നത് കേൾക്കാറുണ്ട്. പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ ഈ രാജ്യത്തെ സ്വന്തമായി കിടപ്പാടമില്ലാത്ത ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെയേറെ കാര്യമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും പഞ്ചവത്സര പദ്ധതികൾ നോക്കിയാൽ അതു കാണാവുന്നതാണ്. മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽത്തന്നെ ഭൂപരിഷ്കരണം സംബന്ധിച്ചുള്ള അദ്ധ്യായത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. അതുകഴിഞ്ഞിട്ട് അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ലേബർ എന്നു പറഞ്ഞു പ്രത്യേകം ഒരു അദ്ധ്യായത്തിൽ അതു പറയുന്നുണ്ട്. അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ലേബർ എന്നു പറയുന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ സ്വന്തമായി ഭൂമിയില്ലാത്ത തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി താമസത്തിനു സ്ഥലവും, കെട്ടിടവും ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ചുമതല സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അതിനുവേണ്ടി കറേ തുക പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗവണ്മെന്റ് ആ വിധത്തിൽ സ്വന്തമായി കിടപ്പാടമില്ലാത്ത വളരെയധികം ആളുകളുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കൂടുതൽ വരുന്ന ഈ സംസ്ഥാനത്തെ പാവപ്പെട്ട ആളുകളോടുള്ള സമീപനം എന്താണെന്നുള്ളത് ഈ വകുപ്പുകളിലെ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എങ്ങനെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ഗവണ്മെന്റിന് വസ്തു ഉടമസ്ഥരെ സഹായിക്കണമെന്ന് അതിയായ താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽ കുടികിടപ്പുകാരുടെ പുനരധിവാസത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചുമതലയും ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്താൽ മതി. പക്ഷെ അതിന് ഈ ഗവണ്മെന്റിന് സമ്പന്നസ്സും കഴിവും ഉണ്ടോ? മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ഭൂപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അദ്ധ്യായത്തിലും കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ പുനരധിവാസത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അദ്ധ്യായത്തിലും ഒന്നും രണ്ടും പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി ഇവർക്കു താമസത്തിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിന്റെ പ്രോഗ്രസ്സ് റിപ്പോർട്ട് ഉണ്ട്. പല സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പേർ അതിൽ പറയുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ പേർ അതിലെങ്ങും കാണാൻ ഇല്ല. ഇതെല്ലാം ഞാൻ പറയുന്നതു ഇവരുടെ പുനരധിവാസത്തിനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല എന്നുള്ള എന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ തെളിവായിട്ടാണ്. ഗവണ്മെന്റു അതിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുമെങ്കിൽ എനിക്കു പരാതിയില്ല. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണമെന്ന് എനിക്കു നിർബന്ധമില്ല. മറ്റു ചില ചുമതലകൾ ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുക്കുന്നതുപോലെ ഇവരെ മാറിത്താമസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതലയും ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുക്കുന്നുവെന്നു വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അതിനു ഗവണ്മെന്റിനു കഴിവില്ല. സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പുനരധിവാസത്തിനു തരുന്ന തുക മുഴുവനും ചെലവാക്കുവാൻ കഴിയാതെ ലാപ്സായി പോകുകയാണ്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവർക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകയെക്കാൾ കൂടുതലും ചെലവാക്കിയിട്ടുള്ള അവസരത്തിൽ ഇവിടെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുകപോലും ചെലവാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന ഈ ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ട് അതു കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ ചുമതല വസ്തു ഉടമസ്ഥർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാതെ തരമില്ല. കുടികിടപ്പുകാർക്കു കൊടുത്തിരുന്ന സൗകര്യങ്ങൾക്കുടിപ്പോയി എന്നൊരു പരാതി മന്ത്രിമാരുടെ ചെവിയിൽ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ഈ രാജ്യത്തു ആർക്കും അങ്ങനെയൊരു പരാതിയുള്ളതായി പരസ്യമായി അറിവില്ല. ഇതു അക്രമപരമായിപ്പോയി എന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു പത്രം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായിപ്പോലും അറിവില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഘടന പ്രക്ഷോഭം കൂടിയിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. കാൺഗ്രസ്സ്

പാർട്ടിയോ അല്ലെങ്കിൽ മററതെങ്കിലും പാർട്ടിയോ അപ്രകാരം പ്രമേയം പാസ്സാക്കി അയച്ചതായും അറിവില്ല. ആ നിലയ്ക്കു വന്നു ഉടമസ്ഥന്മാർ പോലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ആനുകൂല്യം, ചെറുകിട ഉടമകൾപോലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ആനുകൂല്യം ഗവണ്മെന്റു സ്വന്തംസ്ഥല മുൻകൈ എടുത്തു കൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ല. പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാർക്കു ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ആനുകൂല്യം എടുത്തുകളയുന്നതിനെ ഞാൻ എതിർക്കുകയാണ്. പിന്നെ ഇവിടെ കുടികിടപ്പുകാരായി ഹരിജനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു. അതു ശരിയല്ല. എല്ലാ സമുദായങ്ങളിൽപെട്ട ആളുകളും ഉണ്ട്. അതിന് സാമുദായിക നിറം കൊടുത്തിട്ടു കാര്യമില്ല. ഈ വകുപ്പ് മുൻ കാർഷികബന്ധ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ മാറ്റമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ അത് ഗവണ്മെന്റിനു തീരെ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലായതുകൊണ്ടാണ്, കുടികിടപ്പുകാരന് കറച്ചെങ്കിലും ആനുകൂല്യം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി, എന്റെ അഭിപ്രായം മാറ്റി ചൂക്കൊണ് ഒരു Compromise formula എന്ന നിലയിൽ ഈ ഭേദഗതികൾ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചത്. എന്റെ ഭേദഗതികൾ അംഗീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : സർ, ഈ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച വളരെ യേറെ ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച വളരെ യേറെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ശ്രീമാൻ വിശ്വംഭരൻ പറഞ്ഞതു പോലെ 1960-ൽ വിപുലമായ വിധത്തിൽ ഈ വകുപ്പ് ചർച്ച ചെയ്തതാണ്. അതിനുശേഷം പാസ്സാക്കിയതുമാണ്. ഇതു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ എന്തു പ്രത്യേക സംഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടാണ് പുതിയതായി ഇതു പോലെ ഈ വകുപ്പ് കൊണ്ടുവന്നത്. ഈ വകുപ്പിന്റെ ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് ഘടനയും നോക്കുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരന് ഫിക്സിററി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനോടൊപ്പം അവരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു വകുപ്പായി ഇതു മാറിയിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വകുപ്പാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. 74-ാം വകുപ്പ് കുടികിടപ്പുകാരന് ഫിക്സിററി കൊടുക്കുന്നതായിട്ടാണ് heading എങ്കിലും എന്തെല്ലാം കാരണവശാൽ എങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നാണ് വകുപ്പിനുള്ളിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്തു ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ 1948-ലെ കുടികിടപ്പുകാരനെ അതിനെ base ചെയ്ത് ഒഴിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്ന പ്രൊക്ലമേഷൻ വന്നു. അതു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം നിയമവും വന്നു. എന്നാൽ ആ നിയമത്തിനുശേഷം അതിലെ പഴതുപയോഗിച്ച് ഒഴിപ്പിക്കൽ ശക്തമായപ്പോൾ അന്നു നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമത്തേക്കാൾ ഒഴിപ്പിക്കൽ കറച്ചും കുടികിടപ്പുകാരന് കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകിയും കുടികിടപ്പുകാരന്റെ നിർവ്വചനംകൊണ്ടുവന്നു. ആഭ്യന്തരനിയമത്തിൽ ഏതു വിധത്തിലുള്ള വേസ്റ്റു വരുത്തുകയാണെങ്കിലും ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നതു 1955-ൽ എടുത്തുകളഞ്ഞു. നിയമം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിക്ക് ബാധകമാക്കി. സർ, ഈ വകുപ്പിന്റെ drafting നല്ലതുപോലെ പരിശോധിച്ച് ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതിയെക്കാൾ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു മി. കോരൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതിയാണ്. കാരണം ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നവർ draft ചെയ്തവരായിരിക്കുമല്ലോ. കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കരുതെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഒഴിപ്പിക്കൽ, വകുപ്പിലുള്ളതിൽ കൂടുതലായി നടക്കും. കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു അന്യായമാണ് എന്നു പറയുന്ന ചില ആളുകൾ കാണാം. ഒരു സെൻറർ ഭൂമിക്ക് ആയിരം രൂപ വില വന്നിരിക്കുന്നു, അതു ഒഴിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതു അന്യായമാണ് എന്നു ചിലർ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തു സ്വന്തമായി ഒരു സെൻറർ ഭൂമിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ധാരാളം സ്വത്തുള്ള ഉടമയുടെ അനുവാദത്തോടു കൂടി തലമുറതലമുറയായി താമസിച്ചുവരുന്ന ആളുകൾക്കു അനുകൂലമായതല്ലെങ്കിൽ വിധത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വകുപ്പുകൾ നിയമത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നത് പൊട്ടുന്ന പത്തു പതിനായിരം ഏക്കർ ഭൂമി പരിധിക്കൂടാതെ വസ്തുവാൻ അനുവാദം കൊടു

9/740/V7

[ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി]

ത്തവക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ, പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാരന്റെ സ്ഥിരത കളഞ്ഞെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ പത്തു സെന്റിൽനിന്നും ഏഴു സെന്റു പിടിച്ചുപറിച്ചു. കാർഷികബന്ധനിയമം ആദ്യം പാസ്സായപ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരന് പ്രത്യേകമായ ഒരു സ്ഥാനം കൊടുത്തിരുന്നു. ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും സ്വന്തമായില്ലാത്തവർ ഇന്നവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം ആരുടെ ആയാലും, അവിടെനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പോകാൻ പാടില്ല എന്ന തത്വം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മേലാൽ ഭൂമിയുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അവർ മാറണം. സർ, താമസവും തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ ഭൂമി സ്വന്തമായി കെട്ടിടം വയ്ക്കാൻ പററിയതു വാങ്ങിയാൽ മാറണമെന്നായിരുന്നു ആ നിയമത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഇന്ന് ആ ഒരു മൈൽ എന്നുള്ളത് എടുത്തു കളഞ്ഞു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് കടലുമായി 15 മൈൽ അപ്പുറത്തു 5 സെന്റു ഭൂമി കിട്ടി മാറുന്നതിന്റെ പൊതു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഈ നാട്ടിന്റെ സാമൂഹ്യനീതിക്കുവേണ്ടി നിലനിൽക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഒന്നു മില്ലാത്ത വിഭാഗക്കാരുടെ ഉന്നമനമാണ് ലക്ഷ്യമായി കരുതുന്നതെങ്കിൽ തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും അവരെ മാറ്റുന്നതിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുകൂടാ. ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുന്നു പണ്ട് കാർഷികബന്ധനിയമം കൊണ്ടുവന്ന അവസരത്തിൽ alienate ചെയ്യാൻ കുടികിടപ്പുവകാശം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള വകുപ്പ് ഡിലീറ്റു ചെയ്യണമെന്നു വളരെ ശക്തിയായി ശ്രീമാൻ വിശ്വനാഥൻ Congress-ലെ ഇതര അംഗങ്ങളും അന്നു വാദിച്ചതാണ്. അന്നു അതു ഞാൻ അംഗീകരിക്കാതിരുന്നത് ആ വകുപ്പുജന്മി കുടികിടപ്പുകാരനെ പററിക്കുന്നതിന് ഭൂപയോഗപ്പെടുത്തുമോ എന്നുള്ള സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. 1959-ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച നടന്ന അവസരത്തിൽ ഈ വകുപ്പുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ജന്മിക്കു കുടികിടപ്പുകാരൻ താമസിക്കുന്ന കുടികിടപ്പ് ബലമായി എഴുതിവാങ്ങിക്കുമെന്നൊരു സംശയം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ 1959-നുശേഷം പ്രത്യേകിച്ചു Town area കളിൽ കുടികിടപ്പുകാരന്റെ അവകാശം ഇതുപോലെ ഭൂമിയില്ലാത്തതും താമസസൗകര്യമില്ലാത്തതുമായ അനേകം ആളുകൾ എഴുതി വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിലകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സർ, അതു Alienate ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നുള്ളത് എടുത്തു കളയുവാൻ എവിടെ വകുപ്പ്? ഒരു നിയമം ഉണ്ടായിരുന്നതും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു പുതിയ ഒരുനിയമം കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഒരു വിഭാഗക്കാർക്ക് പ്രത്യേകമായി കൊടുത്തിരുന്ന അവകാശം എടുത്തുകുളയാൻ പാടില്ല എന്ന അടിസ്ഥാന തത്വം ആദ്യം അംഗീകരിക്കണം. കൊടുത്തിരുന്ന അവകാശം യഥാർത്ഥമായി കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നും നിയമത്തിനു പഴുതുണ്ടോ എന്നും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. 48-ൽ ഉണ്ടാക്കിയ നിയമത്തെക്കാൾ 55-ലെ നിയമം മുന്നോട്ടു പോയിരിക്കുകയാണ്. 55-ൽ കുടികിടപ്പുകാരനു കിട്ടിയതു 48-ലേക്കാൾ കൂടുതൽ അവകാശമായിരുന്നു. 1955-ലുണ്ടായിരുന്ന അവകാശത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ കൊടുത്തു. നിറുപ്പനംതന്നെ കറേക്കുടി വിസ്തൃതമാക്കുകയുണ്ടായി. കുടികിടപ്പുകാരനു കൊടുക്കേണ്ട അവകാശത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഈ സഭയിലുള്ളതായ അഭിപ്രായങ്ങളെ മാനിച്ചുകൊണ്ടു കുടിയാന്റെ അവകാശങ്ങളെ കറേക്കുടി വിപുലപ്പെടുത്തി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. 1960-ൽ നാം പിന്നോട്ടു പോകുകയാണ്. 74-ാം വകുപ്പിനെ പററി ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരന്റെ നിറുപ്പനംതന്നെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടു ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതാണ്. 1959-ൽ അംഗീകരിച്ച നിർവചനത്തെക്കാൾ വിസ്തൃതമായ വിധത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാരന്റെ നിർവചനം കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനു പകരം നിങ്ങൾ കുറച്ചു. നിങ്ങൾക്കു ഒരു വശത്തേക്കുമാത്രമേ നോക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. മറുഭാഗത്തേക്കു നോക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും പി. ചാക്കോയെപ്പോലുള്ളവരുടെ ദീനരോദനം ഈ സഭയിൽ തുടർച്ചയായി കേൾക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ഇതു പോലുള്ള ദീനരോദനങ്ങൾ ആ ഭാഗത്തുനിന്നും തുടർച്ചയായി വരുകയും കാര്യം സാധിക്കുന്നതിലേക്കു മെമ്പർമാരുടെ പുറകേ നടക്കുന്നതുമായ കാഴ്ച പാമ്പുവത്തിൻ സഫിക്കൻ പാടില്ല. സർ, ശ്രീ കോരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ആ മെമ്പറെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. എന്തു ആവേശത്തിലാണു സംസാരിച്ചത്. സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി 15 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടും Congress മെമ്പർമാരുടെ ഭീനരോദനം നിങ്ങളുടെ Parliamentary Party വിട്ട് ഈ ഹാളിൽ വരണമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പാർട്ടിയുടെ സ്ഥിതി ഹാ കഷ്ടം എന്നേ പറയുവാനുള്ളൂ.

സർ, പ്ലാനേർഷന്റെ നിർവ്വചനം നമുക്കറിയാം. അതു എത്രയോ വിസ്തൃതമാണ്. ആ പ്ലാനേർഷനുള്ളിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർ അതിനുമുമ്പു അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നവരാണ്. ഇന്നു അങ്ങനെ പ്ലാനേർഷൻ അതിർത്തിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർ അനാഥരായിരിക്കുകയാണ്. ഇനി ഇൻഡസ്ട്രിയൽ പർപ്പസിനു വേണ്ടി ഒഴിപ്പിക്കാം എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിനു കടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാം എന്നുള്ള അധികാരത്തിന്റെ പേരിൽ അവർക്കു അഞ്ചു സെന്ററാ പത്തുസെന്ററാ കൊടുത്തു ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിനു വ്യവസ്ഥയെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുക്കട്ടെ. അതിനുപോലും നിബന്ധനയില്ല അതു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇന്നു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ബില്ലിൽ ഒരു 74-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ ചർച്ചചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ 1950-ലേയും 1960-ലേയും നിയമത്തിൽ കടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ഉള്ള അവകാശം ചുരുക്കൽ എന്ന നയം ഉപേക്ഷിച്ച് വ്യാപ്തമാകുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരു കാരണവശാലും കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാ എന്നുള്ള ആ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിൽനിന്നാണ് നാം പോകേണ്ടത്. ഇതിനു പകരം കടികിടപ്പുകാരെ എങ്ങനെയെല്ലാം ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നു ബോധപൂർവ്വം ആലോചിച്ചെഴുതുകയായിരിക്കുകയാണ് ഈ വകുപ്പെന്നതാണു ശരി. ഒരുപക്ഷേ അപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവർ ചോദിച്ചേക്കാം ഈ അഞ്ചും പത്തും സെന്ററുള്ള പാവപ്പെട്ടവർ ഇപ്പുറത്തില്ലേ എന്ന്. ഈ അഞ്ചും പത്തും സെന്ററുകാരായിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കാൻ കടികിടപ്പുകാർക്കുവേണ്ടി അക്വയർ ചെയ്ത അതിനുള്ളിൽ കടികിടപ്പുകാരെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കണം. അതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചത്രയും കടികിടപ്പുകാർക്കു അഞ്ചും പത്തും സെന്ററു കൊടുക്കണമെന്നല്ല പ്രധാന വാദം. അവരെ ഒഴിപ്പിക്കരുതെന്നുള്ള പ്രധാനവാദം അംഗീകരിക്കുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ വിഭാഗക്കാരെ എങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നുള്ളതാണ് ഈ വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു തോന്നുന്നു. സർ, 1959 June 10-ാം തീയതി പാസ്സാക്കിയ നിയമവും ഈ നിയമവുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കിയാൽ കടികിടപ്പുകാരുടെ അവകാശങ്ങൾ വളരെ പരിമിതപ്പെടുത്തി നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണ് എന്നു വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരങ്ങൾ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു വിപുലമാക്കിക്കൊടുത്തു. എന്തുവേണം വസ്തു ഉടമസ്ഥനു് അസൗകര്യമാണെന്നു തോന്നിയാൽ ഒഴിപ്പിക്കാൻ അവകാശം കൊടുക്കുന്ന ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നിയമസഭയേയും നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരേയുംപറ്റി ജനങ്ങളെടുക്കുന്ന വിധിയെന്തായിരിക്കും. 1959-ലെ നിയമത്തിൽ ഒരൊറ്റ കാരണത്തിന്റെ പേരിലെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. താമസിക്കാൻ കെട്ടിടം വയ്ക്കുന്നതിനു് വേറെ വസ്തു ഇല്ലെങ്കിൽ അതല്ലാ വേറെ സ്ഥലമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ കെട്ടിടം വയ്ക്കണം—വേറെ സ്ഥലമില്ലെങ്കിൽ ആ ഒരൊറ്റ കാരണത്തിന്റെ പേരിലേ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നാണ്. ഇന്നു സർ, അതെങ്ങനെ മാറ്റി. ഈ നാലാം ഉപവകുപ്പു ഞാൻ പാസിംഗായിട്ടു ആദ്യമേ ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ പറയുന്നതു, ഈ കടികിടപ്പുകാരൻ അവിടെ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വസ്തു ഉടമസ്ഥനു് അസൗകര്യമാണെങ്കിൽ അയാളെ ഒഴിപ്പിക്കാം എന്നാണ്. ഇന്നു ഈ നിയമം പാസ്സായി വരികയാണെങ്കിൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ inconvenience വളരെക്കൂടും. ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തം. അതായത് നിങ്ങൾക്കു് അസൗകര്യമാണ് ഈ പാവപ്പെട്ടവർ താമസിക്കുന്നതെന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം exercise ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ എന്ന ആഹ്വാനമാണ്. അതായത് ഞങ്ങൾക്കു ഇൻകൺവീനിയൻസുണ്ട്, ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭൂമിയാണ്, അതിൽ ആർക്കും താമസിക്കുന്നതിനുവകാശമില്ല, കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനും അവകാശമില്ല എന്നുള്ള ഒരു ബോധം പുറത്തുണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരു പ്രചാരവേലയും പ്രവർത്തനവും ഇതിലുണ്ട് സർ. ഒരാൾക്കു ഇൻകൺവീനിയൻസുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ അയാളെ എവിടെയെങ്കിലും മാറ്റി അതേമസിപ്പിക്കാം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ശ്രീ. മാലേത്തു ഗോപിനാഥപിള്ള : ആ വസ്തുവിൽത്തന്നെ വേറെ മാറ്റം താമസിപ്പിക്കണം എന്നാണ്.

He can be shifted to another part of the same land.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ആ ഭൂമിയിൽത്തന്നെ കുടികിടപ്പു വയ്ക്കാൻ ഫിറാറണോ എന്നു നോക്കണം. അതു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു, ഫിററ എന്ന വാക്കിനു വളരെ അർത്ഥമുണ്ട്. ആ മൂന്നു സെന്ററിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ വസ്തുവിൽത്തന്നെ എവിടെയെങ്കിലും കൊടുത്താൽ മതി. അയാളെ ഒഴിപ്പിക്കാം. ചിലപ്പോൾ അയാളുടെ വീടിനോടുചേർത്തു ഈ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ ഒരു വേലി കെട്ടി എന്നു വരും, അങ്ങനെ തോടുവെട്ടുന്നതിനും വേലികെട്ടുന്നതിനുമുള്ള പ്രവണതയുണ്ടാകും. മാറിത്താമസിക്കുന്നതോടുകൂടി അന്നുവരെ കുടികിടപ്പുകാരനുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു സൗകര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും.

Shri Malethu Gopinatha Pillai : According to this Bill, the right is not an easement right.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : കുടികിടപ്പുകാരന്റെ ഡെഫനിഷൻകൂടി നോക്കണം. വളരെക്കുറേ വായിച്ചുപഠിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടായില്ല. കുടികിടപ്പുകാരന്റെ ഡെഫനിഷൻകൂടി നോക്കിട്ടു പറയണം. കുടികിടപ്പിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ Easement right-നും അയാൾക്കവകാശമുണ്ട്. അയാൾക്കു ഒരു വഴിയുണ്ടാകണം. അങ്ങനെ വഴിയുള്ള സ്ഥലത്തുവേണം മാറ്റാൻ എന്നു ഉള്ള. പിന്നെ Easement necessity യെ ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതു claim ചെയ്യാം. പക്ഷെ പരീക്ഷണം കഴിഞ്ഞെ കിട്ടൂ. അതിനു നിർബന്ധമുണ്ടോ. അയാൾക്കു കുടിക്കുന്നതിനു വെള്ളമുണ്ടാകണം. ബാക്കിയുള്ള പെരുമാറ്റത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിർബന്ധമുണ്ടോ. അവർക്കു വീടുവയ്ക്കാൻ 3 സെന്റർ കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു മാത്രമേയുള്ളൂ. അതിന്റെ ഓണർഷിപ്പു ഞങ്ങൾ വിട്ടുതന്നിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലം കെട്ടിടം വയ്ക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതാണോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടുമാത്രം അവരെ മാറ്റാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. വസ്തു ഉടമസ്ഥനു ഇൻകൺവീനിയൻസുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ അയാളെ മാറ്റണമെന്നാണ്. അങ്ങനെ വരികയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തു പലരും ജീവിക്കുന്നതുതന്നെ ഇൻകൺവീനിയൻസായി കരുതുന്നവരുണ്ട്. താമസിപ്പിക്കുന്നതു ഇൻകൺവീനിയൻസായി തോന്നുന്ന ആൾക്കുരുണ്ട്, അങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുണ്ടു സർ. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഞാൻ ആദ്യം വിചാരിച്ചു, കുടികിടപ്പുകാർ താമസിക്കുന്ന വസ്തുവിൽത്തന്നെ വസ്തു ഉടമസ്ഥനും താമസിക്കാൻ അസൗകര്യമുണ്ടായാൽ മാറ്റാമെന്നായിരിക്കുമെന്ന്. അങ്ങനെയല്ല താമസത്തിനു് അസൗകര്യം കൊണ്ടാണ് മാറ്റുന്നതെന്നെഴുതിയിട്ടില്ല. ഇതു നോക്കുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരെ കൂട്ടിലിട്ടു പൂട്ടുകയാണോ എന്നു തോന്നും. സർ, സാധാരണനിലയിൽ അതു നടക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ 48-ലും 55-ലും ഉണ്ടായ നിയമങ്ങളുടെ ഫലമായി കുടികിടപ്പുകാരനു ലഭ്യമായ അവകാശങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാൻ വേലി കെട്ടലും, തോടുകഴിക്കലും, കമ്പിവേലിയിടലും അസൗകര്യങ്ങളുണ്ടാകുകയും ചെയ്തിന്റെ ഫലമായി 1959-ൽ പാസ്സായ നിയമത്തിൽ Easement അവകാശംകൂടി കുടികിടപ്പുകാർക്കു കൊടുത്തു. കുടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ജോലിക്കു പോകുകയാണ്. കുടികിടപ്പുകാർ ഭൂരിപക്ഷവും കർഷകത്തൊഴിലാളികളും മറ്റു തൊഴിലാളികളുമാണ്. ഇന്നീ മൂന്നു സെന്റുള്ളവർ 99 ശതമാനവും ഈ വിഭാഗക്കാരാണ്. ഈ വിഭാഗക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ജോലിക്കു പോകും. കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ അവരുടെ വീടിനപ്പുറം തോടുവെട്ടുക, വേലി കെട്ടുക ഇതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ജന്മികളും അങ്ങനെ ദ്രോഹികളാണെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നത്. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് അവർക്കു കിട്ടിയ അവകാശം തട്ടിപ്പറിക്കരുത്. ഈ വിഭാഗം വമ്പിച്ച ഒരു ജനവിഭാഗമാണെന്നു പരിഗണിച്ചു. അവരിൽ പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടുള്ളവരുടെ വോട്ടു ഈ ഗവണ്മെന്റിനും അവരുടെ എം. എൽ. എ. മർക്കു

ഇനിയും ആവശ്യമാണെന്നു കരുതിയെങ്കിലും ഈ കൊലക്കയറിലിതിന്നിന്ന് പിൻതിരിയണം. ഈ മന്ത്രിസഭയും, എം. എൽ. എ. സ്ഥാനവും എല്ലാം ഉണ്ടായതു അവരുടെ വോട്ടിന്റെ ഫലംകൊണ്ടുകൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടു അവർക്ക് ന്യായമായി കൊടുക്കേണ്ട അവകാശങ്ങൾ, അവർ ന്യായമായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവകാശങ്ങൾ തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നിയമം എഴുതിവെച്ചാൽ അതു നടപ്പിൽവരാൻ വിഷമമുണ്ട്. അതിൽ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു നാലു വകുപ്പുകൾ പറയുന്നുണ്ട്. അവരെ ഒരൊറ്റ കാരണവശാലും ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഒരൊറ്റക്കാരണംകൊണ്ടുമാത്രമേ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. അതു സ്വന്തമായി വീടുവെക്കുവാൻ സ്ഥലമില്ലാത്ത ആളുകൾക്ക്—ഞാൻ ആ കാര്യത്തിൽ ശ്രീമാൻ വിശ്വംഭരന്റെ ഭേദഗതിയോടു യോജിക്കുന്നില്ല—സർ, The kudikidappukaran can be shifted to a new site. കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആളിനു ഭേദികളുള്ള പകരം ഭൂമി കൊടുത്താൽ മതി എന്നാണ് ഇന്നത്തെ നിയമത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും ഒഴിപ്പിക്കുന്ന ആളിനു ഭേദികളുള്ള സ്ഥലം കൊടുത്താൽ മതി. The extent of the new site shall be the extent of the existing kudikidappu, subject to a minimum of three cents and a maximum of ten cents. ഞങ്ങൾ പത്തു സെന്റുവരെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നാണ് എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. മുൻപിലത്തെ നിയമത്തിൽ ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആളിന് അഞ്ചു സെന്റോ പത്തുസെന്റോ കൊടുക്കുന്നത് ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ വേണമെന്ന നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നതില്ല. കുടികിടപ്പുകാരനും അവരുടെ തൊഴിലുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഈ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. താമസം ഒഴിപ്പിച്ച് എവിടെയെങ്കിലും പോയി പത്തുകൊള്ളാനാണ് “Subject to a minimum of three cents or maximum of 10 cents” ഇതിന്റെ അർത്ഥം. പത്തു സെന്റർ കൊടുക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നാണോ. അങ്ങനെ ഈ ജനങ്ങളെ പറിക്കാൻ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് പത്തു സെന്റർ ഭൂമിവരെ കൊടുക്കാൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊടുക്കാത്തതിന് ഞങ്ങളാണോ ഉത്തരവാദികൾ എന്നു ചോദിക്കാനാണ്—പത്തുസെന്റർ എന്നെഴുതിയാൽ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുത്താൽ മതി. നിയമപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടാനൊക്കുമോ. ഇല്ല—ഈ നിയമത്തിലെഴുതിയില്ലെങ്കിലും ആക്കെങ്കിലും കുടികിടപ്പുകാരന് പത്തു ഏക്കർ കൊടുക്കുന്നത് നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആർക്കു വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാം. ഈ നിയമപ്രകാരം 3 സെന്റർ കിട്ടും. പാവപ്പെട്ടവരെ പറിക്കുന്ന ജോലിതന്നെ, പറിക്കലായവർക്ക് ഇങ്ങനെയല്ലാതെ എഴുതാനൊക്കുമോ. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ കോരന്റെ ഭേദഗതിമാത്രം മതിയെന്നു നിർബന്ധം തോന്നും. കുടികിടപ്പിനു പകരം സ്ഥലം “Within one mile” ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ വേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നത് എടുത്തു കളഞ്ഞില്ലേ. അതിനു ശേഷം അഞ്ച്, പത്തു എന്നുള്ളതു മൂന്നു, എന്നാക്കി മാറ്റി. ഈ നാട്ടിൽ ഒരു കുട്ടനാടു വന്നതുകൊണ്ടുള്ള ശല്യം. ആ നാട്ടിൽ കുറെ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരും കുറെ കർഷക മുതലാളിമാരും അവർക്കുവേണ്ടി പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പത്തുസെന്റർ തട്ടിപ്പറിച്ചു. അവർക്ക് കൊടുക്കാവുന്ന അവകാശങ്ങൾ മുഴുവൻ കൊടുത്തു. അവർക്ക് ഒക്കെ വയ്ക്കാവുന്നിടത്തേക്കും ഭൂമി കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനു പരിധിയിൽനിന്നും കായൽനിലങ്ങൾ ചിലടത്തു പുഞ്ചു ഉൾപ്പെടെ ഒഴിവാക്കി. കുടിയന്മാരെ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടതു അത്രയും ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ സൗകര്യം കൊടുത്തു. ആ കുട്ടനാട്ടിലെ ഈ ജന്മിമാരാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണക്കാർ. പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാരെ കുടിലിൽനിന്നും ഇറക്കിവിട്ടു.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. സരസ്വതിഅമ്മ : കുട്ടനാടു വന്നതുകൊണ്ടു ശല്യമില്ല. ഈ നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങൾ കഞ്ഞികുടിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ശരി.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : കട്ടനാട്ടിൽ ജന്മിമാരെമാത്രം കാണുന്ന വാസന പുതിയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പ്രതിഭാസമാണോ. കട്ടനാട്ടിലെ ഈ കുടികിടപ്പുകാരായ കർഷകത്തൊഴിലാളികളിലെങ്കിൽ നമ്മൾ കഞ്ഞികുടിക്കുന്നതു പോകട്ടെ, ജന്മിമാരും കഞ്ഞികുടിക്കുകയില്ല. കുറെ പറമ്പും, അതിന്റെ പട്ടയവും പണവും ചേർന്നാൽ നെല്ലാകുകയില്ല. ഇതിനെല്ലാം അധ്വാനം വേണം. അവരെയാണ് തെരുവുതെങ്ങികളാക്കുന്നത്, അവരെ ആട്ടിയറിയാൻ നിങ്ങൾ നിയമം പാസ്സാക്കുകയാണ്. ആരോ ഇവിടെ പറയുന്നതുകേട്ടു കൊച്ചമ്മമാരും നിലത്തിലിറങ്ങി കൊയ്യുകയും നടുകയും ചെയ്യുമെന്ന്. രണ്ടുപ്രാവശ്യം ചെയ്യും. പിന്നെ നടക്കുകയില്ല. കുറുത്തുപോകും വെയിലുകൊണ്ടാൽ.

ശ്രീ. പി. ഗോപാലൻ : സർ, ഒരു പായിൻറു ആഫ് ആർഡർ. ഈ സഭയിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ കലഹിക്കുന്നതു അനുവദിക്കത്തക്കതാണോ ?

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : കുറെ ദിവസമായല്ലോ പെണ്ണുങ്ങളുടെ കലഹം അനുഭവിച്ചിട്ടു്. അതുകൊണ്ടു കുറെ അങ്ങനേവേണ്ടിട്ടെ. പെണ്ണുങ്ങൾ, പെണ്ണുങ്ങൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ എന്തോ ഒരു കുറച്ചിലെന്നു തോന്നുന്നു. കട്ടനാട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ കുറുത്തതാണ്. അവർ പാടത്തിറങ്ങി അധ്വാനിക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാതെ നെല്ലുമൊക്കെ പത്തായത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ നല്ല വെളുത്തുമിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നു, ശ്രീമതി സരസ്വതിഅമ്മ സ്വന്തമായി ആലോചിക്കുക. ഈ മൂന്നു സെൻറു് എന്നു പറയുന്നതു കട്ടനാട്ടിലെ കർഷകമുതലാളിമാർക്കുവേണ്ടിയല്ല എന്നു നെഞ്ചിൽ കൈവച്ചു പറയാനൊക്കുമോ. എന്നിങ്ങ പരയാനുള്ളതു പരയാതെ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. കട്ടനാട്ടിലെ ചില ആളുകൾക്കുവേണ്ടി രാജ്യംമുഴുവൻ പതിച്ചുകൊടുക്കുക. അവിടെ മൂന്നാൾ താഴ്ചയുള്ള വെള്ളത്തിൽനിന്നും ചെളികുത്തിയെടുത്താണ് നികത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അതിനു നെല്ലാണ് കൂലിയായി കൊടുക്കുന്നത്. അവിടെ കൂലി എന്താണെന്നു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. ഇന്നും നെല്ലാണ് അവിടെ കൂലി. രണ്ടു രൂപാ കൂലിയും ഉച്ചയ്ക്കു ചോറും കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞാലും തൊഴിലാളികളെ കിട്ടുന്നില്ല, എന്നു ഇന്നു് ഒരു ശ്രീമാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ദേശീയ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ തൊഴിലാളികൾ ഇങ്ങനെ കൂലികൂടുതൽ ചോദിക്കുന്നതു ശരിയാണോ എന്നു്, ദേശീയ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു് വീട്ടിലെ ടാർഗ്ഗെ-ൽ വച്ചുപുട്ടാണാണു്. വീട്ടിലുള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തിനു ചിലവാക്കാനുമാണു്.

ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻ നായർ : കട്ടനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഏക്കർ ഭൂമി റിക്ലെയിം ചെയ്യുന്നതിനു കുറഞ്ഞതു് 1000 രൂപയെങ്കിലും ചെലവാകുമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ ?

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ആയിരമല്ല പതിനായിരംവരെ ചിലപ്പോൾ ചിലവാകും. ഞങ്ങളും റിക്ലെയിം ചെയ്യാൻ ചെലവാക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ആരെയും ഒഴിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്ന കാലങ്ങളിൽ നിലങ്ങളിൽ വെള്ളം കയറാതെ ബണ്ടിടുന്ന തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എത്രയോ കാർഷികത്തൊഴിലാളികൾ കട്ടനാട്ടിൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയാമോ ?

ശ്രീ. എൻ. ഭാസ്കരൻ നായർ : വെള്ളപ്പൊക്ക കാലങ്ങളിൽ കാർഷിക തൊഴിലാളികൾ മാത്രമല്ല, അനേകം ആളുകൾ മരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : ഇന്നത്തെ കാലത്തു് കാണുന്നതുമത്രം പറഞ്ഞാൽ പോരാ. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ എത്രയോ കാർഷികത്തൊഴിലാളികൾ കട്ടനാട്ടെ നിലത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയാൻ കഴിയും. കട്ടനാടു് എന്നൊരു പ്രദേശമുള്ളതു കൊണ്ടു് പാവപ്പെട്ട കുടികിടപ്പുകാരനു് അഞ്ചും, പത്തും സെൻററനു വച്ചിരുന്നു മൂന്നു സെൻററായി മാറ്റിയിരിക്കുകയാണു്. ശ്രീ. കോരനും, ശ്രീ. പി.

പാക്കോയും ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. അവരുടെ ഭയനീയരോടും, അഭ്യർത്ഥന നിങ്ങളാൽ കേട്ടില്ലെ? ഞാൻ ശ്രീ. കോരന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുകയാണ്. ഇവരുടെ വികാരങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കാൻ ഈ സഭയിലുള്ള മെമ്പർമാർ ബാധ്യസ്ഥരല്ലേ? 1957-ൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു താൽക്കാലികനിയമം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ വളരെപ്പേർ പത്തുസെൻറു കൊടുത്തു അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു, കോടതിയിൽ പോകാതെ അഞ്ചും, പത്തും, സെൻറും, എത്രയോ ആളുകൾ അതിൽ കൂടുതലും കൊടുത്തു ഒഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏർപ്പാടായിരുന്നു അത്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് ഈ ഗവണ്മെൻറു പിന്നോട്ടു പോകുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഈ കാർഷിക പരിഷ്കരണ നിയമത്തിൽ എടുക്കുന്ന നിലപാടു കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ മക്കൾക്ക് താമസിക്കാൻ ഇടമില്ലാതെ വരുത്തരുതെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. ഒഴിപ്പിക്കുക, ഒഴിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് പ്രധാനമായ നിങ്ങളുടെ മുദ്രവാക്യം. ജീവിതവും പണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെ ഇവിടെനിന്നും മലനാട്ടിലേക്ക് കടത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് കാണുന്നത്. ഞാൻ ശ്രീ. കോരന്റെ ഭേദഗതിയിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ വൈകുന്നേരം വരെ പട്ടിണി കിടന്നാലും ഭാര്യയും കുട്ടികളും ഒന്നിച്ചു കിടന്നുറങ്ങാനുള്ള സ്ഥലമെങ്കിലും കൊടുക്കട്ടെ? അർത്ഥശതമാനം പലിശയാണോ സോഷ്യലിസം! ആളുകളെ കിടത്തി ഉറക്കാതെ റോഡിൽ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിയാണോ സോഷ്യലിസം? തൊഴിലുമാധിപ്പ ആളുകൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടു പോകാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുക്കാതെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ തെറ്റായ നടപടിയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ മൂന്ന് എടുത്തുകളയുക. മറ്റുവിധത്തിൽ അഞ്ചും, പത്തും സെൻററുള്ളതു വളരെ നിർബന്ധമായി എടുത്തുകളഞ്ഞിട്ട് ഈ പറിക്കൽ ഇവിടെ വേണ്ട. എന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ശ്രീ. കോരന്റെ ഭേദഗതിയെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : ഈ ക്ലാസ് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് വളരെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമെന്നും, അവർ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകേണ്ട സ്ഥിതിവരുമെന്നും കാണുന്നു. 1957-ൽ കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തശേഷവും, അതുപോലെതന്നെ കാഷ്വലബന്ധനിയ മത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റിയശേഷവും തുടച്ചുയായി നാട്ടിൽ നടന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഒരുരീതിയുണ്ട്. അതെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ കുടികിടപ്പുകാരന് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു അഞ്ചുസെൻറും അല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ പത്തുസെൻറും കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇത് സാർവത്രികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നതാണ്. ഇന്ന് അതു മൂന്നുസെൻറായി ചുരുക്കണമെന്നു പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്ത് രണ്ടുവിഭാഗം ആളുകൾ തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടാൻ വയ്യാത്ത തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കാനായി ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനം എടുത്തതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകും. എന്നാൽ ശ്രീ. വിശ്വംഭരൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് മുകളിൽ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ അഞ്ചും, പത്തും സെൻറു ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതിൽ എതിരായ അഭിപ്രായഗതികൾ ഉയർന്നു വന്നിട്ടില്ല. ഈ വകുപ്പെടുത്തു പരിശോധിച്ചിട്ടു മന്ത്രിയുടെ ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരന്റെ കഥയാണ് എനിക്കു ഓർമ്മവരുന്നത്. വളരെ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലൊക്കെവെട്ടും. അയാൾ അയാളുടെ കഴിവു പ്രകടിപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരാളുടെ കൂടെ എടുത്തു കാണിക്കുകയും, ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കുമ്പോൾ തീകുത്തുന്നതു കാണിക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യും. ഇതു കാണുന്നതിന് ആളുകളെല്ലാം കൂടിയെന്നുകാണുമ്പോൾ ഒരു മരുന്നപെട്ടി തുറന്നു കച്ചവടം നടത്തും. കണ്ടുനിൽക്കുന്നവരുടെ കീഴയിലുള്ള കാശെല്ലാം തീരുമ്പോൾ അയാൾ മരുന്നവില്പനനിറുത്തി അയാളുടെ പാട്ടിൻപോകും. അതുപോലെ മിനിമം മൂന്നുസെൻറും മാക്സിമം പത്തുസെൻറും എന്നെഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളതു പത്തുസെൻറു കാണിച്ചു പ്രചരണം നടത്താമെന്നല്ലാതെ കുടികിടപ്പുകാരന് അതു

[ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ]

കിട്ടുകയില്ല; മൂന്നുസെന്റിൽ കൂടുതൽ ആരെങ്കിലും കൊടുക്കുമോ? പിന്നെ വളരെ ഉദാരമതികളായ ആരെങ്കിലും കൊടുക്കുമെങ്കിൽ അതിന് ഈ ബില്ലിൽ എഴുതി വയ്ക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

ശ്രീ. മാലേത്തുഗോപിനാഥപിള്ള : ഉദാരമതികളായ ആളുകൾ ആരുടേയും പ്രേരണയും വക്കാലത്തും കൂടാതെ കടികിടപ്പുകാരനെ ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ പത്തുസെന്റു കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ കാണുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : ഉദാരമതികളായ ആളുകളാണ് കയററി താമസിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലത്തു ഭൂമിധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ കയററി താമസിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം ജന്മിമാർക്കായിരുന്നു.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : കുറെ ഉദാരമതികളായ ആളുകൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവർ ഭൂമിയിൽ സ്ഥലമില്ലാതെ ആകാശത്തുപോയി താമസിക്കുമായിരുന്നോ?

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. ആദ്യം ഒരിടത്തു ഒരു കടൽവെച്ചു താമസിപ്പിക്കും. അവിടെ തെങ്ങും, കുമ്പകമെല്ലാം വെച്ചു പിടിപ്പിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചു അപ്പുറത്തോട്ടു മാറി താമസിക്കാൻ പറയും. അങ്ങനെ ഒരോ സ്ഥലത്താണീ താമസിപ്പിച്ചു് പെരും മൃഗങ്ങളെ അടിച്ചിറക്കുന്നതുപോലെ അടിച്ചിറക്കിയാൽ അന്നു പോലീക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ രാജ്യത്തു നിന്നും ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിനിധികൾ ഈ അസംബ്ലിയിൽ വരുന്നുണ്ട്. രാജ്യത്തെ പൊതുസ്ഥിതികൾനോക്കി ആവശ്യമുള്ള നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടുവരേണ്ടതു അവരുടെ ചുമതലയാണ്. അല്ലാതെ ഉദാരമതികളുടെ കൈയിൽ വിട്ടുകൊടുത്താൽ പോരും. ഉദാരമതികളായി രണ്ടോ, മൂന്നോ പേർ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന് പ്രസക്തിയില്ല. നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മോഡേൺ കൺസെപ്ഷനതന്നെ ഇതു എതിരാണ്. പോലീസ് സ്പെഷ്യാലൈസേഷൻ ക്ലാർട്ടിഫൈഡ് പണിയുന്നതു എതിരാണ്. അവർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിലാണ് തോട്ടങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് സൗകര്യമായി താമസിക്കാനാണ് ലക്ഷ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ഡവലപ്പ് ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. അതിനോടനുബന്ധിച്ചു സ്വാഭാവികമായി ഹൗസിംഗ് സൗകര്യം വരും. അതിൽ പണിയെടുക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് താമസിക്കാൻ സൗകര്യം വേണമെന്നു ഒരു കൺസെപ്ഷൻ ഉണ്ട്. അതിനു വിപരീതമായ ഒരു നിലപാടാണ് ഈ ബില്ലിലുള്ളതു്. സാധാരണഗതിയിൽ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി വ്യവസായം നടത്തുന്ന മുതലാളി പോലും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. തങ്ങളുടെ വ്യവസായശാലയിൽ പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ അടുത്തടിവസവും പണിയെടുക്കാനുള്ള ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി വരണമെന്നും അതിനാവശ്യമായ കൂലിയും താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യവും കൊടുക്കണമെന്നും മുതലാളിമാർ പോലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. കൃഷി നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട രംഗമാണല്ലോ. കാർഷികോല്പാദനം വളരെയധികം ഉർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ രംഗത്തു പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ ജീവിതത്തിനു ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. മറ്റുഭാഗത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പലരും മൂന്നുസെന്റു കൊടുത്താൽ പോരെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാണ്. പക്ഷേ അവരുടെ ശബ്ദത്തിനു പ്രസക്തിയില്ലാത്തയിരിക്കുകയാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ ചിലർ തീരുമാനിക്കുകയാണ്. മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞാൽ നടക്കുകയില്ല. മൂന്നു സെന്റുകൊണ്ട് ഒരു കടികിടപ്പുകാരൻ എന്തുചെയ്യണം. ഒരുമുത്രപ്പുര കെട്ടാനോ, കള്ളസ് കെട്ടാനോ സ്ഥലംവേണ്ടേ? ഫുഡ് ഷെട്ട് കള്ളസുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കടികിടപ്പുകാർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. അവർക്ക് മൂന്നു സെന്റു സ്ഥലം മതിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ മലമുത്രവിസർജ്ജനത്തിനു എങ്ങോട്ടുപോകണം. ഈ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കാതെയുള്ള ഒരു നിലപാടു് ഈ ബില്ലിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതു് കണിശമായി മാറ്റേണ്ടതാണ്, അതുകൊണ്ട് അതിനെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : സർ, 74 (1) സബ് സെക്ഷൻ 3-ാം, 4-ാം ഡിവിഷനിലുള്ളവയെക്കുറിച്ചാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. ഇതിൽ, 3 5 P. M. കഴിഞ്ഞ കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ ഉള്ളതാണെന്നു പറയുമായിരിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി നാം വളരെ ചർച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. കാർഷികബന്ധനിയമത്തിന്റെ പ്രായോഗികമായ ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ; ഹൈക്കോടതി വിധിയെ തുടർന്നു വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതു പരിഹരിക്കാനാണല്ലോ പുതിയ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അതിലെ പോരായ്മകൾ എല്ലാം ഇതിൽ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? കോടതി വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ആവശ്യമായ മാറ്റം ഇതിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല. മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ, മാവേലിക്കര, കായംകുളം, കാത്തികുളത്തി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ധാരാളം ആളുകൾ കട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും മറ്റും നെൽകൃഷി സംബന്ധിച്ച ജോലികൾക്കായി പോകുന്നുണ്ട്. അവരിൽ പലരും സ്വന്തം കുടിലുകളിൽ വളരെ ചുരുക്കം കാലങ്ങളിലേ പാർക്കാറുള്ളു. നടാനും, ഞാറുപറിക്കാനും, കൊയ്യാനും അതാവസരങ്ങളിൽ ദേശാന്തരങ്ങളിൽ പോയി താമസിക്കുന്ന കുടികിടപ്പുകാർക്ക് വളരെ കുറച്ചുദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ സ്വന്തമായ കുടിലിൽ താമസിക്കാൻ പറയുകയുള്ളൂ. താമസിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് തെളിയിക്കാനും വിഷമം നേരിടും. അങ്ങനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ വകുപ്പ് വളരെ ദോഷം ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ 4-ാമത്തെ സബ് സെക്ഷനും കുടികിടപ്പുകാരന് ദോഷകരമാണ്. ഈ രണ്ടു സബ് സെക്ഷനുകളും ഇതിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സർ, കഴിഞ്ഞ നിയമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥ, കുടിയൊഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ എവിടെയെങ്കിലും പകരം സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു. ഇതിൽ അങ്ങനെയല്ല, ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥലത്തു കൊടുത്താൽ മതി. എവിടെയെങ്കിലും സ്ഥലം കൊടുത്താൽ കുടികിടപ്പുകാർ അങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ മാറിപ്പോകാൻ ഇടയാകുന്നതുകൊണ്ടു അവർ പലതരത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടാകും. ഈ രണ്ടു സബ് സെക്ഷനുകളും എടുത്തുകളയുകയും, കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ അനുവദിച്ചിരുന്ന എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും ഇതിൽ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഈ ബില്ലിന്റെ അവതരണത്തിനുശേഷം പലപ്പോഴും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്, കുടികിടപ്പുകാർക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഒരു തരത്തിലും നിഷേധിക്കുകയില്ലെന്ന്. ഞാൻ ഒരു കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടു ചോദിക്കുകയാണ്. കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ പല കുറവുകളും ഉണ്ടെന്നും അതു പരിഹരിക്കാനാണ് പുതിയ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നും മന്ത്രി അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. പോരായ്മകളുള്ള കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളെങ്കിലും ഇതിൽ അനുവദിക്കാൻ തയ്യാറാണോ? അന്നു അംഗീകരിച്ചതുപോലെ ആ വകുപ്പു അതേപടി ഇതിലും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണോ?

സർ, കാർഷികതൊഴിലാളികൾ ഭൂരിപക്ഷവും വെറും കൂലിവേലക്കാരാണ്.

മി. സ്പീക്കർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ വേഗം പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ : ഞാനടുക്ക, കളയെടുക്കുക, കൊയ്യുക എന്നിങ്ങനെ യഥാർത്ഥ കൃഷിപണികൾ നടത്തിവരുന്നവർ അധികവും പാവപ്പെട്ടവരാണ്. അവർക്കു കിടപ്പാടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വകുപ്പുകൾ ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. അതു പ്രകൃതി നിയമത്തിനുപോലും വിരുദ്ധമാണ്. തേനീച്ചകൾ കൂടുകെട്ടി അതിൽ പാർത്തുവരുമ്പോൾ ചില കാലത്തു തേൻ ഇല്ലാതെവരാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള സമയം റാണി മടിയന്മാരെ കൂട്ടിനു പുറത്താക്കും, അല്ലെങ്കിൽ നശിപ്പിക്കും. അതാണ് പ്രകൃതി തത്വം. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ട് പണിയെടുക്കുന്നവരുടെ കിടപ്പാടം നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. ജന്മികളെ, പണിയെടുക്കാതെ സുഖമായി കഴിയുന്നതു

[ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞച്ചൻ]

വരെ സംരക്ഷിക്കാനാണ് ഇതിൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ പ്രകൃതിനിയമത്തിന് എതിരായി, സോഷ്യലിസത്തിനെതിരായി പാവപ്പെട്ട, കടികിടപ്പുകാരന് ഫ്രോഫംചെയ്യുന്ന ഈ വകുപ്പ് എടുത്തുകളയണമെന്നും, മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയിൽ 5 സെന്റും, മറ്റുള്ളിടത്തു 10 സെന്റും സ്ഥലം, കടിയൊഴിപ്പിച്ചാൽ പകരം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള തത്വം അംഗീകരിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള : സർ, എന്റെ മൂന്ന് ഭേദഗതികൾ ഒരു തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്. കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്, ഈ ഭേദഗതികൾ. കാർപ്പറേഷൻ ഏരിയയിലോ, മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയിലോ താമസിക്കുന്ന കടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കൈവശാവകാശവും, ഓണഷിപ്പും ഉള്ളവരെ മാറ്റാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഭേദഗതി.

1654-ാമത്തെ ഭേദഗതി, 74 (2) (സി) (3) നെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഇവിടെ പലരും വളരെ ദീർഘമായിത്തന്നെ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് കൂടുതലായി ഞാൻ പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സർ, സാമ്പത്തികമായി ഏറ്റവും അവശതയനുഭവിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് കടികിടപ്പുകാർ. സ്വന്തമായി ഭൂമിയുള്ളവരായതന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ വസ്തുവിൽ കടികിടപ്പുകാരായി താമസിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. ശ്രീ. മാലേത്തു ഗോപിനാഥപിള്ള, ഇവിടെ 'ഔദാര്യ'ത്തിന്റെ കാര്യം പറയുന്നതുകേട്ടു. ജന്മികളുടെ ഔദാര്യംകൊണ്ടല്ലേ കടികിടപ്പുകാർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതെന്ന അത്ഥത്തിൽ, ആരുടെയും ഔദാര്യത്തിന്റെ പേരിലല്ല കടികിടപ്പുസമ്പ്രദായംതന്നെ ഉണ്ടായത്. ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഔദാര്യമോസേവനമോ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു കടികിടപ്പുകാർമാത്രമാണ്. ഭൂടമകൾ പലപ്പോഴും പട്ടണങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ബിസിനസിനും താമസിക്കുമ്പോൾ, സ്വന്തം സ്ഥലം നോക്കുന്നതിനും, നന്നായി കൃഷികൾ നടത്താനും ആരെയെങ്കിലും വിളിച്ചു താമസിപ്പിക്കും. അവരാകട്ടെ, രാവുപകലും വേണ്ടപോലെ അദ്ധ്വാനിച്ച് ആ ഭൂമി ഏറ്റവും നല്ല ആദായം ഉണ്ടാക്കുന്ന കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാക്കി മാറ്റും. അങ്ങനെയാണ് ഇന്ന് ജനനിബിഡമായും, നല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളായും കാണുന്ന പല പ്രദേശങ്ങളും വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്, കാട്ടുപിടിച്ചു, ജനവാസമില്ലാത്തതെങ്കിലും എത്രയോ പ്രദേശങ്ങൾ ഇന്ന് ജനവാസയോഗ്യമായി, നല്ല കൃഷിയിടങ്ങളായി മാറിയിട്ടുള്ളത് ഇത്തരം കടികിടപ്പുകാരുടെ നിരന്തരമായ പ്രയത്നം കൊണ്ടാണ്. അതുവച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, ജന്മിമാരുടെ ഔദാര്യത്തേക്കാൾ, കടികിടപ്പുകാരുടെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനമാണ് ഇതിൽ വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നു മനസ്സിലാക്കും. അങ്ങനെയുള്ള കടികിടപ്പുകാർക്ക് അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. 29-ാം വകുപ്പിൽ, സീലിംഗിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നുണ്ട് :

'House sites, that is to say' sites occupied by dwelling houses, tanks, wells or any other structures together with the land necessary for the convenient enjoyment of the same;

വീടുകാരുടെ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എക്കൽപ്പാലം ചെയ്യാമോ അതിനെല്ലാം പ്രത്യേകം സൗകര്യം നൽകുന്നുണ്ട്. ഭൂമി ഉള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ താമസസൗകര്യത്തിന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കാനും അതിന് നിയമപ്രകാരം സീലിംഗിൽനിന്നും ഒഴിവു നൽകാനും തയ്യാറാണെങ്കിലും, കിടപ്പാടമില്ലാത്തവക്ക്, സ്വന്തമായി വെറേ ഭൂമി ഇല്ലാത്തവക്ക് കിടപ്പാടം ഇല്ലാതാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് ഇതിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

സർ, എന്റെ 1661-ാമത്തെ ഭേദഗതിക്കു തുല്യമായ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിന് അവതരണാനുമതി ലഭിച്ചില്ല. ആ ഭേദഗതിയിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. കോർപ്പറേഷൻ അതിർത്തികളിലോ, മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തിയിലോ കടികിടപ്പുകാർ ഒഴിപ്പിച്ചാൽ അവർക്ക് അത്താതു അതിർത്തികൾ

ജിൽതന്നെ മറ്റു താമസസൗകര്യം നൽകണമെന്നാണ്. കാരണം പാവപ്പെട്ട ആളുകൾക്കു അവരുടെ താമസസ്ഥലത്തിനടുത്തായിരിക്കും പലപ്പോഴും ജോലി ചെയ്യാൻ സൗകര്യമുള്ളതു്. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലാണെങ്കിൽ അധികവും കഷ്ടത തൊഴിലാളികളായിരിക്കും. പട്ടണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ, അധികവും ഏതെങ്കിലും വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലോ, വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളിലോ ജോലി ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, റിക്ഷാവലിച്ചോ, മറ്റുതരത്തിലോ ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അവർക്കു ജോലിചെയ്തു ജീവിക്കണമെങ്കിൽ താമസസ്ഥലത്തുനിന്നു ദൂരെ മാറ്റപ്പെട്ടാൽ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ താമസം ജോലിസ്ഥലവുമായി വളരെ അടുത്തായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു വളരെ നിർബ്ബന്ധമുള്ള കാര്യമാണ്. അവർക്കു അതാതു സ്ഥലത്തു തന്നെ പകർവ്വട്ടി കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഒരു പ്രയാസം, പട്ടണങ്ങളിലും മറ്റും ഒരു സെൻറ് ഭൂമിക്ക് രണ്ടായിരവും മൂവായിരവും രൂപ വില വരുമെന്നാണ്. അതിനേസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ വില വളരെ കൂടുതലായിരിക്കാം. അങ്ങനെ വില വർദ്ധിക്കാൻ ചില പ്രത്യേക കാരണമുണ്ട്. ഉദാഹരണം പറയാം; ഉള്ളൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജു ആശുപത്രിയോടു കൂടെ പ്രദേശത്തിനു ഇപ്പോൾ വളരെ വില കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മുൻപ് അവിടം ജനവാസപോലും ഇല്ലാത്ത പ്രദേശമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ വില വർദ്ധനവുണ്ടായതു്? കോളേജും ആശുപത്രിയും അവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അനുസരിച്ച് പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ട്, ആരും വിചാരിക്കാത്തനിലയിൽ പല ഭാഗത്തും ഇങ്ങനെ വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വസ്തു ഉടമയുടെ പ്രത്യേക അദ്ധ്വാനം കൊണ്ടോ, വസ്തുക്കളിൽ പുതുതായി എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായതു കൊണ്ടോ അല്ല ഈ വില വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളും, സന്ദർഭങ്ങളും വില വർദ്ധനവുണ്ടാക്കിയതാണ്.

സർ, ഉടമസ്ഥന്മാർ പണം ചെലവാക്കിയതുകൊണ്ടല്ല വില കൂടിയിട്ടുള്ളതു്. ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പണം ചെലവാക്കി വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളും മറ്റും നടപ്പിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് വിലവർദ്ധനവ് ഉണ്ടാകുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ കുടികിടപ്പുകാർക്കു ആദ്യം അനുവദിച്ചിരുന്ന അഞ്ചു് സെന്റിൽനിന്നും മൂന്നു് സെന്റായി കുറയ്ക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല. വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളുടേയും മറ്റും ഫലമായി ഭൂമിയ്ക്കു് വിലവർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അൻപതു വിക്കാൻള്ള അവകാശം കുടികിടപ്പുകാരനു് കൂടി ഉള്ളതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ 25 സെന്റിൽ താഴ്ന്ന ഭൂമിയുള്ള ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു ട്ടുണ്ട്. ഭൂമി അക്വയർ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു് ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എവിടെ കൊടുക്കണമെന്നോ എങ്ങനെ ഉള്ള ഭൂമി കൊടുക്കണമെന്നോ ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നിട്ടു് പറയുവാനുള്ളതു് ഇങ്ങനെ സ്ഥലം അക്വയർ ചെയ്യുമ്പോൾ ചില വസ്തുതകളെല്ലാം പരിഗണിച്ച് കുടികിടപ്പുകാരൻ ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതു കോർപ്പറേഷൻ ഏരിയയിലോ മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയിലോ ഉള്ളവക്കാണെങ്കിൽ അതിനടുത്തു് ഒരു മൈലിനുള്ളിൽ എവിടെയെങ്കിലും കൊടുക്കണം. ഇത്തരം കുടികിടപ്പുകാരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗവും അവരുടെ തൊഴിൽസൗകര്യവും അവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലവും ആയി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് ഭൂമി അക്വയർ ചെയ്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ അതിനാവശ്യമായ വ്യവസ്ഥ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ തൊഴിൽ സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു് സഭയോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് സഭയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി എന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗവതൻ: സർ, ഈ വകുപ്പിനെപ്പറ്റി ദീർഘമായ ഒരു ചർച്ച ഇവിടെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, ആ ചർച്ചയിൽനിന്ന് എന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ സംഗതികൾ പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ സഭയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വേണ്ടത്ര യാഥാർത്ഥ്യ ബോധമോ സാമൂഹ്യബോധമോ ഉണ്ടായില്ലെന്നു വേദത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുടികിടപ്പുകാരുടെ ജീവിത സൗകര്യവും അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളും ഒരു സഹാനുഭൂതിയോടെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സാമൂഹ്യബോധമോ യാഥാർത്ഥ്യബോധമോ അപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന പല സ്നേഹിതന്മാർക്കുമില്ലെന്നുള്ളതു ഇതിന്റെ ചർച്ചയുടെയടക്കമുള്ള ചോദ്യത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ, കുടികിടപ്പുകാർക്കും നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല. അവർക്കു നീതിന്യായ കോടതികളിൽപ്പോയി നീതിവാങ്ങിക്കൊള്ളു സൗകര്യങ്ങളോ അതിനുള്ള കഴിവോ ഉള്ളവരല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ നന്മ അവർക്ക് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കോടതികളിൽ പോയി നന്മനേടാൻ കഴിയുന്ന വിഭാഗക്കാരല്ല ഈ കുടികിടപ്പുകാർ. 74 മുതൽ 78 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് നീതികിട്ടുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ ഈ വകുപ്പിൽ ഒരു വ്യത്യസ്ത വരുത്തിയിട്ടുള്ളത് അവർക്ക് ഇതുവരെ കിട്ടിയിരുന്ന അവകാശം കരളാക്കി കുറവു ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. കുടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാനുഷികമായ പ്രശ്നം പരിഗണിക്കാതെ മറ്റുഭാഗത്തുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വളരെ എതിർപ്പുള്ള പലതും ഈ വകുപ്പിലുണ്ട്. ഈ വകുപ്പിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഉപവകുപ്പിലുള്ളതുമെല്ലാം എടുത്തു പറയുന്നതിന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 74-ാം വകുപ്പിൽ 1 (4)-ലേക്ക് ഞാൻ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് "that he has another kudikidappu or has obtained ownership and possession of land which is fit for erecting a homestead" എന്നാണ്. ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന് എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ഓണർഷിപ്പ് പൊസഷൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കാമെന്നാണ്. ലോകത്തു് എവിടെയെങ്കിലും, ഏതുരാജ്യത്തിലായാലും കൊള്ളാം. ഏതു മലയിലായാലും കൊള്ളാം. ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന് ഒരു ഇഞ്ചു ഭൂമിയുണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ പറഞ്ഞയക്കാം എന്നാണ്. കുടികിടപ്പുകാരന് സ്വന്തമായിട്ട് രണ്ടോ മൂന്നോ സെന്റർ ഭൂമിയുണ്ടാകാൻ സഹായിക്കുന്നതിനു പകരം അതില്ലാതാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇതിലുള്ളത്. ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന് പുതിയ സാമൂഹ്യബോധവും സാമ്പത്തികബോധവും ഉണ്ടായാൽ, അതിന്റെ ഫലമായി അയാൾ ഒരു സെന്റർ ഭൂമിയെങ്കിലും സ്വന്തമായിട്ട് വാങ്ങിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാളെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കാമെന്ന് വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങനെയുള്ളവക്ക് ഒരു സെന്റർ ഭൂമിപോലും സ്വന്തമാക്കിക്കൂടായെന്നാണോ? അയാൾ വാങ്ങിക്കുന്ന ഭൂമി വീടു വെള്ളാൻ കൊള്ളാവുന്നതാണോ, വീടുവെള്ളുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തികശേഷി അയാൾക്കുണ്ടോയെന്നുള്ളതൊന്നും ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. കുടികിടപ്പുകാരനാണെങ്കിൽ വീടുവെള്ളുന്നതിനുള്ള ലോൺപോലും കിട്ടുകയില്ല. കാരണം ലോൺ വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി അവർക്ക് ജാമ്യം കൊടുക്കാനുള്ള വസ്തുക്കൾ ഇല്ല. അവർക്ക് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഹൗസിംഗ് സ്കീം അനുസരിച്ചുള്ള സഹായവും ലഭിക്കുകയില്ല. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിലാണ് കുടികിടപ്പുകാരന് എവിടെയെങ്കിലും സ്വന്തമായിട്ട് ഒരു സെന്റർ ഭൂമിയുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ അവിടെപ്പോയി താമസിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത്. അങ്ങനെ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു സെന്റർ സ്ഥലം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ പോയി താമസിച്ചാൽ അവൻ ജീവിതമാർഗ്ഗമായ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടോയെന്നുള്ളതുകൂടി കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമല്ലേ? അവൻ കോർപ്പൊറേഷൻ ഏരിയായ്ക്കകത്തോ മുനിസിപ്പൽ ഏരിയായ്ക്കകത്തോ താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ

അവൻ ഫാക്ടറിയിലോ, കോർപ്പറേഷനിലോ ജോലി ചെയ്യുന്നവനോ റിക്ഷം തൊഴിലാളിയോ മറ്റു വല്ല ചെറിയ തൊഴിലും ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നവനോ ആയിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവക്ക് അവിടെനിന്നും മാറി ടൂർ സ്ഥലത്തുപെന്ന് താമസിക്കുമ്പോൾ തൊഴിലിനുപോകാൻ സാധിക്കാതെ വരും. ഒരു ഫാക്ടറിയിലുള്ള തൊഴിലാളി എവിടെയെങ്കിലും ഒരു സെന്റർ സ്ഥലം വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവൻ ജോലിചെയ്യുന്ന ഫാക്ടറിക്കടുത്തായിരിക്കുകയില്ല. കാരണം ഫാക്ടറിക്കടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്ക് വളരെ വിലക്കൂടുതലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവൻ അവിടെ വാങ്ങുന്നതിന് സാധിക്കുകയില്ല. അവന്റെ കടികിടപ്പു പോകുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല അതോടുകൂടി അയാളുടെ ജീവിതവും നശിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കടികിടപ്പുകാരായി ആരെല്ലാം ഉണ്ടോ അവരാരുംതന്നെ ഒരു സെന്റർ ട്രമിപോലും വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ പാടില്ലെന്ന വ്യവസ്ഥ എഴുതിചേർക്കുന്ന രീതിയാണ് 74-ാം ക്ലാസ് 1 (4) ലുള്ളത്. സർ, ഈ സംസ്ഥാനത്തെ കടികിടപ്പുകാരൻ ഒരു സെന്റർ ട്രമിപോലും വാങ്ങരുതെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്തു പ്രതികരണം ഉണ്ടാകുമോ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതികരണമാണ് ഈ വകുപ്പുമുഖമുണ്ടാകുന്നത്. അതാണ് ഞാൻ പറയുന്നത് എതിർക്കപ്പെടേണ്ട പല വസ്തുതകളും ഇതിനകത്തുണ്ടെന്ന്. അതെല്ലാംതന്നെ ഇവിടെ എത്ര വിശദമായി പറഞ്ഞാലും അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മനോഭാവമല്ല ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്. സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ട് എത്രയെല്ലാം പറഞ്ഞാലും ഒരു പ്രയോജനവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. എനിക്ക് പ്രധാനമായി പറയാനുള്ളത് ഇതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നാലാമത്തെ സബ്ക്ലാസ് എടുത്തുകൂടാത്ത മെന്നാണ്. ഈ ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് കടികിടപ്പിന് എതിരായി അതിന്റെ ഉടമസ്ഥ കേന്ദ്രംകൊടുക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കടികിടപ്പുകാരെ കേസിൽ കൂടുകുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. കടികിടപ്പുകാർക്ക് എതിരായി കേന്ദ്രംകൊടുത്ത് അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഈ സബ്ക്ലാസ് 4 (1) പ്രകാരം ഉടമസ്ഥ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. കടികിടപ്പുകാരന് എതിരായി കള്ളക്കേസുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉടമസ്ഥ കൊടുക്കുന്നതരത്തിലാണ് ഇതിലെ വ്യവസ്ഥ നിൽക്കുന്നത്. ഈ നിയമത്തിലെ ഓരോ അക്ഷരത്തിന്റേയും ഉത്തരവാദിത്വം ശ്രീ. ചാക്കോയ്ക്കാണ് ഉള്ളത് അദ്ദേഹം മനഃപൂർവ്വം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ. ഈ നിയമത്തിലെ 74 മുതൽ 78 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾകൊണ്ട് കേരളത്തിലെ കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ ഒരു കടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിച്ചിട്ട് അയാളെ എവിടെയെങ്കിലും മാറ്റി പാർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉടമസ്ഥ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എവിടെയെങ്കിലും പകരമായിട്ട് ട്രമി കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണ്. അങ്ങനെ പറയുന്നതിൽ വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടോ, വല്ല ന്യായവുമുണ്ടോ, വല്ല നീതിയുമുണ്ടോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയ്ക്കകത്ത് ട്രമിക്ക് വളരെ വിലയേറുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ള കടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിച്ച് പകരമായിട്ട് എവിടെയെങ്കിലും മൂന്നു സെന്റർ ട്രമി കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, അത്തരസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കും ഉടമകളിൽ പലരും. അങ്ങനെ മാറി താമസിക്കുമ്പോൾ കടികിടപ്പുകാരന് പല പ്രയാസങ്ങളും അനുഭവപ്പെടും. കാരണം അവൻ പട്ടണത്തിനകത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യവസായശാലയിലോ മറ്റൊവിടെയെങ്കിലുമോ പണിയെടുക്കുന്നവനായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും ജോലിചെയ്യാൻ മാത്രം ജീവിക്കാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളവരാണ് കടികിടപ്പുകാരന്മാരും. അങ്ങനെയുള്ളവക്ക് അവർ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്നും വളരെ ദൂരെ മാറിപോയി താമസിച്ചാൽ തൊഴിലിനുപോകാൻ സാധിക്കാതെ വരും. ഇതിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഉടമസ്ഥ ഇഷ്ടമുള്ള എവിടെയെങ്കിലും മൂന്നു സെന്റർ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. നാട്ടിൻപുറത്ത് എവിടെയെങ്കിലുമോ, വല്ല മലയിലോ സഹ്യാദ്രിയിൽ എവിടെയെങ്കിലുമോ മൂന്നു സെന്റർ കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് കടികിടപ്പുകാരൻ പോകണമെന്നാണ് ഇതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് മുനിസിപ്പൽ

[ശ്രീ. കെ. ഭാർഗവൻ]

അതിർത്തിക്കകത്തു് താമസിക്കുന്നവർക്കു് മുന്നിസിപ്പൽ അതിർത്തിക്കകത്തുതന്നെ എവിടെയെങ്കിലും സ്ഥലം കൊടുക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണമെന്നാണ്. അത്തരം ഒരു വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനു് എന്താണ് വിഷമമുള്ളതു്? കേവലം ന്യായത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരം ഒരു വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ചോദിച്ചേക്കാം ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്കു് ഇതിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകയുള്ളവെന്നു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഇല്ലാതിരിക്കെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഉടമകളാണു് നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റിൽ ഭൂരിഭാഗംപേരും. അങ്ങനെയുള്ള ഉടമകൾക്കു് ഈ വ്യവസ്ഥ കൂടി നടപ്പിലായാൽ പിന്നെ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പക്ഷേ അത്തരം ഒരു സമീപനരീതി പാടില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു് പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ ബിൽ മുഴുവൻ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും കുടികിടപ്പുകാരനു് അനുകൂലമായ ഒരു സമീപനവും കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

അടുത്തതായി എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു് ഇതിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന മിനിമം മാക്സിമത്തെപ്പറ്റിയാണ്. മാക്സിമം എന്ന് എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നതു് വെറും ഒരു പ്രചരണോപാധിമാത്രമാണു്. ഒരു പാർട്ടിയുടെ പ്രചരണത്തിനു് വേണ്ടി ഒരു ബില്ലിൽ ഇത്തരം വകുപ്പുകൾ എഴുതിവയ്ക്കുന്നതു ശരിയാണോ? എവിടെയെങ്കിലും ഒരു നിയമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വകുപ്പു എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? കുടികിടപ്പുകാരനെ ഒഴിപ്പിച്ചു വിടാനാവശ്യമായ വ്യവസ്ഥ ഇതിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിന്നെയെന്തിനാണു് ഈ മാക്സിമം എന്നുള്ളതു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. മിനിമം മൂന്നുസെന്ററും മാക്സിമം പത്തു സെന്ററും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നാൽ ഒരൊറ്റ ജന്മിയും പത്തു സെന്റു കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുകയില്ല. പിന്നെ എന്തിനാണു് മാക്സിമം പത്തു സെന്ററും വെച്ചിട്ടുള്ളതു്. വെറും പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടിമാത്രമാണു്. നിങ്ങൾക്കു് വേണമെങ്കിൽ പറയാമല്ലോ ഞങ്ങൾ പത്തു സെന്റു വെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോയെന്നു്. അങ്ങനെ മാക്സിമം പത്തു സെന്റു് എന്നു വയ്ക്കാൻ തയ്യാറായ നിങ്ങൾ പിന്നെ എന്തിനാണു് അഞ്ചു സെന്റു് എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നതു് മാറ്റിയിട്ടു് മൂന്നു സെന്റു് ആക്കിയതെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. അഞ്ചു സെന്റു് എന്നുള്ളതു് മൂന്നുസെന്റു് ആക്കാനുള്ള പ്രചോദനം എന്താണു്? എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും അതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഇതിൽ ആവശ്യമില്ലാതെ മാക്സിമം 10 സെന്റു് എന്ന് എഴുതിവെച്ചതു് എന്തിനാണു്? അതാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു് അതിലെ ഓരോ വകുപ്പും കുടികിടപ്പുകാരെ ഭ്രാഹ്മിക്കുന്നതിനു മാത്രമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു്. ഗവണ്മെന്റാണു് ഈ സംസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റവും വലിയ കുടിയൊഴിപ്പിപ്പുകാരൻ. ഗവണ്മെന്റിനു് കുടിയൊഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന ഒരു ഭേദഗതി ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. എന്താ, അതു് സ്വീകരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടോ? അതു് സ്വീകരിക്കേണ്ടതല്ലേ, ഗവണ്മെന്റിനു് അവർക്കു് എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ എന്താണു് ഇത്ര വൈഷമ്യം. ഇവിടെ കുടികിടപ്പുകാരെ അനവധിപേരെ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങനെവരുമ്പോൾ കുടികിടപ്പുകാരെ നിർബന്ധമായി കുടിയിരുത്താനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഈ നിയമത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിൽ എന്താണു് ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടു് നിങ്ങൾക്കു്? ഈ ബിൽ ഒട്ടാകെ എടുത്തുപരിശോധിച്ചാൽ കുടികിടപ്പുകാർക്കെതിരായ ഒരു മനോഭാവമാണു് ഇതിനകത്തു കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഞങ്ങൾക്കു് ഇതിനെ കർക്കശമായി എതിർക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. എന്തായാലും ശരി കുടികിടപ്പുകാർക്കെതിരായ മനോഭാവം ഇതിലുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതിലെ 1 (4) സബ്ക്ലാസ് അങ്ങനെതന്നെ എടുത്തുകളയണം. ഓരോ ക്ലാസ് ഇവിടെ പർച്ചേസ് വരുമ്പോഴും കുടികിടപ്പുകാർക്കെതിരായ മനോഭാവമാണു് ഗവണ്മെന്റു് എടുക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഞങ്ങൾ ശക്തിയായ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഏതായാലും ഞങ്ങളുടെ ചില ഭേദഗതികളെങ്കിലും സ്വീകരിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന.

Mr. Speaker: Order. Order. We will now adjourn and meet again after a few minutes.

(The House adjourned at 5.30 p.m. and re-assembled at 5.40 p.m.)

Minister for Home Affairs (Shri P. T. Chako) Sir, there has been a lot of really unexpected criticism regarding the provisions in this Clause. I was wondering wherefrom and why all this criticism has come in. As a matter of fact, the main provision in Clause 74, is the same as that in Section 37 of the Agrarian Relations Act. In the Agrarian Relations Act, in section 37, four grounds were given on which a kudikidappukaran could be evicted. These are the grounds stated in Section 37. One is 'no kudikidappukaran shall be evicted from his kudikidappu except on this ground that he has alienated his right of kudikidappu to another person.' Mr. Bhargavan was criticising that. Some other members were also criticising that. It evidently means that even if a kudikidappukaran alienates his right to somebody else the assignee should have the right to continue there.

The second ground is 'that he has rented or leased out his kudikidappu to another person'. The third is that he has ceased to reside in the kudikidappu continuously for a period of two years; and the fourth is that he has another kudikidappu or has obtained ownership and possession of land within one mile of his existing kudikidappu on which a homestead or hut could be erected.'

So, it will be seen that only minor changes have been made in Clause 74.

Then again, Sir, in sub-clause (2), it is stated that on three grounds a kudikidappukaran can be shifted to another site and the three grounds are the same as were given in the Agrarian Relations Act. Some limitations have also been prescribed. It can be seen that the major change that is effected in this clause is that on these three grounds if a kudikidappukaran is shifted from one place to another, it was stated in the Agrarian Relations Act that he would be provided with five cents in the urban area; and if it is in the rural area ten cents. A change has been made there. The change is not as some of the members stated, giving a minimum and a maximum extent of land. Some hon. Members have been very critical about that. Some went to the extent of saying that a minimum and the maximum is laid down and so even the freedom of the landlord to give more than ten cents is taken away. Well, I am glad that more light was thrown on the matter even by some of the Members of the Opposition. There is no restriction like that. Anybody is free to alienate or donate any extent of land. If any landlord intends to give more than ten cents, as one hon. Member stated, there is no prohibition on that. Then, again, Sir, it is not the minimum and maximum even though the words are used. By saying a minimum and a maximum, it would appear that the choice is given to the landlord. It is not so. Really, three cents is the minimum, ten cents is also the minimum because it is stated that an equal extent of land should be given. It shall not be less than three cents. So ordinarily, the extent of a kudikidappu shall not be less than three cents. Ordinarily, the extent of a kudikidappu may not be more than a cent. It is provided that if he is being shifted from one site to another on the grounds stated in sub-clause (2), he should be given a minimum of three cents.

Then, regarding the maximum, the position is this. An example would make it clear. If the kudikidappukaran had in the kudikidappu an extent of four cents he should be given four cents.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : Existing കുടികിടപ്പുകാരന്റെ extent എന്ന് പറഞ്ഞാൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു സെന്റിൽ കൂടുതൽ വരുമോ ?

Shri P. T. Chacko: Well, that is what I have stated. Ordinarily, it may not exceed a cent or a cent and a half. But in some areas in the State even the kudikidappu may consist of more than three cents. In some cases, where the kudikidappu is in a site which is over three cents, the kudikidappukaran will get whatever is the actual extent.

It is provided that the landlord should give a new site, the extent of which should be the actual extent with a minimum of three cents and a maximum of ten cents. I admit that there is one difference. I am not ashamed to say what it is. According to the provisions in the Agrarian Relations Act, if a kudikidappukaran was to be removed from one place to another, the minimum that should have been given to him was five cents. That is true. Now the minimum is three cents. Therefore, it is true Sir, to say that when a kudikidappukaran is shifted on any of the grounds which are specified in the clause, he need be given only three cents if the extent of kudikidappu is below three cents. That has been done because of the experience in the past.

Some Members asked me whether there were representations regarding this question. I should like to tell them that people in many parts of the State were aggrieved by the old provision. It is not that any landlord can evict a kudikidappukaran after giving three cents; the kudikidappukaran is given fixity. He cannot ordinarily be evicted. He cannot ordinarily be shifted. He can be shifted only on certain grounds. Therefore, it is silly to say that provisions have been made for evicting all kudikidappukarans. The grounds on which the kudikidappukaran can be shifted are the same as in the Agrarian Relations Act. Therefore fixity is given. The idea is—I think everybody would agree not to parcel out lands and give it to landless people under this provision. This provision is not contemplated for this purpose. There are other schemes, of course, by which land is distributed. But this provision is not intended for the distribution of lands to landless people. It is not intended to parcel out lands and to give the lands to everybody in the State. It is not intended even to parcel or vest ownership of land with every kudikidappukaran. This provision or the parallel provision in the Agrarian Relations Act is intended to give fixity to the kudikidappukaran. That fixity is there. He cannot ordinarily be removed. It was found not only now but even at the time when the Agrarian Relations Bill was brought before the legislature, that under certain circumstances he has to be shifted. Certain provisions were made for this purpose. In making provisions for such contingencies, taking into consideration all that has now

happened after the Agrarain Relations Act came into force, it was thought that a kudikidappukaran need only be given three cents of land with full ownership and possession, with full rights over it if he is shifted from his place for reasons given in the section.

Sir, take for example, the city of Trivandrum.

Shri Viswambharan has tabled an amendment which he says is a compromise measure, to give three cents if within the limits of the corporation of Trivandrum or Calicut or the municipality of Ernakulam or Mattancherry or Fort Cochin. According to him, in the Corporation of Trivandrum and in the Corporation of Calicut it is never possible to give more than three cents to a kudikidappukaran on shifting. He is satisfied if five cents are give within the limits of any other municipality and ten cents, if in any other area. In the Trivandrum city, I know of people who are having very good buildings within three cents with the necessary annexures. Very eminent people in Trivandrum are having their houses within three cents, or say five cents. Land is so dear here and it would not be right to ask a landlord in the Trivandrum city to give more than three cents of land because we want to give fixity to the kudikidappukaran. As I have already said, the idea is to give fixity and not to parcel out lands that are available to all kudikidappukarans and landless people. This is true not only about the Trivandrum city but about many of the coastal areas. It may not be so in many other places. In many places the density of population is so much and the small holders do have only small fragments of lands.

Well, when we were considering certain sections under the tenancy provisions, it was admitted even by the opposition Members that a large number of landholders in the State are small landholders and that there are areas in the State, where persons are holding two cents, five cents and, in certain cases, fifty cents with two or three kudikidappukarans in the same holding. It is cruel to compel such a landlord to part with five cents of land for each kudikidappukaran. Sometimes, he will have nothing left behind. I know a middle-class man in Quilon having about an acre of land in the Quilon town. It is a very valuable land. If the market value is taken, it may cost more than thousand rupees per cent. In this one acre of land he is having fifty kudikidappukarans. In the olden days, when accommodation was provided to these people, the landowner thought that they would afterwards find accommodation elsewhere. He allowed about fifty persons to occupy this one acre of land. Now, if he is to give every kudikidappukaran five cents each, he will have to find land from elsewhere. It is not practicable to parcel lands and to vest ownership of land like that to all landless people. There are other areas in the State where actually habitable land is made by man and not by God. Land is reclaimed.

Sir, some of the hon. Members pointed out that the cost for reclamation will be about Rs. 1000. But Sir, it will be more than 10,000 rupees as Smt. K. R. Gouri said. It will be more 6 P. M. than that in some cases and the persons who have reclaimed such lands have given part of the lands for dwelling to the kudikidappukarans. Because of the charity of such good people they have done so with the intention that the kudikidappukars should not

2/749/V.

[Shri P. T. Chacko]

suffer. Therefore considering all these aspects we have to take decision. I am not playing to the gallery. If I want to play to the gallery, I must probably say that every kudikidappukaran should be given 50 cents. That would be a very nice thing. I do not think it would be possible for any landlord to provide 50 cents of land to every kudikidappukaran. It is impracticable. Many of the land holders are not having fifty cents of land. He can never part with 50 cents of land for his kudikidappukaran. As responsible persons representing every section of the people of the State, we have got some responsibility here also. We shall not enact provisions which can never come into force. Such provisions in practice will create difficulties. We shall not enact new provisions which will create new maladies. For some time past, there have been some tensions between the kudikidappukarans and the landholders. It is true. Smt. Gouri gave some examples. I do not want to go into that in detail. As a matter of fact, kudikidappukarans in many places are trying to extend the area of the kudikidappu and I

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി: ഞാൻ അങ്ങനെ എക്സ്പ്ലൻഡ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നല്ല പറഞ്ഞത്. മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

Shri P. T. Chacko: I thought I am free to express my own views. There have been tensions in some places in the State. The kudikidappukarans in many places were trying to extend the area of the kudikidappu and at the same time the land owners were trying to prevent that. This kind of tension is not a healthy one. This tension has created difficulties in maintaining law and order. Therefore, it is necessary to see that these tensions are put an end to and we have to find out a way for that. In many cases, I must say, it had happened because the kudikidappukaran was occupying the area just in front of the courtyard of the house of the owner. Thus the kudikidappukaran can create certain situations because he is occupying the kudikidappu just near the court-yard or just in front of the landowner's house. As I said, in some cases the kudikidappukarans were trying to extend the kudikidappu and in some cases, they were even trying to take possession of certain portion of the land. In such cases the tension can only be stopped if either the landholder or the kudikidappukaran is shifted from there. I presume that the entire House would agree that it is unjust to ask the land holder to get away from there because he himself or his predecessor has allowed a kudikidappu in the land. Therefore this provision is incorporated here to enable the landholder, in cases where much inconvenience is caused to the landholder, to require the kudikidappukaran to shift to another part of the same land and that plot should be a fit one for erecting the kudikidappu. This provision was framed with the idea that the tension that is prevailing between the landholder and the kudikidappukaran can be put an end to by asking the kudikidappukaran to remove his kudikidappu to another part of the same land. It is provided that the landholder of the plot should bear the expenses for putting up a new kudikidappu. It is also provided that the site should be a suitable one where a kudikidappu could be erected. It is also provided that the kudikidappukaran should only be required to shift after providing him a new site which is fit for a kudikidappu.

Then again, under another clause, which is following, the kudikidappukaran is given more rights. I would explain it if necessary. Take for example, Clause 78. There have been judicial pronouncements where it is stated that the kudikidappukaran, if at all he rebuilds the hut, should use the very same materials. Now after having seen the difficulties, it is proposed to give the right under clause 78, to erect any building on the site and not only in the case of the homestead but even in the case of the hut belonging to the land holder. I am only referring this now just to point out that as responsible representatives of the people of the State, Government have considered all the aspects of the question. Government thought that for the maintenance of peace and tranquility, where disputes regarding the right of the kudikidappukaran comes in and where bad situations are created, it is necessary that a mid-way should be found out to put a stop to such disputes and the consequent tensions. This I am sure will contribute much for the maintenance of peace and tranquility and it is with that fervent hope that these provisions are brought before the House. It is very easy, Sir, to raise questions, if I am permitted to say, for cheap popularity. The question is not whether we can give more land to the kudikidappukaran but how we can solve this problem in a peaceful way. This is an experiment, if I may say so, in the face of the criticism that was levelled in the House and outside the House. This is a very bold endeavour to see that the problem is solved in a peaceful way.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി: ഇപ്പോൾ വെളിയിൽ ധാരാളം കഴപ്പങ്ങളും കലാപങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നാണോ പറയുന്നത്.

Shri P. T. Chacko: Very often Members of the Opposition themselves have raised questions regarding this in interpellations. They have very often raised these questions on the floor of the House by resorting to other provisions of the Rules of procedure and conduct of Business of the House. I cannot now say how many such cases have been reported during the past one year. But I can say that the atmosphere of tension is prevailing. I can also say that there are elements in the State, who are trying to create such a situation in the State. There are such elements in the State trying to create a situation by which they can exploit the people and create disharmony between the landowner and the kudikidappukaran. They are also trying to exploit the kudikidappukaran and also trying to exploit the situation that arises consequent on such disputes between the kudikidappukaran and the landowner. That method may not be successful in an enlightened State like ours. That method, I do not know, can be made successful anywhere. The people of this State are aware of the things that are happening in this State. The tensions that are prevailing in the State should be put an end to. I hope that the masses of the people in this State know that the Government have taken a bold step with a view to putting an end to the tensions prevailing in the State for the last few years.

With the one amendment which I have moved, which is a very simple one, I request the hon. House to dispassionately view the provisions of this clauses and the clause that are following regarding the rights and liabilities of the kudikidappukaran and agree to the provisions.

Smt. K. R. Gouri: Sir, amendment No. 1445 is a very simple one, which I have given notice of. That may be permitted to be moved.

Mr. Speaker: Yes.

Smt. K. R. Gouri: I move amendment No. 1445: 'In clause 74(1) (iv), add at the end 'within one mile from the existing kudi-kidappu'.

Mr. Speaker: The amendment can be put to vote. Amendment No. 794 by Shri O. Koran. The hon. Member is not in his seat.

Amendment No. 795, 1657, 1660 and 1663 by Shri P. Chacko. The hon. member is not in his seat.

Shri E. P. Gopalan: Sir, the amendments may be put to vote, seriatim.

Amendment No. 797 moved by Shri. C. K. Balakrishnan was put and lost.

Shri E. P. Gopalan: I demand a poll.

A poll was taken when the House divided as follows:

Ayes—25

1 Shri C. Achutha Menon	15 Shri P. K. Kunjachan
2 „ K. Anirudhan	16 „ P. M. Kunhiraman
3 „ P. Balachandra Menon	Nambiar
4 „ C. K. Balakrishnan	17 „ T. C. Narayanan
5 „ N. E. Balaram	Nambiar
6 „ K. Bhargavan	18 „ P. C. Raghavan Nair
7 „ E. P. Gopalan	19 „ A. K. Ramankutty
8 Smt. K. R. Gouri	20 „ T. K. Ramakrishnan
9 Shri K. V. John	21 „ P. Ravindran
10 „ K. Krishnan	22 „ E. M. Sankaran
11 „ M. Krishnan	Namboodiripad
12 „ R. Krishnan	23 „ P. S. Srinivasan
13 „ K. Krishna Pillai	24 „ R. Sugathan
14 „ S. Kumaran	25 „ P. Viswambharan

Noes—49

1 Shri K. C. Abraham	10 Shri P. R. Francis
2 „ M. C. Abraham	11 „ K. M. George
3 „ K. T. Achuthan	12 „ P. Gopalan
4 „ N. Bhaskaran Nair	13 „ M. Gopalankutty Nair
5 „ P. T. Chacko	14 „ Maletthu Gopinatha
6 „ G. Chandrasekhara	Pillai
Pillai	15 „ M. P. Govindan Nair
7 „ P. C. Cherian	16 „ Vayala Idicula
8 „ K. A. Damodara Menon	17 „ A. L. Jacob
9 „ T. A. Dharmaraja Iyer	18 „ Thomas John

19	Shri George Joseph Podipara	34	Shri M. M. Mathai
20	„ P. S. Karthikeyan	35	„ C. A. Mathew
21	„ K. G. Karunakara	36	„ T. Murugesan
	Menon	37	„ M. Narayana Kurup
22	„ P. R. Krishnan	38	„ Kuroor Neelakantan
23	„ N. S. Krishna Pillai		Namboodiripad
24	„ P. Kumaran	39	„ E. P. Poullose
25	„ K. Kunhambu	40	„ R. Raghava Menon
26	„ M. Kunjukrishnan	41	„ M. Ravindranath
	Nadar	42	Smt. O. T. Sarada Krishnan
27	„ C. Kunhikrishnan Nair	43	„ K. R. Saraswathi Amma
28	„ M. Kunhikannan	44	Shri Shamsuddin
	Nambiar	45	„ C. M. Stephen
29	„ N. Kunjuraman	46	„ K. T. Thomas
30	Smt. Kusumam	47	„ T. A. Thomman
31	„ Leela Damodara Menon	48	„ P. P. Ummer Koya
32	Shri P. Madhavan	49	„ K. R. Vijayan
33	„ V. Madura		

Neutrals—4

1	Shri Hamid Ali Shemnad	3	Shri Muhasin Bin Ahmed
2	„ C. M. Kutty	4	„ B. V. Seethi Thangal

Mr. Speaker :	For the amendment	—	25
	Against the amendment	—	49
	Neutrals	—	4

The amendment is lost.

Amendment No. 814 moved by Shri C. K. Balakrishnan was put and lost.

Amendment No. 801 moved by Shri P. M. Kunhiraman Nambiar was put and lost.

Amendment No. 817 moved by Shri K. Krishnan was put and lost.

Amendment No. 831 moved by Shri K. Krishnan was put and lost.

Amendment No. 1302 moved by Shri P. S. Srinivasan was put and lost.

Amendment No. 1313 moved by Shri P. S. Srinivasan was put and lost.

Amendment No. 1315 moved by Shri P. S. Srinivasan was put and lost.

Shri E. P. Gopalan: I demand a poll.

A poll was taken when the House divided as follows :

Ayes—25

1 Shri C. Achutha Menon	15 Shri P. K. Kunjachan
2 „ K. Anirudhan	16 „ P. M. Kunhiraman
3 „ P. Balachandra Menon	Nambiar
4 „ C. K. Balakrishnan	17 „ T. C. Narayanan
5 „ N. E. Balaram	Nambiar
6 „ K. Bhargavan	18 „ P. C. Raghavan Nair
7 „ E. P. Gopalan	19 „ A. K. Ramankutty
8 Smt. K. R. Gouri	20 „ T. K. Ramakrishnan
9 Shri K. V. John	21 „ P. Ravindran
10 „ K. Krishnan	22 „ E. M. Sankaran
11 „ M. Krishnan	Namboodiripad
12 „ R. Krishnan	23 „ P. S. Srinivasan
13 „ K. Krishna Pillai	24 „ R. Sugathan
14 „ S. Kumaran	25 „ P. Viswambharan

Noes—49

1 Shri K. C. Abraham	26 Shri M. Kunjukrishnan
2 „ M. C. Abraham	Nadar
3 „ K. T. Achuthan	27 „ C. Kunhikrishnan Nair
4 „ N. Bhaskaran Nair	28 „ M. Kunhikannan
5 „ P. T. Chacko	Nambiar
6 „ G. Chandrasekhara Pillai	29 „ N. Kujuraman
7 „ P. C. Cherian	30 Smt. Kusumam
8 „ K. A. Damodara Menon	31 „ Leela Damodara Menon
9 „ T. A. Dharmaraja Iyer	32 Shri P. Madhavan
10 „ P. R. Francis	33 „ V. Madura
11 „ K. M. George	34 „ M. M. Mathai
12 „ P. Gopalan	35 „ C. A. Mathew
13 „ M. Gopalankutty Nair	36 „ T. Murugesan
14 „ Malethu Gopinatha	37 „ M. Narayana Kurup
Pillai	38 „ Kuroor Neelakantan
15 „ M. P. Govindan Nair	Namboodiripad
16 „ Vayala Idicula	39 „ E. P. Poullose
17 „ A. L. Jacob	40 „ R. Raghava Menon
18 „ Thomas John	41 „ M. Ravindranath
19 „ George Joseph Podipara	42 Smt. O. T. Sarada Krishnan
20 „ P. S. Karthikeyan	43 „ K. R. Saraswathi
21 „ K. G. Karunakara	Amma
Menon	44 Shri Shamsuddin
22 „ P. R. Krishnan	45 „ C. M. Stephen
23 „ N. S. Krishna Pillai	46 „ K. T. Thomas
24 „ P. Kumaran	47 „ T. A. Thomman
25 „ K. Kunhambu	48 „ P. P. Ummer Koya
	49 „ K. R. Vijayan

Neutrals—4

- 1 Shri Hamid Ali Shemnad
- 2 „ C. M. Kutty
- 3 „ Muhasin Bin Ahmed
- 4 „ B. V. Sethi Thangal

Mr. Speaker: For the amendment—25
 Against the amendment—49
 Neutrals—4
 The amendment is lost.

Amendment No. 1318 moved, by Shri P. S. Sreenivasan was put and lost.

Amendment No. 1319, moved by Sri P. S. Sreenivasan was put and lost.

Amendment No. 1304, moved by Shri T. K. Ramakrishnan was put and lost.

Shri E. P. Gopalan: Sir, I demand a poll.

A poll was taken when the House divided as follows:—

Ayes 22

1 Shri C. Atchutha Menon	13 Shri S. Kumaran
2 „ K. Anirudhan	14 „ P. R. Kumjathan
3 „ P. Balachandra Menon	15 „ T. C. Narayanan Nambiar
4 „ C. K. Balakrishnan	16 „ P. C. Raghavan Nair
5 „ N. E. Balaram	17 „ A. K. Ramankutty
6 „ K. Bhargavan	18 „ T. K. Ramakrishnan
7 „ E. P. Gopalan	19 „ P. Ravindran
8 Smt. K. R. Gouri	20 „ E. M. Sankaran Namboodiripad.
9 Shri K. V. John	21 „ P. S. Srinivasan
10 „ K. Krishnan	22 „ R. Sugathan
11 „ R. Krishnan	
12 „ K. Krishna Pillai	

Noes 49

1 Shri K. C. Abraham	26 Shri C. Kunjukrishnan Nair
2 „ M. C. Abraham	27 „ M. Kunhikannan Nambiar
3 „ K. T. Achuthan	28 „ N. Kunjuraman
4 „ K. K. Balakrishnan	29 Smt. Kusumom
5 „ N. Bhaskaran Nair	30 „ Leela Damodara Menon
6 „ P. T. Chacko	31 Shri P. Madhavan
7 „ G. Chandrasekhara Pillai	32 „ V. Madura
8 „ P. C. Cherian	33 „ M. M. Mathai
9 „ K. A. Damodara Menon	34 „ C. A. Mathew
10 „ T. A. Dharmaraja Iyer	35 Smt. A. Nafeesath Beevi.
11 „ P. R. Francis	36 Shri M. Narayana Kurup
12 „ K. M. George	37 „ Kuroor Neelakantan Namboodiripad
13 „ P. Gopalan	38 „ E. P. Poullose
14 „ M. Gopalankutty Nair	39 „ R. Raghava Menon
15 „ Malethu Gopinatha Pillai	40 „ M. Ravindranath
16 „ M. P. Govindan Nair	41 Smt. O. T. Sarada Krishnan
17 „ Vayala Idicula	42 „ K. R. Saraswathi Amma
18 „ A. L. Jacob	43 Shri Shamsudhin
19 „ Thomas John	44 „ C. M. Stephen
20 „ George Joseph Podipara	45 „ K. T. Thomas
21 „ P. S. Karthikeyan	46 „ T. A. Thomman
22 „ K. G. Karunakara Menon	47 „ P. P. Ummerkoya
23 „ N. S. Krishna Pillai	48 „ K. R. Vijayan
24 „ P. Kumaran	49 „ K. K. Viswanathan
25 „ K. Kunhambu	

Neutrals 7

1 Shri Hamid Ali Shemnad	5 Shri Muhsin Bin Ahmed
2 „ Joseph Chazhikattu	6 „ B. V. Seethi Thangal
3 „ M. Krishnan	7 „ P. Viswambharan
4 „ P. K. Narayanan Nambiar	

Mr. Speaker: For the amendment 22.

Against the amendment 49

Neutrals 7.

The amendment is lost.

Amendment No. 1308 moved by Shri T. K. Ramakrishnan was put and lost.

Amendment No. 1306 moved by Shri P. C. Raghavan Nair was put and lost.

Amendment No. 1307 moved by Shri P. Viswambharan was put and lost.

Shri P. Viswambharan: Sir, I demand a poll.

A poll was taken when the House divided as follows:

Ayes—29

1 Shri C. Achutha Menon	17 Shri P. M. Kunhiraman
2 „ K. Anirudhan	Nambiar
3 „ P. Balachandra Menon	18 „ C. M. Kutty
4 „ C. K. Balakrishnan	19 „ Muhsin Bin Ahmed
5 „ N. E. Balaram	20 „ T. C. Narayanan
6 „ K. Bhargavan	Nambiar
7 „ E. P. Gopalan	21 „ P. C. Raghavan Nair
8 „ Hamid Ali Shemnad	22 „ A. K. Ramankutty
9 „ K. V. John	23 „ T. K. Ramakrishnan
10 „ Joseph Chazhikattu	24 „ P. Ravindran
11 „ K. Krishnan	25 „ E. M. Sankaran
12 „ M. Krishnan	Namboodiripad
13 „ R. Krishnan	26 „ B. V. Seethi Thangal
14 „ K. Krishna Pillai	27 „ P. S. Srinivasan
15 „ S. Kumaran	28 „ R. Sugathan
16 „ P. K. Kunjachan	29 „ P. Viswambharan

Noes—50

1 Shri K. C. Abraham	11 Shri T. A. Dharmaraja Iyer
2 „ M. C. Abraham	12 „ P. R. Francis
3 „ K. T. Achuthan	13 „ K. M. George
4 „ K. K. Balakrishnan	14 „ P. Gopalan
5 „ T. O. Bava	15 „ M. Gopalankutty Nair
6 „ N. Bhaskaran Nair	16 „ Malethu Gopinatha
7 „ P. T. Chacko	Pillai
8 „ G. Chandrasekhara	17 „ M. P. Govindan Nair
Pillai	18 „ Vayala Idicula
9 „ P. C. Cherian	19 „ A. L. Jacob
10 „ K. A. Damodara Menon	20 „ Thomas John

21 Shri George Joseph Podippara	36 Smt. A. Nafecsath Beevi
22 „ P. S. Karthikeyan	37 Shri M. Narayana Kurup
23 „ K. G. Karunakara	38 „ Kuroor Neelakantan
Menon	Namboodiripad
24 „ N. S. Krishna Pillai	39 „ E. P. Poullose
25 „ P. Kumaran	40 „ R. Raghava Menon
26 „ K. Kunhambu	41 „ M. Ravindranath
27 „ C. Kunhikrishnan Nair	42 Smt. O. T. Sarada Krishnan
28 „ M. Kunhikannan	43 „ K. R. Saraswathi
Nambiar	Amma
29 „ N. Kunjuran	44 Shri Shamsuddin
30 Smt. Kusumam	45 „ C. M. Stephen
31 „ Leela Damodara Menon	46 „ K. T. Thomas
32 Shri P. Madhavan	47 „ T. A. Thomman
33 „ V. Madura	48 „ P. P. Ummer Koya
34 „ M. M. Mathai	49 „ K. R. Vijayan
35 „ C. A. Mathew	50 „ K. K. Viswanathan

Neutrals—Nil

Mr. Speaker : For the amendment—29

Against the amendment—50

Neutrals :—Nil

The amendment is lost.

Amendment No. 1312 moved by Shri P. Viswambharan was put and lost.

Amendment No. 1314 moved by Shri P. Viswambharan was put and lost.

Amendment No. 1445 moved by Smt. K. R. Gouri was put and lost.

Amendment No. 1446 moved by Smt. K. R. Gouri was put and lost.

Amendment No. 1447 moved by Smt. K. R. Gouri was put and lost.

Shri E. P. Gopalan : Sir, I demand a poll.

A poll was taken when the House divided as follows :

Ayes—21

1 Shri C. Achutha Menon	12 Shri K. Krishna Pillai
2 „ K. Anirudhan	13 „ S. Kumaran
3 „ P. Balachandra Menon	14 „ P. K. Kunjathan
4 „ C. K. Balakrishnan	15 „ T. C. Narayanan
5 „ N. E. Balaram	Nambiar
6 „ K. Bhargavan	16 „ P. C. Raghavan Nair
7 „ E. P. Gopalan	17 „ A. K. Ramankutty
8 Smt. K. R. Gouri	18 „ T. K. Ramakrishnan
9 Shri K. V. John	19 „ P. Ravindran
10 „ K. Krishnan	20 „ E. M. Sankaran
11 „ R. Krishnan	Namboodiripad
	21 „ R. Sugathan

2/749/V

Noes—50

Shri K. C. Abraham	26 Shri K. Kunhambu
„ M. C. Abraham	27 „ C. Kunhikrishnan Nair
3 „ K. T. Achuthan	28 „ M. Kunhikannan
4 „ K. K. Balakrishnan	„ Nambiar
5 „ T. O. Bava	29 „ N. Kunjuraman
6 „ N. Bhaskaran Nair	30 Smt. Kusumam
7 „ P. T. Chacko	31 „ Leela Damodara Menon
8 „ G. Chandrasekhara Pillai	32 Shri P. Madhavan
9 „ P. C. Cherian	33 „ V. Madura
10 „ K. A. Damodara Menon	34 „ M. M. Mathai
11 „ T. A. Dharmaraja Iyer	35 „ G. A. Mathew
12 „ P. R. Francis	36 Smt. A. Naïeesath Beevi
13 „ K. M. George	37 Shri M. Narayana Kurup
14 „ P. Gopalan	38 „ Kuroor Neelakantan
15 „ M. Gopalankutty Nair	„ Nambudiripad
16 „ Malethu Gopinatha	39 „ E. P. Poullose
„ Pillai	40 „ R. Raghava Menon
17 „ M. P. Govindan Nair	41 „ M. Ravindranath
18 „ Vayala Idicula	42 Smt. O. T. Sarada Krishnan
19 „ A. L. Jacob	43 „ K. R. Saraswathi Amma
20 „ Thomas John	44 Shri Shamsuddin
21 „ George Joseph Podipara	45 „ C. M. Stephen
22 „ P. S. Karthikeyan	46 „ K. T. Thomas
23 „ K. G. Karunakara	47 „ T. A. Thomman
„ Menon	48 „ P. P. Ummer Koya
24 „ N. S. Krishna Pillai	49 „ K. R. Vijayan
25 „ P. Kumaran	50 „ K. K. Viswanathan

Neutrals—6

- 1 Shri Hamid Ali Shemnad
- 2 „ Joseph Chazhikatt
- 3 „ M. Krishnan
- 4 „ P. K. Narayanan Nambiar
- 5 „ Muhasin Bin Ahmed
- 6 „ B. V. Seethi Thangal

Mr. Speaker : For the amendment—21

Against the Amendment—50

Neutrals—6

The amendment is lost.

Amendment No. 1649 moved by Shri P. K. Kunjachan was put and lost.

Amendment No. 1653 moved by Shri P. K. Kunjachan was put was put and lost.

Amendment No. 1650 moved by Shri K. Krishna Pillai was put and lost.

Amendment No. 1652 moved by Shri K. Krishna Pillai was put and lost.

Amendment No. 1654 moved by Shri K. Krishna Pillai was put and lost.

Amendment No. 1661 moved by Shri K. Krishna Pillai was put and lost.

Amendment No. 1651 moved by Shri K. Bhargavan was put and lost.

Amendment No. 1658 moved by Shri K. Bhargavan was put and lost.

Amendment No. 1305 moved by the Minister was put and carried, namely:—

In clause 74, in sub-clause (2), for the words 'demand the kudikidappukaran to shift to a new site', the words 'require the kudikidappukaran to shift to a new site' shall be substituted.

The question that Clause 74, as amended, stand part of the Bill was put and carried.

Clause 74, as amended, was added to the Bill.

New Clause after Clause 74

Mr. Speaker : Amendment No. 1320 may be moved by Shri T. K. Ramakrishnan.

Shri T. K. Ramakrishnan : Sir, I move :

1320. After clause 74, add a new clause as follows:

"The kudikidappukaran shall have the right to all the easement and uses enjoyed by him on 23rd September 1963 and shall have the right to use an extent, not less than 5 cents in major Municipal towns and 10 cents in other places enjoying his homestead or hut and belonging to the same landlord."

74-നു ശേഷം പുതിയ ഒരു ക്ലോസ്സ് ചേർക്കണമെന്നാണ് ഭേദഗതി. കടികിടപ്പുകാരന് പെരുമാറ്റസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി കളിൽ അഞ്ച് സെന്റ്. ഭൂമിയും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ പത്തു സെന്റ് ഭൂമിയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കണമെന്നുള്ളതിലേക്കാണ് ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഭേദഗതിയുടെ തത്വം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഇവിടെ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. കടികിടപ്പുകാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിയമം വന്നതിനുശേഷം കടികിടപ്പുകാർക്ക് ഏതിരായി പല നടപടികളും പരമ്പരസ്ഥനായുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ.....

Shri P. T. Chacko : Sir, a point of Order. According to me this amendment is not in order. What is stated in the amendment is 'The kudikidappukaran shall have the right to all the easements and uses enjoyed by him on 23rd September 1963 and shall have the right to use an extent, not less than 5 cents....'. What is stated is that easement enjoyed by a man may be given to him. There is no such thing

[Shri. P. T. Chacko]

as 'an easement enjoyed' by a person. Easement is always a right attached to a property. This is against the clear provisions of Law, and even if this is passed, it will not have any value because a person cannot have an easement. Easement is attached to a property.

Secondly, the latter part says '... and shall have the right to use an extent, not less than 5 cents in major municipal towns and 10 cents in other places enjoying his homestead or hut and belonging to the same landlord.' That is exactly what was stated in some of the amendments which were rejected. Sir, I contend that the amendment is out of order. I want a ruling on that.

Shri C. Achutha Menon : Sir, there is some difference. 'This amendment does not say that the land owner should give the Kudikidappukaran 5 cents or 10 cents. Here, it only says that he shall have the right to use an extent, not less than 5 cents in Major Municipal towns and 10 cents in other places. There is no question of ownership. That is the difference. It is true that the same amendment may be drafted better. Here, the intention of the mover is very clear that the kudikidappukaran should have the right to all the easements and uses enjoyed by him. So, this is different from the amendments which were already moved and rejected by the House.

Shri P. T. Chacko : It is against the provisions of the Indian Easement Act.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി : അങ്ങനെയല്ല ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'Shall have the right to all the easement and uses enjoyed by him' എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അഞ്ചോ, പത്തോ സെന്റ് ഓണർഷിപ്പ് കൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവകാശമെങ്കിലും കിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അത് ഈസ്റ്റ്മെൻറ് ആക്റ്റിന് എതിരാണെന്നു പറയുന്നതു തെറ്റാണ്.

ശ്രീ. എം. നാരായണക്കുറുപ്പ് : ഈസ്റ്റ്മെൻറ് എന്താണ് അഞ്ചു സെന്റ് വട്ടത്തിൽ നിൽക്കുന്നത്.

ശ്രീ. കെ. ഭാർഗ്ഗവത് : ഈസ്റ്റ്മെൻറും മറ്റും എന്തായാലും ഭേദഗതിയുടെ മെറിറ്റിൽ പോകേണ്ടതു ചെയർ അല്ല. സഭയ്ക്ക് അതു തെറ്റാണെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തള്ളാം.

Mr. Speaker : The first part of this amendment is a matter of interpretation. The second part is, in view of the fact that similar amendments were rejected, not in order. The mover can briefly speak on his amendment.

ശ്രീ. ടി. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ : സർ, എന്റെ ഈ ഭേദഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി നിഷേധിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇതിനുമുമ്പ് കാർഷികബന്ധനിയമത്തിൽ, ഇങ്ങനെയൊരു തത്വത്തെ ഒരു ക്രിമിനൽ വക്കീലിനെപ്പോലെ ശക്തിയായി വിമർശിച്ച ശ്രീ. പി. ടി. പാക്കോ, ഇപ്പോൾ ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കാൻതന്നെ തടസ്സവാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ന് കടികിടപ്പുകാർ ഈസ്റ്റ്മെൻറ് അവകാശം വേണ്ടിടത്തോളമില്ല. പല കടികിടപ്പുകാർ ഇന്ന് ഇത്തരത്തിലുള്ള അസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. വെളിയിലോട്ട് ഇറങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ വേലികെട്ടി സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ, വെള്ളം കുടിക്കാൻപോലും കിണറ്റ് ഉപയോഗിക്കാൻ സമ്മതി

ക്കാതെ പല ബുദ്ധിമുട്ടും അവർ ഇന്ന് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈസ്റ്റ് മെൻറു റെറ്റിനെ സംബന്ധിച്ച ഡഫനിഷൻ വ്യക്തമാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ ക്ഷേപം നേരിടുന്നത്. മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തികളിൽ 5 സെൻറും, അല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു 10 സെൻറും സ്ഥലം സഞ്ചാരസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി അനുവദിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. അതു സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ കടികിടപ്പുകാർക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും.

Amendment No. 1320, moved by Shri T. K. Ramakrishnan was put and lost.

Clause 75

Mr. Speaker : Amendment No. 1321 by Shri P. C. Raghavan Nair may be moved.

Shri. P. C. Raghavan Nair : Sir, I move the following amendments.

1321. In clause 75 (2), delete "which is not situated within the limits of any Municipal Corporation or any Municipalities".

Shri K. Bhargavan : Sir, I move amendment No. 1664.

In clause 75, delete the words "one year's rent" and insert in its place the words 'six months' rent.'

Shri K. Krishna Pillai : I move the following amendment.

1665. In clause 75 (2), add the following at the end: "and rupees twelve in cases other than this."

ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻ നായർ : സർ, കടികിടപ്പുകാർ കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ എത്ര കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കാൻ തക്കതെങ്കിലും, ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതി എന്നു പറയുന്ന 75-ാം വകുപ്പ്, 2-ാം ഉപവകുപ്പിൽ, അങ്ങനെ കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ ആക്ട് നടപ്പിൽ വന്നതിനുശേഷം, നിലവിലുള്ള വല്ല കരാറുപ്രകാരമോ, കോടതിവിധിപ്രകാരമോ എന്തുതന്നെ കൊടുക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നാലും എന്തെങ്കിലും മുനിസിപ്പൽ ഏരിയയിലോ, കോർപ്പറേഷൻ അതിർത്തിയിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതല്ലാത്ത കടികിടപ്പുകാർ വർഷംതോറും പാട്ടമായി ആറു രൂപയിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതിനു ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നത്, "എന്തെങ്കിലും മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തിയിലോ, കോർപ്പറേഷൻ അതിർത്തിയിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതല്ലാത്ത" എന്നുള്ളതു എടുത്തുകളയണമെന്നാണ്. സർ, ഇവിടെ വളരെ വ്യക്തമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മന്ത്രി നേരത്തെ പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി; മുനിസിപ്പാലിറ്റികളും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും ഇല്ലെന്നും കടികിടപ്പുകാർ മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾക്കുള്ളിൽ 5 സെൻറും, അതിനുപുറത്തു 10 സെൻറും സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പലരും ഇവിടെ വാദിച്ചപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചും നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ 3 സെൻറും, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ 5 സെൻറും കൊടുക്കണമെന്നു ഒരു ഭേദഗതി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതും തള്ളപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അവസാനം എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും 3 സെൻറു സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഭേദഗതിയാണ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ നിന്നു വളരെ വ്യക്തമായി ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാകുന്നത്, പഞ്ചായത്തു പ്രദേശങ്ങളും, മുനിസിപ്പൽ പ്രദേശങ്ങളും, കോർപ്പറേഷൻ പ്രദേശങ്ങളും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും ഇല്ലെന്നാണ്. അങ്ങനെ മുനിസിപ്പൽ പ്രദേശങ്ങളും, കോർപ്പറേഷൻ പ്രദേശങ്ങളും, പഞ്ചായത്തു പ്രദേശങ്ങളും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, ഈ വകുപ്പിൽ

[ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻ നായർ]

‘മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തികളിലും, കോർപ്പറേഷൻ അതിർത്തികളിലുമല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ’ എന്നുള്ളത് എടുത്തുകളയുകയും എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വർഷം തോറും ആറു രൂപ പാട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വലിയ പൊരുത്തക്കേടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. സർ, ഈ ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് കൊണ്ടുവന്ന വ്യവസ്ഥപ്രകാരം മുനിസിപ്പൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ 5 സെന്റും, ഇതര പ്രദേശങ്ങളിൽ 10 സെന്റും സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നും പക്ഷെ നിലവിലുള്ളതും സ്ഥലമോ ചുരുങ്ങിയതേതോ അതു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നും മുനിസിപ്പാലിറ്റിയല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രതിവർഷം 6 രൂപയും കൊടുക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. മുനിസിപ്പൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ എന്തു കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ 74-ാം വകുപ്പിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ പ്രദേശങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസം കാണിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് എവിടെയും 6 രൂപ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഏതു പ്രദേശത്തും 3 സെന്റു സ്ഥലം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നുള്ള തത്വത്തിൽ മന്ത്രി ഉറച്ചുനില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, എല്ലാ പ്രദേശത്തും 6 രൂപ പാട്ടം കൊടുത്താൽ മതി എന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനു ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം ഒറ്റ വാചകം എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ മതി. സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു വന്ന നോട്ടക്കുറവുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ തത്വം ഇവിടെ സ്വീകരിക്കാതെ പോയത്. ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. ഭാഗ്യവൻ : ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം എന്നുള്ളത് ആറുമാസത്തെ പാട്ടം എന്നാക്കി കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. അങ്ങനെ ഭേദഗതി ചെയ്താൽ പാട്ടം കുറയാൻ ഇടയില്ലേ എന്ന് ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. കടികിടപ്പുകാർ 3 ഉടമകളെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരാണ്. കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ അവർ പാട്ടം ശരിയായി കൊടുക്കും. അഥവാ കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അദ്ധ്വാനിച്ചു പണിയെടുത്താലും പാട്ടം കൊടുക്കാൻ നിർബാഹമില്ലാത്ത ഒരു നില വന്നുചേരുന്നു എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. മനുഷ്യവും ആരും അത്ര കടിശ്ശിക വരുത്തുകയില്ല. മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തിയിലൊന്നും ഇത്ര കടിശ്ശിക വരാൻ ഇടയില്ല. ഒരു വർഷം എന്നുള്ളതു ആറു മാസം എന്നാക്കി കടികിടപ്പുകാർക്കു അല്പം ആശ്വാസം നൽകണം. ഈ നിയമത്തിൽ പല വകുപ്പുകളിലും കടികിടപ്പുകാർക്കു അനുകൂലമായിട്ടല്ല, മറിച്ച് പല ആനുകൂല്യങ്ങളും എടുത്തുകളയുന്ന രീതിയിലാണ് വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 5 സെന്റും, 10 സെന്റും എന്നുള്ളതു 3 സെന്റാക്കി കുറവുചെയ്തു 3 ഉടമയ്ക്കു അനുസരണമെന്നു തോന്നിയാൽ കടിയൊഴിപ്പിക്കാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്തു. അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ആനുകൂല്യം കടികിടപ്പുകാരനു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള വകുപ്പുകൾ ഏതേതെന്നു നോക്കി അതെല്ലാം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമത്തിൽ എന്നുള്ളത് വളരെ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. ഈ. പി. ഗോപാലൻ : ഇങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗത്തെ മാത്രം ഉപദ്രവിക്കാൻ ധൈര്യം മററാക്കുകയില്ല. ഉണ്ടാകുമോ ?

ശ്രീ. കെ. ഭാഗ്യവൻ : കടികിടപ്പുകാരെ ദ്രോഹിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തെ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് ഈ നിയമമുഖം റവന്യൂമന്ത്രി. കഴിഞ്ഞ ഏഴെട്ടു വകുപ്പുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ജന്മിമാർക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകാനും, അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും പ്രത്യേക താൽപ്പര്യം കാണിക്കുകയും, അതേ അവസരത്തിൽ കടികിടപ്പുകാർക്കു എതിരായി അവരുടെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്ന വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും കടികിടപ്പുകാർക്കെതിരായി ഈ രാജ്യത്തെ ഒരുവിഭാഗം ആളുകളെ ആഹ്വാനംചെയ്യുന്ന മട്ടിലാണ് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നത്. എന്തായാലും എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കാൻ വൈഷമ്യമുള്ളപക്ഷം, ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻ നായരുടെ ഭേദഗതിയോ, ശ്രീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഭേദഗതിയോ സ്വീകരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള : സർ, ശ്രീ. പി. സി. രാഘവൻ നായരുടെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ എന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ആവശ്യമില്ലാതെ വരുന്നതാണ്. കടികിടപ്പുകാർ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന റെൻറിനെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന വകുപ്പാണ് 75-ാമത്തെ വകുപ്പ്. ഇതിൽ കോർപ്പറേഷൻ, മുനിസിപ്പാലിറ്റി, വെളിയിലുള്ള കടികിടപ്പുകാർ കൂടുതൽ റെൻറു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വിധത്തിലാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുനിസിപ്പൽ, കോർപ്പറേഷൻ, പഞ്ചായത്തു അതിർത്തികൾ തിരിച്ച് വ്യത്യാസം കല്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് ശ്രീ. രാഘവൻ നായർ പറഞ്ഞത്. എല്ലാ അതിർത്തികളിലും ഒരുപോലെ 3 സെന്റർ സ്ഥലം കൊടുക്കുന്ന ഒരു തത്വം നാം മുൻപ് ഒരു വകുപ്പിൽ അംഗീകരിച്ചതാണല്ലോ.

ശ്രീ. ടി. എ. തൊമ്മൻ : നിലവിലുള്ള നിയമത്തിലെ ഈ വകുപ്പിന് വളരെ പുള്ളി വിസ്മയങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഇതിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള : ഇപ്പോൾ ആദ്യമായിട്ടല്ല, ശ്രീ. ടി. എ. തൊമ്മൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുക. കാർഷികബന്ധ നിയമം ഇത്ര പവിത്രമാണെങ്കിൽ എന്തിന് ഈ തിരുത്തലും മറ്റും വേണ്ടിവന്നു? നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്താനാണ് ശ്രമിച്ചത്. ഭൂ ഉടമകൾക്കു എന്തെല്ലാം ആനുകൂല്യം ചെയ്യാം, കടികിടപ്പുകാർക്കു അതിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കാം, അതിനുള്ള വഴികൾ എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാർഷികബന്ധനിയമം അത്ര പവിത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ പുതിയ ഒരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടുമായിരുന്നില്ല. ഒരു കാലത്തും അതു മാറേണ്ടതായി വരുമായിരുന്നില്ല. ശ്രീ. ടി. എ. തൊമ്മൻ ഇത്ര ഗംഭീരമായ ചോദ്യം ചോദിക്കാതിരിക്കുകയാണു നല്ലത്.

സർ, ഒന്നുകിൽ കോർപ്പറേഷൻ, മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും, മറ്റു പ്രദേശങ്ങളുമായി വ്യത്യാസമില്ലാതെ പരിഗണിക്കണം, അല്ലാത്തപക്ഷം എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണം. ശ്രീ. രാഘവൻ നായരുടെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം, എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

Shri P. T. Chacko : Sir, I do not say that because this provision is identical to a section that was in the Agrarian Relations Act, there should not be any change. But there appears no reason why a change should be effected. I do not accept any of the amendments.

Amendment No. 1321 moved by Shri P. C. Raghavan Nair was put and lost.

Amendment No. 1664 moved by Shri K. Bhargavan was put and lost.

Amendment No. 1665 moved by Shri K. Krishna Pillai was put and lost.

The question that Clause 75 stand part of the Bill was put and carried.

Clause 75 was added to the Bill.

Mr. Speaker : The House will now adjourn and meet again at 8 a. m. on Thursday, the 21st November, 1963.

The House adjourned at 7 p. m. to meet again at 8 a. m. on Thursday, the 21st November 1963.